

Кой написа библията?

من كتب الإنجيل؟
باللغة البلغارية

Писател:

Ахмед ел- Емир

Изследовател в съпоставяне на религиите

Преводач:

European Islamic Research Center
& Емин Голев

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Съдържание

- Въведение
- Иринеи, Поликарп, Папий.
- Новозаветна каноничност.
- Десетте папируси от втори век.
- Не се намира така нареченото първоначално- оригинално Евангелие от Четирите Евангелия.
- Анонимни послания в Новия Завет, без ясен произход.
- Бърза обиколка в историята на Новия Завет.
- Евангелието на Йоан и гръцката философия.
- Дали наистина писателите на четирите Евангелия са ученици на Исус /мир нему/?
- Кой е написал Евангелието според преданието на Матей?
- Кой е написал Евангелието според преданието на Йоан?
- Светият Дух вдъхнови ли (чрез откровението божие) четирите Евангелия?
- Признанията на Евангелието от Лука.
- Църквата признава, че в новия завет има допълнения и фалшификации.
- Евангелието според преданието на Месията Исус /мир нему/.
- Кой написа Стария Завет?
- Загубата на Тората (Стария Завет).
- Загубата на голям брой книги от Библията.

Въведение:

Слава на Аллах, Който изпрати Мухаммед като благовестител и предопредител, зовящ към Аллах с Неговото позволение, и като озаряващ светилник; този, който дари сподвижниците му с превъзходство и ги удостои и огромни заслуги. О, Аллах, благослови и с мир дари Мухаммед, семейството му, сподвижниците му и всичките му многобройни последователи.

Търсейки пътя на Бога- Създател:

Когато бях в ранните си двадесет години, предприех пътешествие в изследване на света. Посетих много страни по света и се запознах с много различни култури и обичаи. Но бях силно шокиран от религиозните различия по света. Видях будистките монаси как се дистанцират от земния живот и изцяло се отдават на техния бог Буда, видях християнските монаси как се изолират в манастирите и се посвещават на това да се покланят на своя бог, Исус Христос. Видях хора, които обожаваха дървета, камъни, крави, мишки, огън, пари и още ред неодушевени предмети. Видях също хора, които не вярват в съществуването на Бог или казват, че вярват в Него, но заявяват: „Аз не знам нищо за Него!“

Пожелах да чуя от всеки неговата гледна точка за това, което той обожават. Открих, че будистите вярват, че без съмнение будизмът е правият път, а другите религии са пътят на заблудата. Открих също, че Християните вярват, че служенето на Христос и следването на Евангелието е пътят на спасението, и открих, че атеистите не вярват в съществуването на Рая и Ада.

Открих, че световната статистика сочи, че има около 2 милиарда будисти по света, около 2 милиарда християни по целия свят, около 2 милиарда мюсюлмани по света и милиони атеисти по целия свят.

Изхождайки от факта, че е невъзможно всичките тези религии, в които вярват хората, да бъдат истински религии, се стига до заключението, че само една от всички тях е истинска и права а другите са фалшиви и отклонение от божествения път.

Богът-Създател на тази Вселена е само Един Бог и религията, която Той изпраща на хората е само една религия. Религия означава „Пътят към Бога“, а пътят към Единствения Бог е само един път. Това означава да се обожава само и единствено Той и само Нему да се покланяме, без да преписваме съдружници и без да добавяме иновации и нововъведения в единствената Негова религия.

Кой е този Бог, Създателят и каква е истинската Му религия?

Преди да предприемете път с кола, Вие първо трябва да се уверите, че тръгвате и се движите в правилната посока, в противен случай губите време, усилия и пари без да има какъвто и да е смисъл. По същия начин и в този земен живот ние първо трябва да се уверим, че сме на правилния път, водещ към обиталището на вечното блаженство в отвъдното, а именно Рая.

Но дали будистките монаси са се уверили, преди да посветят живота си почитайки Буда, че те са на правилния път, или те просто погубват живота си в следването на религия, която не е тази истинска религия на Твореца-Създателя?

Дали християнските монаси са се уверили, преди да посветят живота си на монашество и да пристъпят към обожаването на Христос, че това е пътят към спасението и че тяхната Библия е истинското слово на Твореца- Създателя?

Дали атеистите са се уверили, че няма Бог на Вселената и Вселената произлиза от нищото или Вселената се е само създаде? Дали са се уверили, че след смъртта няма равносметка, нито Рай, нито Огън и, че добродетелта е равна на порока, защото няма равносметка, и че на престъпника, който не е бил наказан през земния си живот няма да му се търси сметка и отговорност след смъртта му?

Чрез отговора на всички тези въпроси, се опитам в тази книга да помогна на сериозните и безпристрастни хора, които търсят истината, съсредоточавайки се основно върху християнството поради многобройните му последователи.

Тъй като християнството, неговото убеждение и учението му се основават на Библията, първо трябва да установим произхода и истинността на Библията. Дали Библията е истинското слово на Бога- Творец и Неговото откровение или това са думи на обикновени хора, които впоследствие са приети от християните като свещени?

Важността на Библията:

Важността на Библията произтича от много фактори:

- 1) Тя има около 2 милиарда християнски последователи по целият свят.
- 2) Върху нея църквата е поставила своя основен камък и убежденията си и чрез нея очертава път към спасението.
- 3) От нея църквата е изградила своята версия за живота на Исус и случките, които са се случили с него.

4) От нея някои световни лидери и членове на парламенти цитират пасажии по време на международни конференции или парламентарни сесии.

5) Някои държавни лидери цитират пасажии от нея, за да обявят война или да сключат мирно споразумение.

6) Някои свещеници разчитат на нея, за да докажат мнението си относно еднополовия брак, независимо дали е с разрешение или забрана.

7) От нея биват цитирани пасажии с разказии и поуки в училищата на част от християнските страни, преди децата да пристъпят към учебния процес.

И още ред други фактори.

Кой написа Библията?

Християните вярват, че първите пет книги (Петокнижието) на Стария Завет са написани от пророк Мойсей, а останалите книги от Стария завет са написани от пророците, които идват след него. Вярват също, че Старият завет е от времето на Мойсей и никога не е бил променен или губен, през който и от периодите да е било.

Християните също вярват, че четирите Евангелия налични в Новия Завет са написани от учениците на Исус, които са били очевидци на случките и Църквата смята, че има категорични доказателства, че тези четири Евангелия са написани от тях.

Християните също вярват, че тези четири Евангелия са написани от вдъхновение и откровение от Светия Дух и че те са Свещеното Божие слово, а не човешка дума.

Християните също вярват, че тези Евангелия са написани в земята на развиване на действията (Палестина) и

че оригиналните им копия на тези Евангелията съществуват и се съхраняват в библиотеките на църквите.

Християните също вярват, че Исус не е имал евангелие по време на живота си на земята.

Ето затова, ние ще обсъдим –с позволението на Аллах (Бог) - тези точки свързани с Библията, в които Християните вярват, в следващите глави.

Автор.

Глава първа

Иринеј, Поликарп, Папий

Тези три имена са ключовите думи, за да се узнае кой е написал четирите Евангелия. Тези три имена са в основата на църковните традиции и предания в приписването на четирите Евангелия на учениците на Исус.

Църковно предание: Означава това, което е стигнало до сегашната Църква от съчиненията на ранните църковни отци.

Иринеј:

Църквата има малко информация за него, неговата личност и неговият живот. Но въпреки това църквата твърди, че той е бил епископ от Лион, Франция, роден през 140 г. и починал през 203 г., (но годината на раждането му, а също и годината на смъртта му са спорни и по достоверното е, че те са неизвестни). Предполага се, че е роден в Мала Азия от гръцки родители (но мястото на раждане също е оспорвано).

Иринеј е първият, който се сблъсква с други християнски групи, и ги назовал „ереси“, като гностицизъм и монтанизъм. Той е учил гръцка поезия, език и философия.

Църквата го нарича „Бащата на църковната традиция“ и също „Бащата на християнското богословие“. Той е първият, който е поставил основата на християнското богословие и християнското учение, той е основният и единствен източник, на който църквата разчита, за да докаже, че писателите на Евангелията са ученици на Исус. Той е първият, който е посочил, че писателите на Евангелията са

ученици на Исус, това се споменава в книгата му „Против ересите“, написана през 180 г.

Евсевий Кесарийски (живял между третия и четвъртия век и е бил наречен отец [баща] на църковната история заради работата му по запис на историята на ранната Църква) в книгата си „Църковна история“ посочва, че Иринеи е споменал в книгата си „Против ересите“ следното:

„Матей също е издал писмено Евангелие сред евреите на собствения им език, докато Петър и Павел проповядвали в Рим и полагали основите на Църквата там. След заминаването им, Марк, ученикът и преводачът на Петър, също е предал към нас в писмена форма това, което е било проповядвано от Петър. Лука, спътникът на Павел, също записал в книга Евангелието на Павел. След това Йоан, ученикът на Господ, който също имал опирайки се на гърдите Му, сам публикувал Евангелие по време на своето пребиваване в Ефес, Азия.“²

Измамата:

Всички писания на Иринеи били изгубени, но е открит латински превод на петте му книги на име „Против ересите“ и превод на книгата му „Демонстрация на апостолското проповядване“³ на арменски. Единствено в тези две творби, църквата изнамира елементите си на християнско богословската система. С други думи, църквата е изградила своето учение на латински и арменски превод на книгите на Иринеи и никога не е виждала оригинала. Църквата дори не

---

1 Евсевий Кесарийски, 260-339.

2 Църковна история, глава VIII, Забележки на Иринеи към божествените книги, Евсевий

3 The Demonstration of the Apostolic Preaching

знае кой е превел тези книги и дали преводача или преводачите са честни, почтени и доверени в превода си. Освен това самата църква има много малко информация за Иринеи!!!

В книгата си „Против ересите“ Иринеи твърди, че когато бил млад присъствал на проповеди на свещеник на име Поликарп Мъченик. Твърди също, че той (Поликарп) е бил ученик на Йоан- сина на Зеведей, ученикът на Исус. Иринеи също твърди, че Поликарп споменал, че Евангелието от Йоан е написано от неговият учител Йоан, ученикът на Исус. Той също твърди, че Поликарп имал приятел- другар на име Папиас, и че този негов приятел Папиас твърдял, че Евангелието на Матей е написано от ученика на Исус, Матей, а Евангелието на Марк е написано от Марк, който е ученик на Петър.

Новият завет според Иринеи съдържа Евангелието на „Херманския пастир“⁴, но същото това евангелие Църквата го счита за Апокриф⁵!!! Следователно, как църквата е повярвала на Иринеи относно каноничността на четирите Евангелия и след това го взела за лъжец относно Евангелието на „Херманския Пастир“ и го отхвърлила заявявайки, че то (евангелието) е Апокриф?!!!

Поликарп:

---

⁴ The Shepherd of Hermas.

⁵ Апокриф (от гръцки: *απόκρυφος* – „таен“, „скрит“) означава словесно писмено произведение, което се разпространява „нелегално“, т.е. независимо и/или въпреки волята на контролиращата институция – Църква, държава, и т.н. Източник: Уикипедия.

Църквата не знае нищо за него, освен това, което Иринеи е споменал в книгата си „Против ересите“, а именно, че Поликарп е бил а ученик на Йоан, който Йоан е ученик на Исус, и че той е този, който е споменал, че Евангелието от Йоан е написано от Йоан- сина на Зеведей, ученика на Исус. Изхождайки от това Поликарп се явява единствената връзка между учениците на Исус, живели през първия век и ранните църковни отци, живели през втори век.

Тертулиан споменава също, че Поликарп е бил ученик на Йоан, но неговото свидетелство за това е извлечено от цитат на Иринеи, защото Тертулиан е роден една година преди смъртта на Поликарп, тоест той никога не го е виждал. Следователно, неговото свидетелство не се зачита и не е прието!

Папий:

Църквата не знае нищо за него, освен това, което Иринеи е споменал в книгата си „Против ересите“, а именно, че Папий е бил спътник на Поликарп, че бил слушател на Йоан- ученика на Исус, че бил епископ на Йераполис, споменал, че Евангелието на Матей е написано от Матей и Евангелието на Марк е написано от Марк, ученикът на Петър.

Евсевий Кесарийски споменава в своята книга "Църковна история" че Папий е посочил, че писателят на Евангелието на Матей бил човек на име Матей: *„Така Матей написа божествените слова на иврит и всеки човек ги интерпретираше възможно най-добре, според възможностите си .”*

Евсевий Кесарийски също заявява, че Папий е посочил, че писателят на Евангелието на Марк бил човек на име Марк, който бил един от учениците на Петър:

„Марк, след като е езикът на Петър, той пише точно, макар и да не спазва последователност, всичко, което си спомни за това, което Исус е казал или направил, защото той не послушал Господа, нито го последвал, но по-късно - както казах-, той последвал Петър, който направил учението му съобразено с нуждите на неговите слушатели, без да има намерение да направи Господните слова свързани едни с други. ”

Църквата също знае за Папий, че е написал пет книги под заглавието „Тълкуване на Господните думи“, но тези всички книги са изгубени и само няколко откъса от тях са записани в съчиненията на Иринея (които също са изгубени)!!!

За съжаление единственият източник, от който Църквата черпи информацията за Папий е това, което твърди Иринея. Освен това, когато всеки един от църковните отци писал за Папий, той извличал информация само и единствено от това, което Иринея казва за него!

В своята книга "Църковна история" Евсевий Кесарийски заявява:

„Иринея посочил тези пет книги, написани от Папий като единствения труд, написан от Папий. Иринея казва: „Тези неща са засвидетелствани посредством Папий, в четвъртата му книга от общо петте книги написани от него. А този Папий е възрастен човек, който е слушател на Йоан и другар на Поликарп. Но самият Папий в предговора към неговите дискурси в никакъв случай не декларира или заявява, че той е бил слушател на светите апостоли, учениците на Исус или че е видял с очите си някой от тях. Дори той посочва чрез думите които използва, че е получил

*учението за вярата от тези, които са били приятели и другари на апостолите."*⁶

Както виждаме, самият Евсевий споменава казаното от Иринея относно Папий, но по памет.

И чрез това, което казва Иринея: „*А този Папий е възрастен човек, ... и другар на Поликарп*“, нас ни кара да мислим, че той разказва въображаема приказка, в която се опитва да идентифицира личност, която вече е неизвестна. А това от своя страна

ни кара да поставяме под въпрос съществуването на човек на име Папий. Изобщо няма доказателства за неговото съществуване, нито за неговите записки, нито пък, че той е бил ученик на Йоан (ученикът на Исус). Това се твърди само от написаното от Иринея!!!

Дали изобщо някога Папий е имал другари или ученици? Нима всяка една църква не достига до него само и единствено чрез съчиненията на Иринея?!! Разумно и възможно ли е такъв човек с такова значение и престиж да не е бил известен за църквите?!! Разумно и възможно ли е писанията му да са непознати и чужди за църквите и да не са разпространени в тях?!! Дори и откъсите, цитирани от Иринея в неговите писания, които всъщност са приписвани на Папий, ни насочват, че Иринея е трябвало да има писанията на Папий в своите ръце, за да има възможността да ги цитира.

Но защо тези книги никога не са били запазени, защо никой не спомена за съществуването им, освен Иринея?!! Нима това не е ясно доказателство, че те никога не са

---

⁶ Church History of Eusebius, chapter xxxix, the writings of Papias. Aeterna Press.

съществували и тези откъси (приписани на Папий) всъщност са от мисълта за самият Иринеи?!!

В своята книга "Църковна история" Евсевий Кесарийски заявява:

„Същият писател (Папий) представя и други разкази, в които той казва, че се е сдобил чрез написана традиция, с определено странни притчи и учения за Спасителя и някои други по-митични неща. Към тях принадлежи изявлението му, че ще има период от няколко хиляди години след възкресението на мъртвите и Христовото царство ще бъде създадено материално под формата на тази земя. Предполагам, че е достигнал до тези идеи чрез неразбиране на апостолските сведения и невъзприемане на казаните от тях неща, които били изречени в мистични образи. За него изглежда това е много ограничено разбиране, както може да се види от неговите дискурси (записки). Но факт е, че чрез него Църковните отци след него приеха подобно мнение, устоявайки на своята собствена подкрепа от древността на човека; Пример за това е Иринеи и всеки друг, който е заявил подобни възгледи.“⁷

Както виждаме Евсевий критикува Папий и го обвинява за следните неща:

1- Папий в християнството има странни притчи и учения и някои други по-митични неща като част от устната традиция.

---

⁷ Church History of Eusebius, chapter xxxix, the writings of Papias. Aeterna Press.

- 2- Папий е бил човек с минимално разбиране, слаба памет и трудно схващал, както може да се види от неговите дискурси.
- 3- Папий е бил хиляист (или иначе казано: хилядолеист⁸), т.е. вярвал е че ще има период от няколко хиляди години след възкресението на мъртвите и Христовото царство ще бъде създадено материално под формата на тази земя.
- 4- По причина на Папий много от църковните отци след него са приели подобно мнение и са станали хиляисти, например: Иринеи, Юстин Мъченик⁹, Тертулиан, Методий от Олимп и др.

Хилядолетното царство:

Вярата на хилядолетното царство е буквално тълкуване на книгата Откровение, че Исус ще се върне на земята, за да управлява 1000 години и вярващите в него ще възкръснат от мъртвите (което се нарича първото възкресение). Той ще управлява с тях в продължение на 1000 години, а другите ще възкръснат от мъртвите при последното велико възкресение, пък нечестивците ще загинат и мир ще се разпространи през това хилядолетие.

Всъщност вярата на милениалното царство¹⁰ произлиза от Еврейски апокрифни писания, които са написани един или два века преди Христа. Тази вяра надделяла в повечето Църкви, но въпреки това малцина от църковните отци се възпротивили на тази вяра, от тях са: Ориген

---

⁸ Millennialism, The Millennial Kingdom- хора вярващи в хилядолетното царство.

⁹ St. Justin Martyr, (Latin: Iustinus Martyr), 100-165

¹⁰ Хилядолетното царство се нарича още милениалното царство.

Александрийски¹¹, Дионисий Александрийски¹², Евсевий Кесарийски, Василий Кесарийски¹³, Григорий от Ниса¹⁴. Също така и Свети Августин от Хипо¹⁵ се противопоставил на този ерес и смятал, че всеки, който вярва в учението на Папий се отклонява от вярата!

По-късно учението на православната и католическата църква било променено и било прието, че хилядолетното царство трябва да бъде разбрано със символичното значение, а не в буквален смисъл и че това Царство води началото си от времето на Исус, а сегашната Църква е Царството Христово на земята. Що се отнася до протестантската църква, към ден днешен тя все още вярва буквално в Хилядолетното кралство!

Нека се върнем отново на личността Папий, дали той е бил истинска личност или просто фигура произхождаща от въображението на Иринеи?

В отговор на това: Иринеи твърди, че Папий е чувал "Хилядолетното царство" в буквалния му смисъл от Йоан ученика на Исус, а ранната Църква, както и съвременната заявява обратното, че това е ерес¹⁶ и няма „Хилядолетно царство“ в буквалния му смисъл.

Следователно, изключително неразумно е Йоан, ученикът на Исус, да споменава такъв ерес. Тоест това означава, че казаното от Иринеи за Папий е само мит, а Папий

---

11 Origen of Alexandria (c. 184 – c. 253)

12 Saint Dionysius of Alexandria.

13 Basil of Caesarea (c. 330 - c. 379).

14 Gregory of Nyssa, (c. 335 – c. 395)

15 St. Augustine of Hippo (c. 354 – c. 430).

16 Ерес (на гръцки: *hairesis*/αἵρεσις: избор) е название, с което християнската църква характеризира религиозните учения, отклоняващи се от официалната догма.

е просто въображаема фигура на въображението на Иринея, която никога не е съществувала в реалността.

Въпросът, който възниква сега е:

Защо Иринея може да лъже и да си измисли въображаеми фигури, каквито са Поликарп и Папий, твърдейки, че са били слушатели на Йоан – ученикът на Исус - и след това да им приписва, че те споменават, че Евангелието от Йоан е написано от Йоан – ученикът на Исус?

Отговорът е:

Иринея е бил човекът, който най- много се стремил да изправи така наречените "ереси" и нововъведенията появили се през втори век. В отговорите си на тези ереси, Иринея разчитал предимно на Евангелието от Йоан. Така той най-вероятно е приписал несправедливо това евангелие на Йоан, след това измислил личността на Поликарп и твърдял, че Поликарп е бил негов учител и че Поликарп е бил ученик на Йоан - ученикът на Исус -. Това го прави, за да бъдат твърденията му възприети от хората като най- правилното учение и най- истинското слово и за да докаже и наложи учението, което той счита за правилно, опровергавайки доводите на другите свещеници, които се противопоставят на неговата идея и методология.

Може да се каже:

„Невъзможно е Иринея да излъже с толкова непростима лъжа, приписвайки неизвестно Евангелие на Йоан, измисляйки си илюзорни фигури като Поликарп и Папий! "

Отговорът е:

В Британската енциклопедия е посочено, че Богословите твърдят, че ранните християни не са вярвали в това, (че приписването на анонимно евангелие на ученик) е акт, който включва измама или лъжа. Така този, който извършвал такъв акт всъщност не осъзнавал, че лъже за Исус или вярата, а по-скоро чувствал, че той лъже заради Исус и за утвърждаване на учение, което е вярвал, че е правилното.

Във времето, когато Иринеј държал в ръката си Евангелие, което той приписва на Йоан, имало и много висши свещеници, които също държали в ръцете си много други евангелия и всички те ги приписвали на учениците на Исус!!!

Иринеј критикувал всички онези други евангелия, споменавайки, че те са апокрифи и приписването им на учениците на Исус е лъжа и измама!!!

По този начин, който казва, че е невъзможно Иринеј да лъже с такава непроснима лъжа, приписвайки неизвестно евангелие на Йоан - ученикът на Исус -, той без да осъзнава подкрепя Иринеј и се противопоставя на останалите противопоставили се на Иринеј свещеници, които също са били възрастни и висши свещеници!!!

С други думи, той обвинява всичките тези свещеници в лъжа относно евангелията, които са били в техните ръце и които заявяват, че са от учениците на Исус. И всичко това се случва без да са чути техните аргументи, нито пък тези аргументи на Иринеј и без въпросния човек да има реални знания за всеки от тях!!!

Обобщение на тази глава:

- 1) Църквата има малко информация за Иринея.
- 2) Църквата няма копия на книгите на Иринея.
- 3) Църквата е основала своите учения, вярвания и информация относно четиримата евангелски книжници¹⁷ на латински и арменски превод на книгите на Иринея.
- 4) Църквата нито знае кой е превел тези книги, нито дали те са надеждни.
- 5) Поликарп и Папий са неизвестни личности и нито един от ранните църковни отци не ги познава, с изключение на Иринея. А всъщност Иринея е човекът, за когото църквата има много малко информация.
- 6) Евсевий Кесарийски заявява, че Папий е човек с много малко интелигентност и памет, който вярвал в ереса на хилядолетното царство в буквалния му смисъл. Затова той вмъквал в християнството странни притчи и учения и други по-митични неща като част от устната традиция.
- 7) Свети Августин считал, че който вярва в учението на Папий се отклонява от вярата.

---

¹⁷ Евангелски книжници- писателите на четирите евангелия.

Глава втора

Новозаветна каноничност

Нуждата на Църквата да претендира за новозаветната каноничност¹⁸:

Много свещеници са доста строги и сериозни относно приписването на четирите Евангелия на учениците на Исус, смятайки този въпрос за неоспорим факт. Това отношение от тяхна страна е такова, защото те не могат да кажат, че вярват в книга, на която не знаят произхода (кой я написал и къде е написана) би било неразумно да си признаят!!! Поради тази причина те се опитват да създадат всевъзможни улики и доводи, колкото и да са слаби и след това да ги обединяват едни с други, за да формулират приказка, която може да заблуди много хора.

Доказателства на Църквата за новозаветната каноничност:

По отношение на новозаветната каноничност свещениците са рязко разделени на две групи:

Първата група признава, че писателите на новия завет са неизвестни, а фразите „Евангелието на Матей, на Марк, на Лука и на Йоан“ са добавени към Новия завет през втори век без категорични доказателства за тяхната валидност и истинност.

---

¹⁸ Каноничност- описва стандарта, на който книгите трябва да отговарят, за да бъдат признати като писание от Библията. Нарича се още новозаветен канон.

Втората група са изключително строги и напълно сериозни в приписването на четирите Евангелия на учениците на Исус. Така те измислят и поставят фалшиви и неправилни парчета от доказателства, но ги подреждат и координират по един изключително прецизен и измамен начин, за да може обикновения читател да повярва в тях. Тези доказателства са както следва:

1- Вътрешни доказателства:

Заявяват, че чрез текстовете на самото Евангелие може да се идентифицира личността и името на писателя на определеното Евангелие. Например: Евангелието от Йоан можем да разберем, че този, който го е написал е Йоан син на Зеведей, ученикът на Исус. Това се разбира чрез израза в него, който ни насочва към човека записал това Евангелие, а именно *„ученикът, когото обичаше Исус“*¹⁹. Освен това, писателят на Евангелието от Йоан е познавал обичаите и историята на евреите и географията на Палестина.

2- Външни доказателства:

1) Свидетелствата на ранните църковни отци:

Редица от ранните църковни отци са били свидетели на името на евангелският писар.

2) Цитати от ранните църковни отци:

Редица от ранните църковни отци цитирали евангелските текстове.

---

¹⁹ Йоан 21:20 и Йоан 21:24.

3) Папируски ръкописи:

В настоящата Църква има хиляди древни папируски ръкописи

и много древни преводи.

Отговорите на такива неясни доказателства са:

1. Относно вътрешните доказателства:

В нито едно евангелие няма препратка към името на неговия писател, нито някакъв намек относно неговата личност.

Читателят може да прочете всяко евангелие по свой избор и да се опита да разбере сам дали има такова вътрешно доказателство за името на писаря или не.

Напротив, противоположното е правилното във вътрешните доказателства, както ще разгледаме в следващите глави, с позволението на Бог, ясно се посочва, че писателят е неизвестен човек, който не е бил ученик на Исус.

Що се отнася до твърдението, че писателят на Евангелието от Йоан се самоопределя като „*ученика, когото обичаше Исус*“, ние заявяваме, че това е невярно твърдение, защото писателят на това Евангелие говори за ученика, когото Исус обичал в отсъстваща форма на глагола, което означава, че писарят говори за друг човек, а не за себе си. Освен това къде е името на Йоан в тази фраза

„ученикът, когото обичаше Исус“?!

„*20 Петър обръщайки се вижда, че иде подире му ученикът, когото обичаше Исус, ...*“ (Йоан 21:20)

„24 Този е ученикът, който свидетелствува за тия неща, който и написа тия неща; и знаем, че неговото свидетелство е истинно.“ (Йоан 21:24)

Що се отнася до твърдението, че писателя на Евангелието от Йоан е знаел обичаите и историята на евреите и географията на Палестина, отговорът е: „И къде е името на Йоан тук? Нима никой друг човек е нямало тогава, който да знае тази информация, освен Йоан?!!! Тези неясни доказателства приличат на удавник, който се опитва да се вкопчи в сламка, за да се спаси!!!

2. Относно външните доказателства:

1) Свидетелства на ранните църковни отци:

Част от свещениците изброяват няколко имена на ранните църковни отци и твърдят, че тези Отци свидетелстват за името на писателя на всяко Евангелие. Но реално този списък е голяма измама, защото свидетелствата на ранните църковни отци трябва да бъдат подложени на строг контрол и трябва да бъдат спазени на следните условия:

А) Трябва да произлизат от поне двама от църковните отци:

Съдилищата в наше време не приемат показанията на един човек и изискват най-малко двама свидетели.

Б) И двамата свидетели трябва да бъдат очевидци и надеждни:

Тези двама свидетели трябва да са ученици на един от учениците (апостолите) на Исус. Съответно те трябва да са живели през същия век, когато са живели учениците на Исус и да са ги виждали с очите си. Въпреки това, като проверим списъка със свидетелствата на тези църковни отци, откриваме, че всеки един от тях е живял през различен век от

останалите и никой от тях не е виждал някой от другите. Някои от тях са живели в края на втори век, други са живели през трети век и други са живели през четвърти век. Всеки от тези отци е живял в различна страна от другите.

Евсевий Кесарийски споменава в своята книга "Църковна история"²⁰:

„По това време апостолът и евангелист Йоан, този, когото Исус обичаше, все още живееше в Азия и управляваше църквите от този регион, след като се завърна към тази местност след смъртта на Домициан, от неговото изгнание на острова. Що се отнася до въпроса, че той е бил все още жив по това време, това може да се установи, чрез показанията на двама свидетели. Те трябва да бъдат надеждни, доверени, хора които са поддържали православието на Църквата. Тези свидетели наистина са били Иринеи и Климент Александрийски²¹“.

За съжаление, това свидетелство за Евсевий Кесарийски е невалидно, защото Иринеи е роден през 140 г., или поне петдесет години след смъртта на Йоан, тоест той не е бил очевидец. Що се отнася до Климент Александрийски, той е роден през 150 г., или най-малко шестдесет години след смъртта на Йоан, тоест той също не е бил очевидец. Иринеи както и Климент Александрийски нямат връзка с никого, от тези, които са били очевидци на Йоан!!!

В следващите глави – с божие позволение- ще се спрем на Климент Александрийски и факта, че той е ненадеждна личност. Името му е премахнато от запис на мъчениците в Римокатолическата църква през 1586 г. по

---

²⁰ Chapter xxiii, Narrative concerning John the Apostle.

²¹ Clement of Alexandria (c. 150 – c. 215).

заповед на папа Климент VIII, защото в записките му има погрешни и покварени учения.

В) Всяко свидетелство трябва да бъде независимо, а не повторение на по-ранни показания:

Тези свещеници, които ни предоставят списък със свидетелствата на ранните Църковни отци не ни информират, че тези отци всъщност са цитирали и предавали едно свидетелство един други му! Съответно свидетелските показания са само от един човек, който никога не е виждал дори един от учениците на Исус, а след това другите свидетелства след него са само повторения на неговото свидетелство!

Например Църквата заявява, че св. Папий е написал пет книги и доказателството за тяхното съществуване и приписването им на Папий е свидетелството на Иринеи и Тертулиан. Църквата обаче не ни казва директно, че Иринеи е живял през втори век, а Тертулиан е живял през четвърти век!!! Тоест Тертулиан цитира това, което е споменал Иринеи. Съответно, свидетелството е само едно, а второто е просто повторение на първото!!! Следователно няма никаква полза да се изброяват имената на ранните църковни отци, след като думите им са само повторение на едно и също свидетелство, произлизащо от един човек (Иринеи).

Г) И двамата свидетели трябва да са получили това евангелие сами в собствените си ръце от ръката на ученика:

Как може да се приеме свидетелството на някой, без да е налице нещото, за което се свидетелства? За да свидетелстват тези двама свидетели за едно Евангелие, на първо място то трябва да е налично при отците на църквата, а след това те да засвидетелстват, че то е написано от един от учениците на Исус, и те са го взели със собствените си ръце от неговата ръка. Следователно, кой е този, който е взел

оригиналното евангелие от ръцете на ученика на Исус, който всъщност го е написал? На кого го е дал? Къде (в коя църква) той свидетелства, че това евангелие е написано от един от учениците на Исус и пред кого? Кой (от ранните църковни отци) е свидетелствал за това? Къде е това оригинално евангелие? Къде се е загубило и как е изчезнало, ако то наистина е било в ръцете на ранните църковни отци?

Д) Честност, надеждност и довереност:

Задължително те трябва да бъдат известни със своята правоверност, честност, надеждност и довереност сред техните общности и ранните църковни отци.

2) Цитати от ранните църковни отци:

Фразата „Цитати от ранните църковни отци“ ни кара да си представяме, че са имали оригиналното Евангелие в ръцете си и са цитирали от него. Обаче, тези цитати се връщат към две неща:

Първо: Църковните отци не са цитирали извадки от самото Евангелие, а по-скоро истории, които били устно разпространени сред хората за неща случили се с Исус и негови думи. По-късно тези истории били написани в стотици Евангелия. Доказателство за това, е че когато някой от църковните отци цитирал тези истории, не

записвал никъде до тях, че те са откъс от евангелието на един-кой си ученик.

Второ: Когато един от църковните отци цитира едно конкретно Евангелие, това не означава окончателно потвърждение на името на писателя на това Евангелие. Има църковни отци, които са повярвали на твърденията на Иринея, че имал учител на име Поликарп и Поликарп бил

ученик на Йоан, и че Поликарп бил свидетел, че Евангелието на Йоан е написано от самия Йоан. По този начин те приели Евангелието на Йоан въз основа на твърдението на Иринея, вместо да изследват сами и да се убедят сами за името на писателя на Евангелието.

както и много древни преводи също. Обаче реалността, е, че това не може да се приеме като доказателство за каноничността на четирите Евангелия поради следните причини:

- 1) Няма значение броят на копията и преводите, които Църквата притежава, защото те са просто повторения едни на други и не са базирани на първата основа, оригиналното копие. Всички те наподобяват на лъжливите новини, които може да бъдат разпространени от всички международни медии. В този случай броят на медиите няма значение след като те просто копират една от друга, без валидиране²² на оригиналните новини.
- 2) Твърдението, че има хиляди копия и преводи не означава, че те съдържат целия Нов Завет, всъщност те са отделни части. Има хиляди папируси, които са малки записки и истории; има папируси съдържащи едно или две от посланията на Павел; има папируси съдържащи няколко стиха от книгата Откровение; има папируси съдържащи стихове от определена глава на конкретно Евангелие... Това е нещото, което ще разгледаме в следващата глава, с Божие позволение.
- 3) Тези копия, съхранявани от Църквата, които са хиляди не са били написани през първи век, а писането им

---

²² Валидиране- акт за утвърждаване; намирането или проверка на истинността на нещо, доказателство.

започва от втори век и стига до петнадесети век!!! Ако църквата иска да използва като доказателство копия, датиращи от седми или четиринадесети век, защо не използва също като доказателство милиардите копия, отпечатани понастоящем от четирите евангелия по целия свят и на всички различни езици? Как Църквата може да се аргументира за автентичността и истинността на четирите Евангелия с ръкописи, написани в по-късни векове?!!! Следователно, няма да обръщаме внимание на нито един ръкопис или превод направен през друг век, различен от втория век, който е най-близо до датата на писане на оригиналните Евангелия.

- 4) Връщайки се към копията, написани през II век, които касаят само четирите Евангелия - без посланията и книгата Откровение - виждаме, че „Институтът за новозаветни текстови изследвания (INTF)“²³ има записани само десет ръкописа, които се предполага, че датират от втори век. Съответно броят на копията с които може да се аргументира Църквата, използвайки ги като доказателство е само десет, а не хиляди както се твърди!!! Въпреки това, след изучаването на всеки папирус по-отделно откриваме, че много от тези десет папируса не принадлежат към втори век, а по-скоро към четвърти или трети век- това е нещото, което ще разгледаме в следващата глава, с Божието позволение.
- 5) Тези десет папируса, които се предполага, че датират от втори век, са предимно мънички парчета, които не могат да докажат автентичността и истинността на четирите евангелия. В следващата глава, ако Бог е

---

²³ Instituts für Neutestamentliche Textforschung (INTF). (The Institute for New Testament Textual Research (INTF))

пожелал, ще приложим снимки на тези малки папируси.

- б) Църквата признава, че всичко, което има от копия, т.е. ръкописите и преводите, не са копирани от оригиналните Евангелия, а от копия на копия, които също са копирани от други копия и т.н....!!!
- 7) Що се отнася до оригиналните Евангелия, Църквата признава, че всички те са били изгубени много рано и че няма нито един брой оцелял от тях, нито каквото и да било копие, което да е копирано директно от тях. Църквата може да заяви, че всичките оригинали са загубени, защото те са били написани на папирус(а папируса са листове , които може да бъдат унищожени изключително бързо). Обаче, подобно твърдение е невалидно и неприемливо, защото всички фараонски папируси, написани преди няколко хиляди години, са все още в нашите ръце и не са били унищожени.

Що се отнася до първоначалните четири Евангелия, тъй като никой от отците на ранната Църква, които са живели през първата половина на втория век не споменава, че сам ги е виждал с очите си и тъй като никой не споменава, че някое от тях или те са били в неговото притежание за определен период от време, дори кратък това означава, че те вече са били изгубени за по-малко от половин век и са били написани през втората половина на втори век, а не през първи век!!!

Освен това, ако приемем, че оригиналните копия на четирите Евангелия са били изгубени, защото са били написани на папируси, как тогава няма оцеляло дори едно от тях?!! Как не оцеля дори една страница от нито едно от тях?!! Как се изпариха всички страници и

всички Евангелия?! Листовете на папируса, когато се повредят не означава, че те се изпаряват като газ, а по-скоро краищата на страницата може би са били малко похабени или разкъсани!! Нещо повече, как Църквата не запази оригиналните Евангелия въпреки голямото им значение, а успя да запази копия, датиращи от втори, трети или четвърти век въпреки, че те също са били написани на папируси?!!!

Всъщност от самото начало не е имало така наречените „първоначални Евангелия“, именно това е причината Църквата да не си направи труда да запази никакво копие от тях. Това е нещото, на което ще се спрем, ако Бог е пожелал, в следващите глави.

- 8) Църквата признава, че всички гръцки папируси са загубили голяма част от важността им, защото са написани от неквалифицирани писари. Коптския епископ Св. Текла Хайманот²⁴ съобщава в православен сайт:

*„Всички достигнали до нас най-стари гръцки ръкописи от Новия Завет бяха написани на папирус и датират от периода от средата на втори век до четвърти век. Един папирус от тях с числото (P74) датира от VII век. **Макар, че тези папируси са непълни части, те заедно представляват голяма част от Новия Завет. Въпреки, че тези папируси датират от ранно време те са загубили много от своето значение, защото са писани от неквалифицирани книжници, които не обръщали внимание на малките детайли.**“²⁵*

---

²⁴ St. Takla Haymanout Coptic.

²⁵ https://st-takla.org/Full-Free-Coptic-Books/FreeCopticBooks-002-Holy-Arabic-Bible-Dictionary/07_KH/NT-manuscripts.html

9) Когато през 1502 г. на Еразъм²⁶ е възложено да издаде първото издание на Библията на гръцки език²⁷, той не разчитал на ранни гръцки ръкописи, които може да датират от втори, трети или четвърти век и са били написани на "Александрийски текстов тип" поради страха си от нередности в тях. Затова Еразъм разчитал и се базирал на късно-гръцките ръкописи, написани във „византийски текстов тип“. Третото издание на Еразъм е изданието, върху което се базира и по което се ръководи Крал Джеймс.

Тъй като Еразъм не можал да намери дори едно пълно гръцко копие, той използвал десетки гръцки ръкописи, за да може да ги слее и да се допълнят едни с други, а след това се заел със съставянето си на Новия завет на гръцки език!

Отговорът на теолога Барт Ерман²⁸ относно каноничността на четирите Евангелия:

В един от дебатите на д-р Барт Ерман за надеждността на Библията, той казва:

„Когато бях вярващ в Библията- евангелски християнин, присъствах в

Института по Модерна Библия, това бе преди да започна сериозното си изучаване на Новия завет, преди да започна да го чета на гръцки, и преди да прочета какво казват писанията на сериозните учени- тълкуватели по света за

---

²⁶ Еразъм Ротердамски.

²⁷ Complutensian Polyglot Bible.

²⁸ Д-р Барт Ерман- Университетски професор в катедрата по религиозни изследвания, Университет в Северна Каролина, Чейпъл Хил, САЩ.

това. Бях абсолютно убеден, че Евангелията не съдържат само свидетелствата на очевидците, но и че са написани от двама очевидци, Матей и Йоан и от двама души, които са били близки спътници на хора, които са очевидци, Марк и Лука.

Интензивното изследване те кара да промениш мнението си за нещата, но не искам да си мислиш, че това е причина, която те кара да не използваш разума си. Дори и да си най-твърдия вярващ в Библията на планетата, ти със сигурност трябва да знаеш, че Бог ти е дал разум и мозък. Крейг²⁹ и аз сме на едно мнение за това. Бог ти даде мозък, с който да мислиш и да използваш логиката. Затова Бог те направи човешко същество вместо плужек³⁰. Не се страхувай да използваш интелигентността си, за да разбереш истината. Истината може да не е това, което си научил или ти е казано, но ако това е тя, ти трябва да повярваш в нея, а не да бягаш от нея!

Докато научавах все повече и повече използвайки интелигентността си като евангелистки вярващ човек в Библията, молейки се спрямо нея, аз се убедих в твърдението, че новозаветните евангелия не са писани от очевидци или от хора, които познавали очевидци!

На първо място: Напълно очевидно и ясно, е че самите Евангелия не твърдят, че са написани от очевидци, всички те са анонимни! Заглавията, които намирате във вашите Евангелия, например: „Евангелието на Матей“ и т.н. са добавени от по-късни редактори, те не са поставени там от първоначалните писари и книжници.

---

²⁹ Крейг- другия дебатирател човек.

³⁰ Плушек- гол охлюв, без черупка.

На второ място:; Никое от Евангелията не твърди, че то е написано от лицето, чието име носи.

Самите евангелия не твърдят, че са написани от очевидци и не твърдят, че са писани от хора на име Матей, Марк, Лука и Йоан. Тези имена са по-късни църковни традиции, които са били добавени към Евангелията. Тези традиции започват да се появяват приблизително сто години след написването на Евангелията.

Някои хора смятат, че има ранен църковен отец на име Папий, който се е виждал с Марк и Матей, но в същност има много солидни и убедителни причини да мисля, че Папий никога, не е виждал Марк или Матей. Самият Папий никъде не споменава името нито на Марк, нито на Матей. За първи път се споменават хора с имената Матей, Марк, Лука и Йоан от Иринеи през 180 год. Това са сто години след написването на тези книги!!!

Моето разбиране за Евангелията, е че те са стигнали до нас анонимни, незнаем имената им и те не са написани базирайки се на показанията на очевидци. Но важния момент, който искам да отбележа, е че дори и Евангелията да са били написани от очевидци или дори да съдържат свидетелства, от свидетелите на очевидците, това изобщо не гарантира, че са точни. Помислете за нашата правна система днес, свидетелите очевидци винаги ли са точни и подробни в това, което си спомнят? Ако отговора е „да“, тогава защо търсим свидетелски показания от повече от един очевидец, а не се задоволим само с един? Ако свидетелите очевидци винаги са на сто процента точни в това, което си спомнят и за което свидетелстват, тогава защо имаме нужда от повече от един свидетел? Ако искахме да знаем какво се е случило, просто бихме попитали само един от тях. Очевидците изключително рядко предоставят

пълната и правилна информация, дори самите те да са извършителите. Но това няма значение, защото Евангелията на Новия Завет не твърдят, че са написани от очевидци. Истината, е че те всъщност не са написани от очевидци.

Писарите на евангелията са живели 40- 50- 60 години след смъртта на Исус. Те написали Евангелията на гръцки, а езикът на Исус е бил Арамейски. Тези писари на Евангелието живеели в друга страна, десетилетия по-късно. Откъде са получили информацията си? Те не са били последователи на Исус и не са заявили, че са от учениците му. Те (Евангелията) били написани от хора, десетилетия по-късно на различен език. Откъде са взели информацията си? Отговора е: „Слушали са истории за Исус, които са били предавани година, след година, след година, десетилетие след десетилетие, до времето, в което те са живели. Така стигат до тях въпреки, че живеят в различна страна и говорят различен език!!!

Какво се случва с тези истории, когато се предават устно? Те се променят! Самите писатели на Евангелията имат несъответствия и противоречия по между си, защото историите, които са разказвани и преразказвани през различните времена се променяли във времето, дори самите писатели на Евангелията понякога са променяли историите! Ето защо има несъответствия между тях. Ето това е нещото, което учените теолози не могат да ви кажат! Обикновено говорят за общи неща свързани с Исус и могат да изброят неща, които Исус е направил, но не могат да ви кажат подробностите, дори не се съгласяват едни с други. Но защо, не могат ли учените теолози да имат съгласие по между си и да се разберат? Немогат защото има

изключително много разминавания и евангелията не са надеждни и не са достоверни. "31

---

31 Bart Ehrman vs Craig Evans

<https://www.youtube.com/watch?v=rhM5lbVBgkk>

Глава трета

Десетте папируса от втори век

Както споменахме в предишната глава, твърдението на Църквата за наличието на хиляди копия не може да бъде доказателство за каноничността на четирите евангелия, защото тук са важни само тези копия, които се предполага, че произхода им се връща към втори век. Това означава само четирите евангелия, без посланията и книгата Откровение!

Институтът за новозаветни текстови изследвания (INTF) има записани само десет ръкописа, които се предполага, че датират от втори век. Но след като изучихме всеки папирус поотделно, ние установихме, че методът използван при определяне на датата на писането му е невалиден, а именно „палеография“. Освен това, тези десет папируса са открити наскоро през XX век след като преди това са били изгубени в продължение на много векове. Тоест те не са папирусите, които Църквата е запазила през вековете и знае кой ги е написал и колко надеждни са книжниците³² им. Ако тези папируси не са били запазени от ранната Църква и ранните църковни отци не са се грижили за тях, тогава как е възможно съвременната Църква да ги цитира за доказателства за каноничността на Евангелията?

Въпросните десет папируса са:

А- Папирус (P52):

Датата на писането му се оспорва като повечето богословски теолози твърдят и са убедени, че той датира от 125 г., заявявайки, че е най-старият папирус, открит от

---

³² Книжници- хората записали ги.

писанията на ранните християни. Целта им от това твърдение е да внушат на хората, че тези парчета може да са копирани директно от оригиналното Евангелие от Йоан и че копията на Евангелието от Йоан са били широко разпространени сред страните по онова време. Всъщност истината, е че тези парчета са открити в Египет през 1920 година.

Освен това твърдението им е опит да се утвърди и приеме, че Евангелието от Йоан е написано през първи век, но поне да е имало копия от него, които се разпространявали през първата четвърт на втори век, а доводи за това няма!!

Датата на писане на Евангелието от Йоан е спорна сред теолозите, някои от тях твърдят, че то датира от първи век, за разлика от това други твърдят, че то датира от втори век. Това означава, че ако е написано Евангелието от Йоан през втори век, тогава първоначално не е написано от Йоан, ученикът на Исус!!!

Други теолози твърдят, че този папирус датира от 150-та година и трети богослови твърдят, че той датира от 170-та година. Що се отнася до най-новите изследвания, те показват, че парчетата от този папирус може би датират от втори или трети век. Проведено е проучване от Манчестърския университет в Обединеното кралство, който притежава тези парчета и се е достигнало до извода, че те вероятно датират от края на втори век.

Всичко това обаче е само измама и спекулация без каквато и да е силна научна основа, защото тяхното определяне на датата на написване на този папирус е въз основа на палеографията (т.е. изучаване на стила на писането му) и сравняването му с някои ранно християнски писания. Обаче на тези находки от папируса не може да бъде определена дата посредством палеографията поради следните причини:

- Ако разгледаме внимателно снимката по-долу, ще открием, че броя думи в тази находка е много малко и е невъзможно някой да определи стила на писане или в коя година е бил написан, с толкова точно определение.
- Палеографията не е наука, а по-скоро изследване, което може да показва века на писане на един папирус. Резултатът може също да не бъде правилен, може да се допусне грешка от един, два или дори три века. Що се отнася до тези, които твърдят, че този папирус датира от 125- та год., или дори от 170- та год., въпроса ни е: „Как успяха да определят толкова прецизно и с такава голяма точност това?“
- Палеографията се базира на сравняването на стила на писане на папируса със стила на писане на други папируси от същия век. Как биха могли да сравнят стила на писане на този папирус със стила на писане на други папируси от първата четвърт на втори век, след като всъщност няма никакви папируси оцелели от първата четвърт на втори век?!!!
- Палеографията се базира на сравняването на стила на писане, а той сам по себе си се влияе от два фактора:
  - 1) Време: Методът на писане в Английският език, използван по времето на Шекспир със сигурност е различен от днешния стил на писане. Обаче това определение не е точно. В нашето съвремие наблюдаваме, че когато се превеждат или пишат религиозни книги , например на английски език, се забелязва рязка разлика между преводачи или писатели в стила на писане и избора на думи. Някои от тях може да пишат на съвременния език и с думи, които в момента се използват в модерни книги, но

други може да искат да придадат свещен характер на тази религиозна книга, като подбират думи, използвани в миналото и старинен стил, който може да наподобява стила на Шекспир в писмена форма. Затова в днешно време има много съвременни преводи на книги, но със стил на писане, подобен на стила на писане, използван преди 400 години. Също така настоящата Гръцка православна църква в своите молитви, пасторите им се молят на древногръцки език, а не на съвременния Гръцки език, който е известен в момента. Освен това всички официални документи, издадени от Гръцката православна църква са написани на древногръцки език, а не на съвременния гръцки език. Друг пример: всички официални документи, издадени от папата на Ватикана се пишат на латиница, а не на италиански!

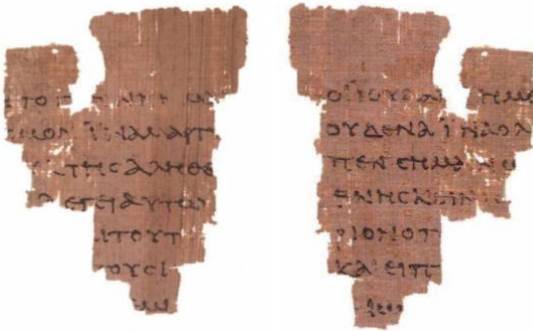
2) Място: Както знаем, всички древни папируси, които достигнаха до нас днес са били написани на гръцки език, но гръцкият език в тази епоха е бил разпространен сред много държави. Затова този, който говори гръцки в Гърция има различен стил от този, който го говори в Египет, Сирия или

Палестина. Ако кажем, че ние ще използваме палеографията, за да определим стила на писане на определен папирус, тогава идва следващия въпрос: „С кой стил ще го сравним, стила използван в Египет, Гърция, Палестина или друг?“

Що се отнася до размера на находката от този папирус, той е само 9 см на 6 см и написаното е от двете му страни. Предната страна съдържа седем непълни реда от Евангелието на Йоан и тези редове, както виждаме на снимката по-долу съдържат няколко прекъснати думи от глава 18, стих 31 до

стих 33,, а гърбът съдържа няколко прекъснати думи от стих 37 и стих 38 от същата глава.

Б- Папирус (P64):

Датата на неговото написване е спорна! Някои богослови го връщат назад към четвърти век, други казват, че е от трети век и трети заявяват, че е от втори век. Всички тези предположения са породени от палеографията. Тези парчета били открити в Египет и съдържат няколко прекъснати думи от Евангелието на Матей, глава 26, стих 23 и стих 31.

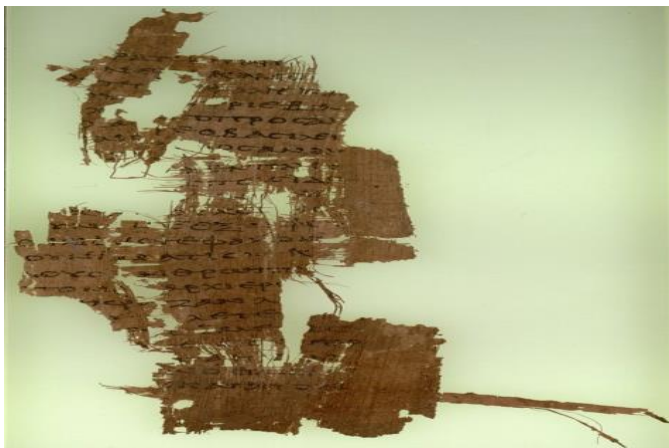
В- Папирус (P67):

Този папирус е допълнение към папируса по-горе (P64), т.е. те са от една и съща книга. Той съдържа няколко прекъсващи се думи от Евангелието на Матей от глава 3.

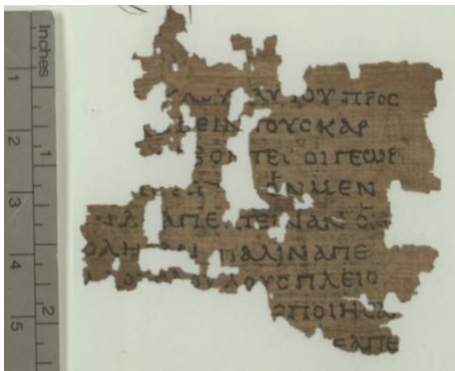
Г- Папирус (P90):

Някои теолози казват, че датира от края на втори век, според палеографията. Открит е в Египет и съдържа няколко прекъсващи се думи от Евангелието на Йоан, от глава 18 от стих 36, до глава 19 стих 7.

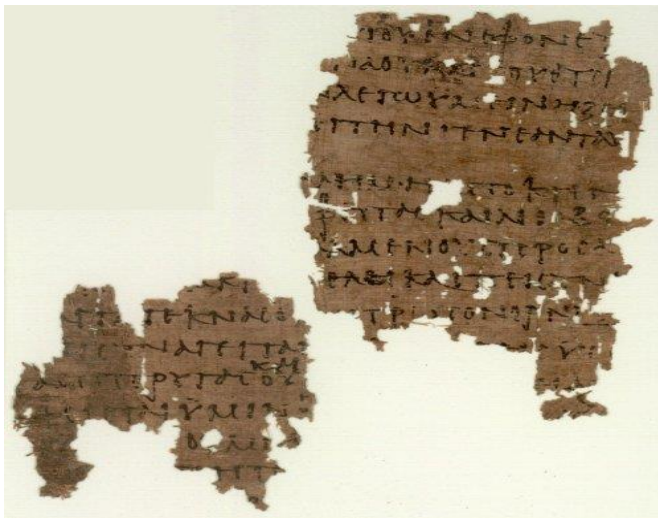
Д- Папирус (P104):

Някои теолози заявяват, че датира от края на втори век, според палеографията. Той е открит в Египет и лицевата страна съдържа няколко прекъсващи се думи от Евангелието на Матей, глава 21 от стих 34 до стих 37. Що се отнася до задната му страна, там се съдържат следи от неясно писане на стихове 43 и 45 от същата глава. Важно е да се спомене тук, че стих 44 не се споменава в този папирус, което означава, че е измислен стих, който е добавен в други версии по-късно!

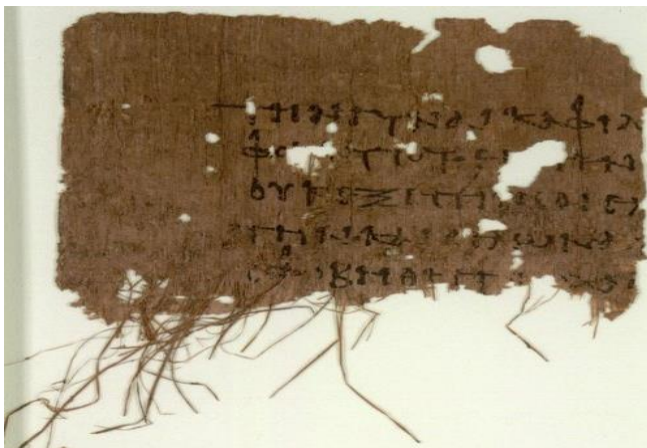
Е- Папирус (P77):

Някои богослови заявяват, че датира от края на втори век или началото на трети век според палеографията. Този папирус съдържа няколко разпокъсани думи от Евангелието на Матей, от глава 23, стих 30 до стих 39.

Ж- Папирус (P103):

Някои богослови смятат, че този папирус е допълнение към предишния папирус (P77), тоест те са от една и съща книга. Този папирус съдържа няколко разпокъсани думи от Евангелието на Матей от глава 13, стих 55 и стих 56 и от глава 14, от стих 3 до стих 5.

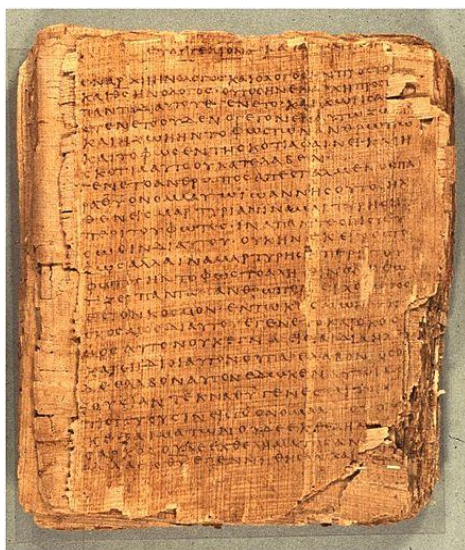
3- Папирус (P66):

Този папирус е един от папирусите на Бодмер, които са открити в Египет през 1952 г. Те са именувани на купувача си Мартин Бодмер. Мартин Бодмер твърди, че този папирус датира от началото на трети век според палеографията. Обаче, теологът Брент Нонбри след задълбочено проучване върху този папирус доказва, че той датира от средата на четвърти век. Достига до този извод след като взел предвид формата на този папирус, литературната му структура, начина на писане и произхода му. Що се отнася до Херберт Гладър, изследователят на византийската история, той твърди че този папирус може да датира от втори век!

Що се отнася до Института за новозаветни текстови изследвания (INTF) той не зачита периода, определен от Мартин Бодмер, който е трети век. Също така не зачита периода определен от д-р Брент Нонбри въпреки, че след обширни проучвания, той е определил средата на четвърти век. Така този институт прибягва към датата, определена от Хърбърт Хюндър, който не е специалист по палеографията, а

по-скоро изследовател на византийската история. Така института излиза с решение, че е от втори век!!!

Този папирус съдържа части от Евангелието на Йоан, а именно: от глава 1, стих 1 до глава 6, стих 11; от глава 6, стих 35 до глава 14, стих 26; от глава 14 също съдържа стих 29 и стих 30; от глава 15 от стих 2 до стих 26; от глава 16 съдържа стих 2, стих 3, стих 4, стих 6, и стих 7; от глава 16, стих 10 до глава 20, стих 20 и от глава 20 също съдържа стих 22 и стих 23; и от глава 20, стих 25 до глава 21, стих 9; и от глава 21 съдържа също стих 12 и стих 17.

И- Папирус (P75):

Този папирус е един от бодмерските папири и според Мартин Бодмер, този папирус датира от края на втори век или началото на трети век. Въпреки това, богословът Брент Нонбри подчертава, че стилът на писане в този папирус е подобен на този стил на писане, използван през четвърти

век. Той е много подобен на този стил на кодекса на ватиканазз, датиращ от четвърти век.

Този папирус съдържа части от Евангелието на Лука: от глава 3, стих 18 до глава 4, стих 2; от глава 4, стих 34 до глава 5, стих 10; от глава 5, стих 37 до глава 18, стих 18; и от глава 22, стих 4 до глава 24, стих 53.

Също така този папирус съдържа части от Евангелието на Йоан: от глава 1, стих 1 до глава 11, стих 45; от глава 11, стих 48 до стих 57; от глава 12, стих 3 до глава 13, стих 19; и от глава 14, стих 8 до глава 15, стих 10.

Й- Папирус (P98):

Това е малко парче от Книгата Откровение, от глава 1, стих 13 до глава 2, стих 1. Някои теолози предполагат, че според палеографията той датира от втори век. Тъй като не засяга четирите Евангелия, които са темата на нашата книга, няма да се задълбаваме и да го обсъждаме.

К- Папирус (P46):

Този папирус съдържа няколко послания на Павел. Някои богослови предполагат, че според палеографията той датира от края на втори век или началото на трети век. Тъй като не засяга четирите Евангелия, които са предмет на тази книга, ние няма да се спираме подробно върху него.

Л- Папирус (P0189):

Този ръкопис съдържа част от книгата Деяния, от глава 5, стих 3 до стих 21. Някои богослови предполагат, че според

палеография, той датира от края на втори или началото на трети век. Тъй като не засяга четирите Евангелия, които са предмет на настоящата книга, ние няма да говорим за него.

Заклучение:

- 1- Тези десет папируса, идентифицирани от Института за Новозаветни Текстовите изследвания (INTF) са просто записки, които не могат да означават нищо.
- 2- Всичко, което беше споменато за датата на писане на тези записки е само спекулации и предположения, основаващи се на палеографията.
- 3- Ранната Църква не е запазила нито един от тези папируси и те са били изгубени за период от векове, докато не са били открити в Египет през XX век.
- 4- Поглеждайки внимателно снимките на тези папируси, се питаме: Как може съвременната Църква да се аргументира с тези записки, които не са били запазени от ранните църковни отци като доказателство за каноничността на четирите евангелия?
- 5- Тези разпокъсани парчета нямат известен източник, не знаем кой ги е написал и под надзора на коя църква ги е написал. В наше време, в съвременните издания на Библията откриваме подписа на един от свещениците и печата на Църквата върху това издание, дори въведението от този свещеник или Църквата за това издание или за Новия завет е много общо. Що се отнася до тези десет папируса, не намираме в тях нито една фраза, която да заявява, например: „Беше копиран или преведен от еди-кой си свещеник, под надзора на еди-кой си свещеници и е одобрен от института (комитета) за преглед и легализация, а транскрипцията - или преводът - бяха

направени въз основа на еди-коя си оригинална версия,
която е съхранявана в еди-коя си Църква, под надзора на
еди-кой си свещеник!!!

Глава четвърта

Няма [не съществува] така нареченото първоначално, оригинално Евангелие на Четирите Евангелия

Нито Църквата, нито някой от ранните църковни отци са се погрижили за запазването на оригиналните Евангелия или са изпитвали притеснения за опазването им, защото всъщност не е имало т.нар „Оригинално Евангелие“!!! Терминът „Оригинално Евангелие“ означава един от учениците на Исус, да е написал оригинално Евангелие от Исус, а след това да го е предал на един от неговите доверени последователи от ранните църковни отци, или да го е предал на една от ранните Църкви, която да го е запазила в библиотеката си. Това обаче не се е случило с нито едно от четирите евангелия.

Истината, е че неизвестни хора написали в стотици книги съдържанието на истории и случки, случили се с Исус. В края на втори век четири от тези стотици книги са били избрани и съдържанието им било приписано на учениците на Исус, за да може да придобият свещен характер в съзнанието на хората и те да ги приемат за божие слово, внушавайки си, че наистина е така!

Рационални³⁴ въпроси за оригиналните Евангелия:

---

³⁴ Рационални- разумни, смислени.

Както се твърди, всички Евангелия са били написани на папирус и не са били просто устни изказвания, които хората предавали от уста на уста, следователно, къде са оригиналните копия на Евангелията?!! Ако ученикът Йоан е писателя на Евангелието от Йоан, тогава къде го е написал и на кого го е предал? Дал ли го е на конкретна църква? Как се случи така, че този оригинал на Евангелието се появи покъсно? Тази църква обяви ли, че има оригинално копие на Евангелието от Йоан и че го е получила от Йоан, от ръка в ръка? Има ли свидетели на това? Къде е оригиналното копие на Евангелието от Йоан? Как тази църква не запази най-важната си книга? Ако ученикът Йоан е бил писателя на Евангелието от Йоан, тогава как е възможно да намерим в определението на Църквата на това Евангелие изречение „Книжаря [писателя] на това Евангелие вероятно е Йоан, ученикът на Исус “? Съмнително ли е всичко това или е напълно ясно, без никакви съмнения?

Глава пета

Анонимни послания в Новия Завет, с неизвестни източници

Посланието към евреите³⁵ е анонимно послание, което няма нито един известен източник, нито писател:

Да, Църквата е събрала Библията си от анонимни книги, които нямат известен източник, нито известен писател. Довода по този въпрос е посланието към евреите, което в момента се намира вътре в Библията, въпреки факта, че Църквата не знае кой го е написал! Били предложени няколко имена, за да бъде избрано едно от тях като име на писателя на това анонимно послание, като: Папа Климент I, Варнава, Павел, Лука, Аполон, Присила³⁶ и др. В западните църкви до четвърти век се твърдяло, че

писателя е папа Климент I, но по-късно те променили мнението си и според тях истинския писател е Павел Апостол. Що се отнася до Тертулиан, той приписва това послание на Варнава, докато Ориген вярва, че писателя може да е евангелиста Лука.

Ние питаме: Откъде се появи това послание? Защо Църквата не знае името на писателя му? Къде църквата намери това послание? Представлява ли го поне една Църква, която да го е предала на останалите, без дори да споменава името на писателя? Защо Църквата постави това послание в

---

³⁵ <https://biblia.bg/index.php?k=65&g=1&tr1=1&tr2=1>

³⁶ Priscilla.

свещената си книга, приписвайки го за Божие слово и твърдейки, че Светият Дух го вдъхновил?

И въпреки че името на писателя не е известно, в оригиналният превод на Крал Джеймс на Библията това послание е озаглавено с името: „*Посланието на Павел към евреите*“. Всичко това се случва въпреки, че приписването му на Павел е било просто предположение без каквито и да е доказателства. Скорошни съвременни проучвания показват, че приписването му на Павел е неправилно и невалидно.³⁷ Стилът на писане на това послание и стилът на писане на Павел са много различни, богословският акцент е различен между тях, духовният опит е различен по между им, дори използваният гръцки речник е различен. В наши дни Църквата и богословите отхвърлят, че авторът на това послание е Павел!!³⁸

---

³⁷ Powell, Mark A. *Introducing the New Testament: a historical, literary, and theological survey*. Baker Academic, 2009.

³⁸ Ellingworth, Paul (1993). *The New International Greek Testament Commentary: The Epistle to the Hebrews*. Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co. p. 3.

Глава шеста

Бърза обиколка в историята на Новия Завет

Явното прекъсване между четирите Евангелия и втори век:

В това разяснение на историята на Новия Завет ще се ограничим само в споменаването на точките, които са обект на консенсус³⁹ в Църквата, за да бъдат с категорично, ясно значение, така че нещата да бъдат изцяло изяснени на читателя, с Божието позволение:

1- Сегашната гръцка православна църква в Гърция пише във въведението на последното си издание на Библията на съвременен гръцки език:

„След Христос и през първия век Библията за християните, и тази, която била одобрена от всички църкви е била само Старият Завет⁴⁰. С всички фрази като: „Библията казва“ или „Законът казва“ или „както беше казано от Пророците“, се имало предвид Стария Завет.⁴¹

---

³⁹ Консенсус- единодушие.

⁴⁰ По онова време терминът „Стария завет“ не е бил известен, защото терминът „Нов Завет“ все още не се бил появил. Поради тази причина по онова време Стария завет бил наричан „Свещената книга“ или „Законът и пророците“.

⁴¹ Въведение на Новия Завет от Официалната гръцка църква в рамките на гръцката Библия, издание на Гръцката евангелска общност, страница 1479.

2- Писателят Карън Армстронг казва:

„По време на края на втория храмов период движението на Исус е било само една от множеството ожесточено конкуриращи се секти. Имали някои необичайни черти, но като цяло били като другите групи. Християните са считали себе си за истинския Израил и са нямали намерение да се откъсват от юдаизма ... Те (християните) продължавали да живеят като набожни, православни евреи, придържащи се към вярата си ... Последователите на Исус продължили да почитат Тората, съблюдавайки съботата, спазвайки законите за хранене⁴², те за тях са били изключително важни.“⁴³

3- Карън Армстронг също казва:

"Павел се присъединил към християнството около три години след Исус. Той никога не е познавал лично Исус и го е имал първоначално за свой враг, но имал видение, което го убедило, че Исус го е назначил да бъде апостол на езичниците (нееврейските народи), за да ги призовава към вярата му. След приемането на християнството Павел пътувал към различни области в Сирия, Мала Азия и Гърция решен да разпространи посланието на Исус до всяко кътче на света, преди да се върне Исус отново на Земята. Затова написал писма до новопокръстените, които приели вярата посредством него. В тези писма отговарял на въпросите им, поучавал ги и обяснявал вярата им. Павел нито за миг не си

---

⁴² Т.е. неконсумирането на свинско и останалите забранени храни на евреите.

⁴³ The Bible: A Biography, Chapter 3 'Gospel,' pages 55-57, Karen Armstrong.

помислил, че той пишел „Свещената книга- Библията“, защото бил убеден, че Исус ще се върне докато той е още жив, той никога не си е представял, че бъдещите поколения ще четат задълбочено писмата му. "44

4- Преводът на йезуитския⁴⁵ арабски език на Библията гласи във въведението си на Новия Завет:

„Изказванията на Христос и това, което проповядвали апостолите, били предавани от устните на помнещите ги хора в продължение на дълго време⁴⁶. Едва след смъртта на последния апостол ранните християни изпитали нужда да запишат това, което са преподавали апостолите. Въпросът за състоянието и произхода на тези нови произведения трябваше да бъде повдигнат един ден. Дори устната традиция в самото начало имала много по-добро място и по-голямо качество от това, което е написано.

Изглежда, че християните до около 150-та година, постепенно без те да чувстват (освен много малко от тях), започнали да създават нов набор от свещени писания. Най-вероятно в самото начало те са събрали писмата на Павел и са ги прикрепили към своя църковен живот. Тяхната цел никога не е била да създадат допълнение към Библията, но вместо това те оставят инцидентите и събитията да ги насочват. Посланията на Павел са били написани в период, когато евангелската традиция все още се предавала предимно от уста на уста, при помнещите хора. Самият

---

44 The Bible: A Biography, Chapter 3 ‘Gospel,’ pages 60-61, Karen Armstrong.

45 От отците йезуити: Августин Родет, Филип Куш, Йосиф Розе и Йосиф ван Хам.

46 Т.е. Предавали са ги един другиму устно, по памет.

Павел бил препоръчал писмата му да се четат и разпространяват в съседните църкви⁴⁷... Въпреки, че тези писма имали голяма стойност, няма свидетелства от преди началото на втори век, че те са били смятани за свещени или са имали същата стойност като Евангелието спуснато на Исус.

През целия този период Евангелията са нямали толкова голяма стойност, колкото изглежда са имали писмата на Павел. Да, писанията на ранните християнски писари винаги са имали пасажи от евангелската традиция, но е много трудно да се каже дали доказателствата са взети от писмени текстове, които били в ръцете на тези книжници или просто те си припомняли части от устната традиция. Какъвто и да е случаят, няма свидетелства отпреди 140-та г., които да доказват, че хората са познавали набор от написани Библейски текстове [или са притежавали такива]. В този период никой не е споменавал, дори за част от тези библейски текстове, че имали задължителен характер. Едва през втората половина на II век започнали да се появяват някои свидетелства, които постепенно с течение на времето започнали да стават по-ясни, че има група евангелия и че те имат задължителен характер. Това описание се разпространило постепенно.

Около 150 г. започва решаваща ера за оформянето на Новозаветен закон. Св. Юстин мъченик (живял между годините 100-165) е първия, който споменава, че „християните четат евангелия в неделните среци (без да уточнява какви са тези евангелия и без да уточнява дали между тях има някое от четирите Евангелия) и че ги смятат за произведения на апостолите – или поне на хора, които са имали тясна връзка с Апостолите и имат

---

⁴⁷ Т.е. при новоприелите вярата.

отношение към тях, така както имат отношение към Светата книга низпослана на Исус."

Ако тези писания са получили такъв висок статус, това означава, че не се връщаме към автентичния апостолски произход на Свещената Книга (т.е. защото не се връщат към който и да е от апостолите), а по-скоро към разкази разказващи Божии вести на принципа на разкази от предците и техните устни традиции.

Тогавя група хора бързо и свирепо започнали да подчертават приписването на тези писания на апостолите, и по-специално необходимостта от опазването им заради разпространението на подобни на тях писания, които явно се разпространявали, но в същото време по съдържание били просто глупава традиция, подобно на съчинения, които са плод на въображението в състояние на делириум⁴⁸.

Може да се каже, че четирите Евангелия датират от около 140- та година и се считат за „Канонична литература“, въпреки че тази фраза не е използвана дотогава. Що се отнася до писмата на Павел, те били добавени и включени в закона (на Библията), във време, когато това мнение в Църквата надделяло над другото и се счело, че непременно трябва да се достигне до нов закон за Новия завет. "⁴⁹

5- Появата на десетте евангелия:

---

⁴⁸ Делириум- бълнуване, лудост.

⁴⁹ Йезуитски превод на Библията, Въведение в Новия Завет, стр. 7, Дар Ал Машрик 47

Бейрут - Ливан.

http://www.coptology.com/Bible/downloads/Jesuit_Arabic_Bible.pdf

- Много хора написали това, което са чули от истории за Исус върху папирусни ръкописи. Доказателство за това е споменатото в Евангелието от Лука глава 1, стих 1 - 4:

„1. Понеже мнозина предприеха да съчинят повест за съвършено потвърдените между нас събития,

2. както ни ги предадоха ония, които отначало са били очевидци и служители на евангелското слово,

3. видя се добре и на мене, който изследвах подробно всичко от началото, да ти пиша наред за това, почтени Теофиле,

4. за да познаеш достоверността на това, в което си бил поучаван.“

- Коптският изследовател Хелми Ел-Коммос Яакуб⁵⁰ споменава в отговорът му на въпроса: „Какви бяха мотивите, които подтикнаха църквата да събира каноничните книги?“ следното:

„Появата на огромен брой апокрифни книги, които били приписвани несправедливо и с лъжа на апостолите. Затова се появили десетки Библии съдържащи неверни истории, особено за мрачния период⁵¹ на Христовото детство, животът на майката на Исус, Мария и всичко друго, което каноничните книги не са записали. Така ,че каноничните книги трябвало да бъдат отделени от Апокрифите, затова Църквата одобрила каноничността

---

⁵⁰ Коптски изследовател и преподавател в теологичните факултети и библейските институти в Египет.

⁵¹ Мрачния период- т.е. периода, за който няма много ясни и достоверни доводи.

на каноническите свещени книги и изключила всички апокрифи.“⁵²

- В Британската енциклопедия се спомена следното:

„Всъщност до 150-та година християните можели да създават писания или анонимно, или с псевдоним - т.е. използвайки името на някоя призната важна библейска или апостолска фигура (, за да се препише на нея). Християните не са вярвали, че тази практика е измама или лъжа. Отделно на това има писма, в които личността на писателя е ясно засвидетелствана – като в тези на Павел, които имат отличителни исторически, богословски и стилистични черти, характерни за Павел. Другите писания (т.е. Евангелия) били съсредоточени върху посланието в тях или предаването на откровението, а споменаване на името на писателя се е пренебрегвало, защото се считал само за посредник или свидетел на Светия Дух или Господ. Когато посланието започнало да се предава писмено, посредника (т.е. писателя на писмото или евангелието) нямал никакво значение, защото се вярвало, че истинския автор е Светия Дух. Към средата на II век обаче, със забавянето на появата на Месията Исус като съдник- спасител и в резултат на повишената осведоменост за историята при хората, постепенно се появявали все по- големи различия между използваните

---

⁵² От книгата: „Библейска критика, училища за критика и скептицизъм и отговаряне на тях. (Нов завет - част първа - глава трета: Написване на книгите на Новия Завет и каноничността им)" Хелми Ел-Коммос Якуб, наличен само в арабски вариант: <https://www.britannica.com/topic/biblical-literature/New-Testament-canon-texts-and-versions>

думи при апостолското време и настоящето. Имало постепенно прекратяване на писанията използващи „автентични псевдонимни имена“, в които писателят би могъл да използва псевдоимената, за да свърже написаното от него с Исус и с някой от апостолите и по този начин то да придобие църковно признание.”⁵³

6- Разпространението на апокрифите и ересите⁵⁴:

Коптският изследовател Хелми Ел-Коммос Якуб споменава в отговорът му на въпроса: „Какви бяха мотивите, които подтикнаха църквата да събира каноничните книги?“ следното:

„Имало е нужда да се определят каноничните свети книги заради част от ересите и апокрифите, които започнали да се разпространяват.”⁵⁵

От примерите за тези ереси са: 1) Ереса на Марсион (Маркион Синопски) и разпространението на неговото Евангелие, което било широко разпространено и известно в много църкви по много страни като „Евангелието на Господа“⁵⁶ или „Евангелието от Маркион“. 2) Ереса на ебионитите⁵⁷, тази

---

⁵³ <https://www.britannica.com/topic/biblical-literature/New-Testament-canon-texts-and-versions>

⁵⁴ Ёрес (на гръцки: *haireisis/αιρησις*: избор) е название, с което християнската църква характеризира религиозните учения, отклоняващи се от официалната догма.

⁵⁵ От книгата: „Библейска критика, училища за критика и скептицизъм и отговаряне на тях. (Нов завет - част първа - глава трета: Написване на книгите на Новия Завет и каноничността им)“ Хелми Ел-Коммос Якуб (Преподювател в библейски колежи и институти в Арабска република Египет).

⁵⁶ Gospel of Marcion, The Marcionite Bible, The Gospel of the Lord.

⁵⁷ Ebionites.

група хора си следвали тяхно Евангелие, което е било известно като "Евангелието на ебионитите", а някои твърдят, че ебионитите следвали „Евангелието на евреите“. 3) Ереса на Керинт и разпространението на неговото Евангелие, което било наречено „Евангелието от Керинт“⁵⁸. Имало и много други евангелия, които били широко разпространени.

7- Борбата между вярвания, ереси и Евангелия:

Поради разпространението на ересите, особено през първи и втори век, между вярванията избухнал ожесточен конфликт. Така възникнали десетки евангелия и били приписвани с лъжа на който и да е от дванадесетте ученици [апостола], за да получат характера на свещеността, за да ги приемат хората и да се превърнат в доказателство за всяка страна срещу останалите. Сред най-критичните конфликти и спорни точки бил въпросът относно божествеността на Исус, върху който точно евангелието на Йоан изиграва важна роля.

---

⁵⁸ Gospel of Cerinthus.

Глава седма

Евангелието на Йоан и гръцката философия

1- Внезапната поява на Йоанското евангелие:

Както споменахме по-рано, първият човек споменал за съществуването на Евангелие, написано от един от апостолите, бил Иринеи, през 180- та год.. Някои твърдят, че поради появата на ереси по времето на апостол Йоан, църковните отци на Мала Азия помолили Йоан да напише Евангелие, за да отговори на тези ереси. Но това твърдение е невалидно и за него няма доказателства. Освен това как там в Мала Азия няма нито една църква - та дори другаде – където да са чули за съществуването на това Евангелие, след като се твърди, че наистина са поискали от Йоан да го напише? Защо не е призван за свидетел на това евангелие нито един от църковните отци през първи век или началото на втори век? Ние установяваме, че първата индикация за съществуването му е била през 180- та год.!!

2- Използване на Евангелието от Йоан, в отговор на отричащите божествеността на Исус и срещу ересите:

Цялата информация, достигнала до сегашната Църква за ересите, появили се в края на първи и през втори век се базират на това, което Иринеи написал в книгата си „Против ересите“. Въпреки че оригиналът на тази книга „Против ересите“ никога не стигнал до Църквата и въпреки, че Църквата разчита на латинския му превод, и въпреки, че при

Църквата няма много информация за самия Иринеј, въпреки всичко това тя приема за истина този латински превод на тази книга от Иринеј!!!

Иринеј предприел война срещу редица ранни църковни отци, срещу много от ранно християнските групи и срещу много от евангелията, които били широко разпространени и се приписвали на някой от учениците на Исус, Апостолите!

По този начин Иринеј нарекъл една от християнските групи "Ебионитите"⁵⁹ (което означава бедните) и ги критикувал за вярата им наричайки я "ерес на ебионите"! Той също критикувал тяхното евангелие като го наричал „Евангелието на Ебионите“! Иринеј също критикувал Маркион и неговата вяра, наричайки я „ереса на Маркион“ и критикувал евангелието, което Маркион следвал, въпреки, че то било широко разпространено в много страни и църкви. Иринеј наричал това евангелие „Евангелието на Маркион“. Иринеј също критикувал Керинт и Евангелието, което следвал Керинт, и го наричал „Евангелието на Керинт.“ Също така критикувал Карпократ, който също е следвал „Евангелието на Керинт“ и е критикувал Сатурнин и базилидите и техните вярвания.

По този начин Иринеј критикувал много от ранните църковни отци и пишел за тях и техните вярвания. Следователно ние не знаем в какво са вярвали, освен в това, което Иринеј пише за тях, а що се отнася до техните писания, нищо от тях не е достигнало до нас. Базирайки се на това всъщност ние никога не може да разберем дали са били

---

⁵⁹ Ебионитити или Евионитите (с етим. от лат. от староевр. «ebjonim» - беден) са юдействащи християни които спазват юдейските ритуали, закони и обичаи.

еретици или са били на правилната вяра, защото никога няма да успеем да достигнем

техните автентични писания и слова. Що се отнася до сегашната Църква, тя повтаря думите на Иринея, без да поставя под съмнение нито едно нещо от споменатите от него неща. Например сегашната църква казва за Керинт, че ранните църковни отци го критикували и критикували неговия ерес, но ако потърсите повече по тази тема, вие ще разберете, че Църквата има предвид под „ранни църковни отци“ само и единствено Иринея!!!

Иринея разчита главно на Евангелието от Йоан в отговора си на всяко нещо, което той нарича ереси и в борбата си срещу тях. Въз основа на това е много вероятно, както и ние споменахме по-рано, той да приписва Евангелието, което следва и цитира от него, на ученикът на Исус Йоан. Той твърдял, че неговият учител Поликарп е ученик на Йоан, за да може неговите изказвания да стават правилните изказвания пред хората и да се установи и наложи учението и вярането, което той виждал като правилното.

3- Разликата между Евангелието от Йоан и другите три евангелия:

Църквата нарича трите евангелия от Матей, Марк и Лука, "Телесни евангелия", докато Евангелието от Йоан го нарича "Духовно Евангелие." Църквата нарича също трите евангелия Матей, Марк и Лука "Синоптичните евангелия", защото те са подобни и включват много от едни и същи истории, често в подобна последователност и в сходни или понякога идентични формулировки. Това сходство е известно като "Синоптичен проблем". Приликата в избора на думи и подредбата на случките в тези три евангелия доказва връзката

по между им, за разлика от Евангелието от Йоан, чието съдържание е различно и се нарича „Независимото Евангелие“.

4- Причината за написването на Евангелието от Йоан:

Авторът на това Евангелие обяснява целта на писането му в глава 20, стих 31: *„А тия са написани за да повярвате, че Исус е Христос, Божият Син, и като вярвате, да имате живот в Неговото име.“*

Така Църквата вижда, че това евангелие е написано, за да докаже божествеността на Исус и че той е Месията, очакван от евреите, докато другите евангелия не придават божественост на Исус. Откриваме, че Евангелието от Йоан е започнало с твърдението за божественост на Исус, в глава 1, стих 1: *„В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог.“*

5- Мястото на писане на Евангелието от Йоан и неговият стил на писане:

Учените са в силно разногласие при определянето на мястото на писането му, както споменахме по-рано. Твърди се, че може би е написано в Ефес, Антиохия, или в Александрия, Египет, като най-старият ръкопис, от който е копирано е намерен в Александрия и това Евангелие носи елински (гръцки) характер, който отговаря на мисленето на Александрия, засегнато от Александрийският еврейски философ Филон (20 г. пр.н.е.- 45 г.)

**6- Авторът на Евангелието от
Йоан цитира от гръцката
философия:**

λόγος

Йоановото евангелие започва с думите:

*„В началото бе Словото; и Словото
беше у Бога; и Словото бе Бог.“*

В действителност обаче първият измислил термина „СЛОВО“ (на гръцки „Логос“, „λόγος“) е гръцкият философ Хераклит, живял от 535 до 475 г. пр.н.е.. Той смятал, че

„Логос“ означава „Целият закон на Вселената“ и е заявил, че светът е бил в течно състояние и бил непоследователен, но „божествения Логос“⁶⁰, който не е човешки и не е променлив се разпореждал с него изцяло и осъществил процеса на промяна.

Много гръцки философи са използвали термина „Слово“ по различни начини и сред тези философи са: Аристотел, софистите и Платон, които определят думата като „Безличностен и непроменлив Логос, който поддържа планетите в орбитите си и определените сезони.“

Също така терминът „Слово“ е използван от философите-стоици, които го дефинират като *„Движещият се божествен принцип, който прониква във Вселената“* и също така го определят като: *„Ефективният принцип в света“*, или *„умът на света“* или неговия директор и то е нещото, което поддържа живота в света и ръководи негативното в света- света, който е *„Материалното“*.

В елинския юдаизъм (т.е. юдаизмът повлиян от гръцката философия и култура), Александрийският Еврейски

---

⁶⁰ Божественото слово

философ Филон от Александрия, приел този термин в еврейската философия и го определил като: „*Първата сила, излъчвана от Бога, то е на мястото на всички образи и първата парадигма⁶¹ на всички неща, то е вътрешната сила, която съживява нещата и ги свързва. То се намесва във формирането на света, но не е творец. То е посредник между Бог и хората и ръководи хората и им дава възможност да се издигнат, за да видят Бога. Но ролята му е винаги роля на посредник.* ”

Филон определя „Словото“ (логос) като „божество“, но го различава от Бог, използвайки определената идентификационна частица, която го причислява към Бога „Божеството“ и не използва частица причисляваща го към Логос.“

Що се отнася до писателя на Евангелието от Йоан, той определя термина "Слово" като самия Бог, а след това определя Исус като " възплътена дума"!!!

7- Църковните отци, които следват и подкрепят Евангелието на Йоан, всички те са повлияни от гръцката философия и апокрифните еврейски книги:

1) Много от ранните църковни отци били повлияни от Филон от Александрия, александрийският еврейски философ:

Както бе споменато по-горе, Евангелието от Йоан носи елинистически (гръцки) характер и се влияе от писанията на Филон от Александрия, александрийският еврейски

---

⁶¹ Парадигма- модел.

философ. Филон използва философска алегория⁶² за хармонизиране на еврейската писменост, главно на Тората, с гръцката философия. Алегоричната му екзегеза⁶³ била много важна за някои ранни църковни отци, сдобили се с неговите творби и размисления, с голям ентузиазъм, те твърдели, че може би Филон е християнин, който крие християнската си вяра. Много учени имат вижданията, че разбирането на Филон за „Словото“ като „Божия творчески принцип“ е силно повлияло на ранното християнство и че писателят на Евангелието от Йоан цитира това разбиране от Филон. И въпреки, че в същото време Филон е изразил разбирането си за него в еврейската философска концепция, то авторът на Евангелието от Йоан го е изразил в християнска философска концепция.⁶⁴

Мат Стефан споменава в своята книга „Юдаизмът: история, вяра, и практика“:

„Филон използва гръцката философия, особено Платоновата философия, при привеждане в съответствие на идеите на Тората с неговата концепция за „Словото“ като посредник между Бог и света. Това предизвика основаването на неоплатонизма, гностицизма и философския мироглед при ранните църковни отци.“⁶⁵

---

62 Алегория- начин преносно да се изрази смисъл, различен или допълващ буквалния,

63 Екзегеза (от старогръцки: ἐξήγησις, „извеждам“) е критическо обяснение или интерпретация на текст, обикновено с религиозен характер.

64 “On the Embassy to Gaius”, by Philo of Alexandria, Taylor Anderson.

65 “Judaism: History, Belief, and Practice”, by Matt Stefon, Hellenistic Judaism page 39.

2) Свети Юстин Мъченик е повлиян от гръцката философия:

Както споменахме по-рано, в увода за Новия завет на йезуитският превод се споменава, че св. Юстин мъченик (който е живял между 100-165 г.) е първият човек споменал, че „християните четат Евангелия в неделните срещи (без изобщо да определя какви са тези евангелия и дали от тях са четирите евангелия) и споменава, че са ги смятали за написани от апостолите. "

Църквата се базира изцяло на споменатото от св. Юстин мъченик в аргументирането си за съществуването на евангелията от средата на II век. Но ако прегледаме биографията на св. Юстин мъченик, откриваме, че той бил силно повлиян от гръцката философия и бил един от най-видните хора, които разяснявали значението на „Словото“ (логос) през втори век.

Св. Юстин мъченик също споменава въпроса за съществуването на „Вярната Религия“, предшестваща християнството, казвайки, че: „Семената на християнството“ (т.е. проявленията на делата на „Словото“ са навсякъде в историята) и те наистина предшестваха възплъщението на Исус. И посочил, че много известни гръцки философи (включително Сократ и Платон), чиито философски произведения той добре е научил, се считат за неосъзнати християни (т.е. те следвали християнската вяра без да осъзнават това).

3) Папий е повлиян от апокрифните еврейски книги:

Както споменахме в първа глава; Евсевий Кесарийски пише за Папии, че той „бил човек с много малка интелигентност“, който е бил повлиян от апокрифните

еврейски книги, затова вярвал в „Хилядолетното царство“ в буквалния му смисъл, предавайки погрешни предания и странни учения.

4) Климент Александрийски е повлиян от гръцката философия:

Той бил един от най-известните защитници на Евангелието от Йоан и е бил ръководител на катедралното училище в Александрия. Чрез трите му най-важни книги е видно как той е дълбоко повлиян от гръцката философия и литература, особено Философията на Платон и философията на стоиците. Бил повлиян по-силно отколкото от който и да е друг християнски мислител по онова време. Негов учител бил св. Пантен, който е известен гръцки стоически философ, а той (т.е. Св. Пантен) е бил езичник, който преминал към християнството и се опитал с много усилия да хармонизира гръцката философия, с която се отличава, с новата си религия, християнството. Свети Пантен силно повлиял на християнската теология чрез длъжността му като ръководител на катедралното училище на Александрия и след смъртта му той е наследен от Климент от Александрия, който заел мястото му като ръководител на училището.

Климент Александрийски се смята за светец във коптската църква, етиопската църква и англиканската църква, точно както Римокатолическата църква преди това го считала за неин светец и чествала празника му на четвърти декември. Въпреки това

изведнъж името му било изтрито от записа на мъчениците в Римокатолическата църква през 1586 г. по заповед на папа Климент IV. Освен това папа Бенедикт XIV пише писмо до краля на Португалия, Йоан V, обяснявайки възторжено, че

причината за това изтриване се основава на съществуването на някои погрешни учения в неговите писания.

Сред учениците на Климент Александрийски е Ориген от Александрия, който всъщност бил една от най-влиятелните фигури в началото на ранното християнско богословие и е описан като най-блестящият гений произлязъл от ранната църква. Ориген Александрийски наследил Климент Александрийски като ръководител на катедралното училище на Александрия. Коптската църква обаче по-късно лишавала Ориген от неговия свещенически чин, както го лишават също и халкидонските църкви

поради догматичните грешки, открити в неговите писания, и поради това, че той се е кастрирал като млад, за да може да проповядва свободно на жени (както Евсевий Кесарийски спомена за него), а кастриран не може да достигне и получи свещенически чин.

5) Много ранни църковни отци са били повлияни от гръцката философия:

Преглеждайки биографиите на много от ранните църковни отци, които следвали и подкрепяли Евангелието от Йоан, ние откриваме как са били повлияни от гръцката философия (но няма да споменаваме всички тях тук, за да не стане нашата книга дълга и отегчителна).

6) Враждебността на Тертулиан към гръцката философия:

Тертулиан (наричан "бащата на латинското християнство" а също и „основателят на западната теология“) критикува Църковните отци, които са били философи или са били

повлияни от гръцката философия, и критикува това, което те са внедрили от ереси и митове в християнството, казвайки:

„Каква връзка може да има между Атина и Йерусалим?! Между Академията и Църквата?! Между еретиците и вярващите?! ... Невинни сме от тези, които са измислили стоическото християнство, платоничното християнство, епикурейското християнство, или диалектичкото християнство след Христос и Евангелието. Ние нямаме нужда да правим каквото и да било, има ли място за сравнение между Християнин и философ, между ученика на Небето и ученика на Гърция, между целящия живота и целящия славата, между строящия и рушащия, между поддържащия истината и проповядващия с нея и разрушаващия я?!“

Странното е, че самият Тертулиан е попаднал в ересите и е използвал гръцката философия и апокрифните еврейски книги, също така е бил вярващ в „Хилядолетното царство“ в буквалния му смисъл. Дори той е бил един от основателите на учението за Троицата (Светата Троица)⁶⁶ и човекът, който го включил в християнската религия. Накрая Тертулиан изпаднал в тежки отклонения от официалната догма и станал последовател на монтаниската доктрина (монтанизъм), основана от Монтанус, който лъжливо твърдял, че му е дадено пророчеството. Така Тертулиан станал силен защитник на монтанизма и привлякъл много последователи към него.

---

⁶⁶ Основава това учение и го включва в християнството въпреки че думата „Троица“ не е спомената нито от Исус, нито от някой от неговите ученици, нито в което и да е Евангелие от четирите евангелия, които църквата се опитва да препише на апостолите.

8- Приписването на фрази на Исус, започващи с думата „аз“ в Евангелието на Йоан:

Йоанското Евангелие е единственото, което приписва много фрази на Исус, започвайки с думата „аз“, въпреки че нито една от тези фрази не се споменава в което и да било друго Евангелие. Тези фрази винаги се използват от свещеници, които подкрепят идеята за божествеността на Исус в дебатите им със свещеници и църкви, които се противопоставят на божествеността на Исус. Сред тези фрази са:

„35 Исус им рече: Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мене никак няма да огладнее, и който върва в Мене никак няма да ожаднее.“ (Йоан 6:35)

„29 Аз Го познавам, защото съм от Него, и Той Ме е пратил.“ (Йоан 7:29)

„12 Аз съм светлината на света;“ (Йоан 8:12)

„19 Тогава Му казаха: Где е Твоят Отец? Исус отговори: Нито Мене познавате, нито Отец Ми; ако познавахте Мене, бихте познавали и Отца Ми.“ (Йоан 8:19)

„23 И рече им: Вие сте от тия, които са долу; Аз съм от ония, които са горе. Вие сте от този свят; а Аз не съм от този свят.“ (Йоан 8: 23)

„58 Исус им рече: Истина, истина ви казвам, преди да се е родил Авраам, Аз съм.“ (Йоан 8: 58)

„11 Аз съм добрият пастир; добрият пастир живота си дава за овцете.“ (Йоан 10:11)

„30 Аз и Отец едно сме.“ (Йоан 10:30)

„38 но ако ги върши, то, макар да не вярвате на Мене, вярвайте на делата, за да познаете и разберете, че Отец е в Мене, и аз в Отца.“ (Йоан 10:38)

„25 Исус ѝ рече: аз съм възкресението и живота; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;“ (Йоан 11: 25)

„45 И който гледа Мене, гледа Отца, Който Ме е пратил.“ (Йоан 12:45)

„6 Исус му казва: аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене.“ (Йоан 14:6)

„7 Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца Ми; отсега Го познавате и сте Го видели.

8 Филип Му казва: Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е.

9 Исус му казва: Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца?

10 Не вярваш ли, че аз съм в Отца, и че Отец е в Мене? Думите, които аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря; но пребъдващият в Мене Отец върши Своите дела.

11 Вярвайте Ме, че аз съм в Отца и че Отец е в Мене; или пък вярвайте Ме поради самите дела.

12 Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върши аз, и той ще ги върши; защото аз отивам при Отца.

13 И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина.“ (Йоан 14:7–13)

Американският епископ Джон Шелби Спонг е казал: „Сред заключенията, до които постигнах в интензивното си

петгодишно проучване на Евангелието от Йоан, са следните:

1) Вероятно няма нито една дума, от приписаните на Исус в тази книга, която наистина той да е казал. Това включва всички изречения „Аз съм“ и всички „Прощални дискурси“.

2) Няма как четвъртото Евангелие да е написано от Йоан Зеведеев или някой от учениците на Исус. Авторът на тази книга не е отделен индивид, а са поне три различни писателя/редактора, които са извършили многопластовата си работа за период от 25 години до 30 години. "67

9- Зависимостта на Църквата от Евангелието на Йоан при съпротивата и противопоставянето на ересите:

Терминът "Църква", който се използва от мнозина, които говорят за войната на Църквата с ересите е измама, защото ни кара да си въобразим, че е имало една единна Църква и тя се съпротивлявала на онези, които са се заблудили от правия път и правилната вяра. Нещо повече, истината е, че църквите по това време са били в постоянна борба помежду си, разделени и разпръснати, без да имат ясни и утвърдени вяра, убеждения, учения, принципи.

Пример за това са повечето църкви и ранни църковни отци, които са вярвали в Хилядолетното царство в буквалния му смисъл, сред тях са: Папий, Поликарп, Иринеи, св. Юстин мъченик, Св. Мелитон- епископа на Сардис⁶⁸, Тертулиан, Иполит Римски⁶⁹, Амвросий - епископа на Милано⁷⁰, Непот

---

67 https://www.huffpost.com/entry/gospel-of-john-what-everyone-knows-about-the-fourth-gospel_b_3422026?guccounter=1

68 Melito of Sardis (died c. 180).

69 Hippolytus of Rome (c. 170 – c. 235)

70 Ambrose (c. 340 – c. 397).

от Египет. Противопоставилите им се противници са били много малко. По този начин, вярата на хилядолетното царство в буквалния му смисъл надделяла и продължила в продължение на четири века и не е осъдена през никой от Вселенските събори. Но законът на Никеиската вяра (Nicene Creed), който е формулиран по време на никейския събор през 325 г. по покана на император Константин Велики, засилил учението за Троицата и добавил нова фраза казвайки „Чисто царство никога не свършва“, а това мълчаливо показва че Исус няма да дойде да управлява земята в продължение на хиляда години, както се е вярвало!

Въпросът, който възниква сега е: Ако терминът "църква" означава наличието на една обединена- единна Църква и този, който се противопостави на нея е еретик и нечестивец, тогава защо учението и вярването на тази обединена- единна Църква в Хилядолетното царство в буквалния му смисъл се променя четири века по- късно и от там нататък вече се вярва в символичното му значение?!?!

Отговорът на този въпрос е: Всяка промяна случила се с учението и вярата на Църквата, като цяло се дължи на властта и силата, а не на единодушието и доводите. Например Никеиския събор се провел със заповед на Император Константин Велики и под неговия пряк надзор. По този начин Църквите, които са разчитали на властта на императора и силата му, накрая надделели и победили налагайки убежденията си! Ето защо, макар и учението на Хилядолетното царство в буквалния му смисъл да е било мнението на мнозинството от ранните църковни отци, в крайна сметка мнението на малцинството от ранните църковни отци е това, което побеждава и се налага. По този начин, който преди е бил наричан "еретик" поради вярата му в символното значение на хилядолетното царство, вяра противоречаща на вярата на повечето Църкви, той започнал

да се нарича „свети“, а който вярвал в буквалното на хилядолетното царство станал „еретик“!!!

Що се отнася до термина "ерес", той също е измамен, защото победителя е този, който е разчитал на властта на императора или царя, а противопоставилите му се били наричани „еретици“ и били определяни като отклоняващи се от правилно учение на Църквата!!!

Що се отнася до нашето време, не можем да знаем кой е бил прав и кой наистина е еретик в ранните векове на църквата, тъй като победителя винаги е изгарял книгите на противниците си и ги прогонвал или дори ги хвърлял в затвора и преследвал последователите им. По този начин, ние не знаем какви са били аргументите на противниците, с изключение на това, което пише победителят за тях. Въз основа на това кой може да даде гаранция, че победителят-потисник е споменал истинските думи и изказвания на противниците си?!!! Или може би по-вероятно е той да е приписал неверни думи и изказвания на тях, за да опетни техния образ и опропасти техните аргументи!

Освен това, ако осъдим един от ранните църковни отци с това, че той е бил еретик, без да изслушаме аргументите му и основавайки се единствено на изявленията на победителя, тогава ще бъдем като съдия, който е чул от едната страна, без да е изслушал другата!

Най-добрият пример за това е така наречения "ерес на Арий", ако ние попитаме някой от свещениците в наше време за Арий, ние ще открием, че техният отговор е един, а именно, че Арий е най-големият еретик в историята на човечеството. Ако обаче ги попитаме: „Какви са доказателствата за това, че е еретик?“, отговорът ще бъде базиран на доводи гласящи какво са написали враговете му за него и какво му приписват от изказвания и верски убеждения.

Това, което днес не е известно на много християни е, че арианството е било не просто секта на християнството, но е било доминиращата вяра в повечето Църкви. Повечето европейски страни следват учението на Арий, и много европейски царе, императори и патриарси са били арианци! Свети Йероним казва своята известна поговорка, която показва как арианството е било доминиращата доктрина:

"Светът се събуди със стон⁷¹, за да намери себе си Ариан."

---

⁷¹ Стон- дълбока мъчителна въздишка.

Глава осма

Дали наистина писателите на четирите Евангелия са учениците на Исус /мир нему/?

Имената на четирите евангелия:

- 1- Евангелието според преданието на Матей,
- 2- Евангелието според преданието на Марк,
- 3- Евангелието според преданието на Лука,
- 4- Евангелието според преданието на Йоан.

Дали Матей, Марк, Лука и Йоан, хората на които се приписват тези четири евангелия, наистина са ученици на Исус?

Имената на учениците на Исус според четирите евангелия:

„2 А ето имената на дванадесетте апостоли: първият, Симон, който се нарича Петър, и Андрей, неговият брат; Яков Заведеев, и Иоан, неговият брат;

*3 Филип и Вартоломей; Тома и Матей бирникът; Яков Алфеев и [Левей наричан]⁷² **Тадей;***

---

⁷² Виж Цариградския превод на Библията.

4 Симон Зилот и Юда Искариотски, който Го предаде.“
(Матей 10:2-4)

„16 Определи: Симона, на когото даде името Петър;

17 и Якова Заведеев и Якововия брат Иоан, на които даде и
името Воанергес, сиреч, синове на гърма,

18 и Андрея и Филипа, Вартоломея и Матей, Тома и Якова
Алфеев, **Тадея** и Симона Зилот,

19 и Юда Искариотски, който Го и предаде.“ (Марк 3:16-19)

„14 Симона, когото и нарече Петър, и брат му Андрея, Якова
и Иоана, Филипа и Вартоломея.

15 Матей и Тома, Якова Алфеев и Симона, наречен Зилот.

16 Юда, **Якововия брат**, и Юда Искариотски, който стана
предател.“ (Лука 6:14-16)

„45 Филип намира **Натанаила** и му казва: Намерихме Онзи, за
Когото писа Моисей в закона, и за Когото писаха пророците,
Исуса, Иосифовия син, Който е от Назарет.“ (Йоан 1:45)

„2...там бяха заедно Симон Петър, Тома наречен Близник,
Натанаил от Кана галилейска, Заведеевите синове, и други
двама от учениците Му.“ (Йоан 21:2)

Лука и Марк не са от дванадесетте ученици:

Както виждаме, нито името на Лука, нито името на Марк
се намират между имената на учениците на Исус споменати
по-горе!!!

Следователно, кои са Лука и Марк и защо за записани
техните евангелия след като не са ученици на Исус?!? Защо
Църквата приема техните Евангелия след като има други
Евангелия, които църквата приписва на Йоан и Матей, (ако

изобщо те („Йоан и Матей“) са истинските ученици на Исус)?!!!

Ако Църквата твърди, че Светият Дух е вдъхновил на учениците на Исус да пишат Евангелия, тогава защо е вдъхновил и на Лука и Марк, въпреки, че не са ученици на Исус)?!!!

Има разбирателство между богословите, че Евангелието на Марк е първото Евангелие, което е написано (написано е приблизително през 70 г.)⁷³, и, че основният източник както за Евангелието на Матей, така и за Евангелие от Лука (те са написани почти през 90-та година) е именно това Евангелие на Марк! Как е възможно Светият Дух да вдъхнови първо на Марк, който не е един от учениците на Исус, предпочитайки го пред учениците, които са живели с Исус и са били очевидци на случките, които са му се случили, виждайки ги с очите си)?!!!

И Матей, и Йоан, двамата ученици на Исус, не са написали никакво Евангелие:

Що се отнася до Евангелието от Матей и Евангелието от Йоан, ние ще ги разгледаме в следващите глави - ако Бог е пожелал - споменавайки доказателства, които ясно доказват, че те не са написани, нито Матей, нито Йоан, двамата ученици на Исус, никакво Евангелие.

Двамата нови ученици на Исус в Евангелията:

1- „Юда, Якововия брат“, или „Левей наричан Тадей“?!!

- Евангелието от Лука [в изброяването на учениците на Исус по- горе] споменава името „*Юда, Якововия брат*“ сред имената на учениците – имайки предвид Яков Алфеев -, а в същото време бива изтрито името на „*Левей наричан Тадей.*“, въпреки, че в Евангелието на Матей и Евангелието на Марк се споменава името „*Левей наричан Тадей*“, но в тях не се споменава „*Юда, Якововия брат*“!

Разгледах отговорите на много свещеници за това противоречие и намерих да твърдят следното:

1) Твърдят, че името „Левей“ или „Тадей“ е второто име на „Юда“, братът на Яков. Това е така, защото обичая сред евреите, е че един човек може да има две имена.

2) В Евангелието на Матей сред имената на учениците е споменато името „[Левей, наричан] Тадей“⁷⁴. Същото Евангелие споменава другото му име „Юда“, когато говори за братята на Исус в глава 13, стих 55: „*Не е ли Тоя*

---

⁷⁴ Бел. на преводача: В цариградския превод на Библията на Български се споменава: „...и Левей наричан Тадей;...“

син на дърводелеца? Майка Му не казва ли се Мария, и братята Му Яков и Иосиф, Симон и Юда?“ Следователно, Юда, брата на Исус, е самият Левей, ученикът на Исус.

В отговор на това тяхно твърдение:

1) Що се отнася до "Левей", че той има второ име, както е бил обичая на евреите, ние отговаряме: „Да, той е имал две имена, но те са били „Левей“ и „Тадей“ и това е ясно посочено в Библията. Освен това, не е необходимо да се създава за него трето име, което да е "Юда", за да покрие това явно противоречие между

Евангелията относно имената на учениците!!!

2) Що се отнася до твърдението, че в Евангелието от Матей сред имената на учениците на Исус е споменато това име "**Левей наричан Тадей**", и че същото Евангелие споменава другото му име „Юда“, когато говори за братята на Исус - Юда, брат на Исус, който всъщност е самият Левей, ученикът на Исус, ние отговаряме: Това е очевидна фалшификация и опит за заблуда на читателя, че ученикът на Исус „Левей“ е брата на Исус „Юда“, и че става въпрос за едно и също лице. Евангелието от Лука (6:16)⁷⁵ споменава, че Юда е брат на Яков, а не на Исус!!! Нещо повече, братята на Исус не са били сред дванадесетте ученици (апостола), както е споменато в Евангелието от Йоан, глава 6, стих 67, който говори за дванадесетте ученици на Исус, които повярвали в него: *„За туй Исус рече на дванадесетте: Да не искате и вие да си отидете?“*, в същата глава, но в стих 70 се

---

⁷⁵ *„Юда, Якововия брат, и Юда Искаротски, който стана предател.“* (Лука 6: 16)

споменава: *„Исус им отговори: Не Аз ли избрах вас дванадесетте, и един от вас е дявол?“, в същото Евангелие в глава 7, стих 3-5, говори за братята на Исус и ги описва, че не вярват в него: „Затова Неговите братя Му рекоха: Замини оттука и иди в Юдея, така че и Твоите ученици да видят делата, които вършиш; защото никой, като иска сам да бъде известен, не върши нещо скрито. Щом вършиш тия дела, яви Себе Си на света. **Защото нито братята Му вярваха в Него.**“!!!*

Странното е, че намерих много популярни християнски уебсайтове, които вече са измислили ново име за Левей, което е „Юда Тадей“. С други думи, те създали това ново име, за да заблудят читателя и да му внушат, че ученикът на Исус „Левей наричан Тадей“ е самият той „Юда“ братът на Исус, по този начин те прикриват проблема, който е: **„Противоречието между Евангелията относно имената на учениците на Исус.“!!!**

3) Евангелието на Лука споменава, че „Юда“ е брат на Яков син на Алфей, докато двете евангелия от Матей и Марк не твърдят, че „Тадей“ или „Левей“ е брат на Яков син на Алфей. Двете евангелия от Матей и Марк били много загрижени да споменат кой на кого е брат. Например, те споменават, че Андрей е брат на Симон, който се нарича Петър, и Йоан, син на Зеведей е брат на Яков, син на Зеведей. Въпреки това, те изобщо не споменават, че Яков син Алфеев имал брат, нито че Тадей или Левей е имал никакви отношения с Яков, син на Алфей!!

4) Евангелието от Йоан глава 14, стих 22 гласи: *„Юда (не Искаротски) му казва: Господи, по коя причина ще явиш Себе Си на нас, а не на света?“* Както виждаме тук

писателят на Евангелието от Йоан споменава името „Юда“, но от страх читателят да не бъде объркан с „Юда Искаримотски“, той прибегва до определяне на Юда, че той не е Искаримотски.

Ако бе вярно, че Юда, братът на Яков, е имал две други имена, а именно Левей и Тадей, тогава писателят на Евангелието от Йоан би използвал някое от тях, например той можеше да каже: „Тадей му казва“ или „Левей му казва“, или „Левей наричан Тадей, му казва“, или „Юда наричан Тадей, му казва“, или „Юда Тадей му казва“, или „Юда Левей му казва“, но вместо това той е казал: „*Юда (не Искаримотски) му казва: “!!!*

2- - Натанаил:

Евангелието от Йоан споменава ново име, което не е опоменато в което и да е друго Евангелие, то е „Натанаил“. Ето защо американският епископ Джон Шелби Спонг каза:

„Сред заключенията, до които постигнах в интензивното си петгодишно проучване на Евангелието от Йоан, са следните:

1) Няма как четвъртото Евангелие да е написано от Йоан

Зеведеев или от някой от учениците на Исус.

2) Много от героите, които се появяват на страниците на Евангелието са литературни творения на неговия автор и никога не са съществували като истински хора, които действително са живели в историята. От тези литературно измислени личности е и Натанаил, който

се разглежда в Евангелието от Йоан като един от „Дванадесетте апостола“ - ученици на Исус. Реално няма никакъв ученик на Исус с такова име.

3) Вероятно няма нито една дума, от приписаните на Исус в тази книга, която наистина той да е казал. Това включва всички изреченията „Аз съм“ и всички „Процални дискурси“.

4) Много от приписаните чудеса на Исус в това евангелие всъщност изобщо не са се случили, те са само фантазия на автора му. Това означава, че Исус никога не е променял водата във вино⁷⁶ (, нещо което нито е споменато, нито намеквано в никое от другите три евангелия), не е хранел множество хора с пет хляба и две риби⁷⁷, не е възкресил Лазар от мъртвите⁷⁸ (което нито е споменато, нито се намекна за него в друго от останалите три Евангелия, споменава се само в Евангелието от Йоан, въпреки че е написано последно).“⁷⁹

Заклучение:

От казаното до тук става ясно, че книжниците [писателите] на тези четири евангелия нито се познават, нито са се виждали, нито са били ученици на Исус. Те са в разногласие дори при споменаването на имената на учениците на Исус, сами се лутат в това. Ако Йоан и Матей наистина са били ученици на Исус, как тогава

---

⁷⁶ Виж Библия, Йоан 2: 2-9.

⁷⁷ Виж: Библия, Йоан 6: 9-13.

⁷⁸ Виж: Библия Йоан 11: 44.

⁷⁹ https://www.huffingtonpost.com/john-shelby-spong/gospel-of-john-what-everyone-knows-about-the-fourth-gospel_b_3422026.html

Евангелието на Йоан споменава името „Натанаил“, а Евангелието на Матей нито го споменава, нито го знае?!!!

Глава девета

Кой е написал Евангелието от Матей?

Що се отнася до Евангелието от Матей митарят⁸⁰, то не е написано от Матей, ученикът на Исус, по следните причини:

1- Датата на написване на Евангелието от Матей:

Християнските богослови твърдят, че Евангелието от Матей е било написано през 90 г.⁸¹, и че Исус е умрял на 33-годишна възраст, и че неговата смърт била през 30-та година, което означава, че Евангелието от Матей е написано 60 години след Исус. Следователно, ако митаря Матей е бил писателят на Евангелието от Матей, тогава на колко години ли е бил той по времето на писането му?! Ако приемем, че Матей е бил на годините на Исус - с малко повече или по-малко - , когато те се срещнали, съответно неговата възраст в момента на писането на това Евангелието би трябвало да бъде близо 90 години, а това е изключително неразумно, как деветдесетгодишен мъж ще напише Евангелие?!?! Освен това, ако приемем, че той е написал Евангелието на деветдесет години, тогава идва въпросът: „Защо е отложил писането на своето Евангелие с шейсет години?!?! Не е ли било по-добре да го пише веднага след всяка една случка, случила се с Исус, за да не го обземат забравата и грешките, който водят до неправилна и грешна информация?!?! Ако

---

⁸⁰ Митарят- събирача на данъци.

⁸¹

http://www.bc.edu/schools/stm/crossroads/resources/birthofjesus/intro/the_dating_of_thegospels.html

Светият Дух е нещото, което го вдъхновило да пише, тогава защо не му се е разкрил преди това, защо е чакал да отmine всичкото това време. Защо Светия Дух е предпочел да вдъхнови първо на Марк, който дори не е бил ученик на Исус?!!!

2- Писателят говори в отсъстваща форма за Матей митаря и учениците на Исус:

Писателят на Евангелието от Матей говори за Матей митаря, ученикът на Исус, във формата на отсъстващ, трето лице, което означава, че Матей митаря не е писателя на Евангелието от Матей. Нещо повече, писателят на това Евангелие говори дори за учениците на Исус под формата на отсъстващи и понякога говори сякаш не ги познава, което означава, че той не е от тях.

„И като минаваше оттам, Исус видя един човек, на име Матей, седящ в бирничеството; и рече му: Върви след Мене. И той стана да Го последва.“ (Матей 9:9)

Важна забележка: Този стих е написан в гръцката Библия по следния начин: *„И този човек станал и го последвал“*. Израза „този човек“ тук е категорично доказателство, че писателят на Евангелието от Матей не е бил Матей митаря.

„26А Исус му казал: Приятелю, за каквото си дошъл? Тогава пристъпили, турили ръце на Исуса, и Го хванали. И, ето, един от тия, които били с Исуса, прострял ръка, измъкнал ножа си, и, като ударил слугата на първосвещеника, отсякъл му ухото.“ (Матей 26:50)

Забележка: Както виждаме тук, той говори за учениците на Исус във форма на отсъстващи, казвайки: *„един от тия,*

които били с Исус“, въпреки, че Матей митарят присъствал с останалите ученици, когато Исус бил арестуван.

Освен това, защо писателят на това Евангелие не спомена името на ученика, който извадил меч а си и ударил слугата? Защо казва "един от тях", а не казва директно името му? Нима той не го познавал?!!!

„56Но всичко това стана за да се сбъднат пророческите писания. Тогава всички ученици Го оставиха и се разбягаха.

57А тия, които бяха хванали Исуса, заведоха Го у първосвещеника Каиафа, гдето бяха събрани книжниците и старейшините.

58А Петър вървеше подире Му издалеч до двора на първосвещеника; и като влезе вътре, седна със служителите да види края. “ (Матей 26:56- 58)

Забележка: Писателят на Евангелието спомена тук, че всички ученици са напуснали Исус и побягнали, дори Петър го последвал от далеч. Следователно, ако е така както твърдят група хора, че писателят на Евангелието от Матей е самият Матей митаря, ученикът на Исус, как тогава можем да се доверим на евангелие, написано от човек, който напуснал и изоставил Исус, бягайки?!!! Как този човек може да бъде изпълнен със Светия Дух, както те претендират и след това да зареже и остави всичко, в което вярва, бягайки, за да спаси живота си?!!! Нима християните не твърдят, че Исус е Бог – опазил ни Бог, от това твърдение -?! Как може те да се доверяват на някой, който е напуснал своя Бог и е избягал от него?

Някой може да каже: „Учениците били принудени да бягат, за да спасят живота си и да продължат да проповядват религията на Исус! " Това е недействителен аргумент и ние лесно можем да го опровергаем: „Няма абсолютно никакви

достоверни доказателства, че някой от дванадесетте ученици на Исус е проповядвал религията му след него. Нещо повече, този който проповядвал и разпространявал християнската религия е Павел, който никога не е срещал Исус през живота си!!!

„1 И като повика дванадесетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеляват всякаква болест и всякаква немощ.

2 А ето имената на дванадесетте апостоли: първият, Симон, който се нарича Петър, и Андрей, неговият брат; Яков Заведеев, и Иоан, неговият брат;

3 Филип и Вартоломей; Тома и Матей бирникът; Яков Алфеев и Тадей;

4 Симон Зилот и Юда Искаротски, който Го предаде.

5 Тия дванадесет души Исус изпрати и заповяда им, казвайки: Не пътувайте към езичниците, и в самарянски град не влизайте;“ (Матей 10:1-5)

Така откриваме, че писателят на това Евангелие не говори за учениците на Исус под формата на пряк засегнат свидетел от изказването на Исус, като например „повика ни“ или „даде ни“, обаче той говори под формата на отсъстващ човек като заявява: *"повика ги"* и *"даде им"*. Дори когато споменава името на Матей, ученикът на Исус, той говори във формата на отсъстващ: *„и Матей бирникът“*, вместо да каже: *„и аз Матей“*. Ако вие, скъпи читателю, продължите да четете това Евангелие, вие ще откриете, че писателят винаги е използвал формата на отсъстващ, когато говори за учениците на Исус.

3- Името на писателя не е споменато в това Евангелие:

Никъде в това Евангелие не се споменава името на писателя му. Всъщност, това Евангелие е анонимна книга, също като десетките други книги без споменати писатели, които са били широко разпространени в средата на втори век, и всички те се наричали Евангелия. По-късно някои от тези Евангелия били избрани за канонични евангелия, а другите били наречени апокрифа. При избора на всяко Евангелие за канонично или апокрифа базата била капризи, а не доказателства. Така Евангелия, който се смятали за канонични при ранните Църковни отци са станали апокрифа за по-късните Църковни отци! Всичко това е било борба между възгледите на Църковните отци и няма ясни-категорични доказателства, доказващи каноничност!!! Що се отнася до израза „Евангелието от Матей“, той е измислен през втори век от Иринея. Няма доказателства за приписването на това Евангелие на Матей бирникът, освен претенциите на Иринея!!!

4- Не се споменават жизнено важни случки, които Исус е извършил пред неговите ученици:

Едно от най-безспорните доказателства, което ясно сочи, че Евангелието от Матей и Евангелието от Йоан не са написани от Матей бирникът и Йоан Зеведеевият син, двамата ученици на Исус, е, че и двете евангелия не споменават случката на възнесението на Исус към небето, след като се явил на своите ученици след случката на разпятието. Тази случка е спомената както в Евангелието от Лука (глава 24, стих 51), така и в Евангелието от Марк (глава 16, стих 19). Как така такава жизненоважна случка не бива спомената в Евангелието от Матей и Евангелието от Йоан, дали писателите им наистина са били ученици на Исус?!

„51И като ги благославяше, отдели се от тях, и се възнесе на небето.

52И те Му се поклониха, и върнаха се в Ерусалим с голяма радост;“ (Лука 24:51-52)

„19И тъй, след като им говори, Господ Исус се възнесе на небето, и седна отдясно на Бога.“ (Марк 16:19)

5- Да не говорим за чудото на възраждането на Лазар и за чудото от превръщането на водата във вино:

Чудото на възкресението на Лазар след смъртта му е споменато в Евангелието от Йоан (глава 11, стих 1). То е изключително важно чудо за Църквата, защото тя се основа на него в доказването на божествеността на Исус. В действителност, във всички холивудски филми за Исус, които се излъчват във всички Християнски страни по време на Великден, сценаристите на филмите никога не забравят да добавят сцената на Лазар, как той се съживява от смъртта и излиза от гроба си. Следователно как е възможно Евангелието от Матей да не споменава тази важна случка?!?! Как е възможно дори да не намеква за нея, след като се твърди, че писателят му е Матей митаря, ученикът на Исус?!

Същото се случва с чудото на превръщането на водата в вино, споменато в Евангелието от Йоан (глава 2, стих 2). Как може Евангелието от Матей да не споменава това значимо чудо или дори да не намеква за него, ако писателят на това Евангелие наистина е Матей митаря, ученикът на Исус?!

Иначе казано: Или писателят на Евангелието от Матей не е Матей митаря, ученикът на Исус, или тези чудеса споменати в Евангелието от Йоан не са споменати в никое от останалите три Евангелия, защото всъщност изобщо не са се случили, или и двете гледни точки са верни!!

6- Фалшивото потекло на Исус:

Писателят на Евангелието от Матей започва своето Евангелие споменавайки фалшива родова линия на Исус (Матей 1: 1)⁸². След като християните вярват, че Исус няма баща от човешки произход, тогава как писателят на това Евангелие му приписва това родословие, откъде го е научил с такава голяма подробност, започващ от Авраам до Исус?!

Доказателствата сочат, че тази генеалогия⁸³ е невярна и има силно противоречие между нея и споменатото в Евангелието от Лука. В същото време Евангелието от Матей споменава⁸⁴ за този цар Давид, че от него се е родил Соломон, а от Соломон родословието стига до Исус, а Евангелието от Лука споменава⁸⁵, че от този цар Давид се е родил Натан, а от Натан родословието стига до Исус. Както виждате имената са съвсем различни от имена споменати в Евангелието от Матей. Кое от тези Евангелия казва истината и кое лъже?!

Освен това, ще ви представим още едно неоспоримо доказателство, че това родословие е погрешно. Факт,е, че писателят на Евангелието от Матей умишлено е поставил имена на прелюбодейки в това родословие. Например той споменава в глава 1, стих 3-6: „Юда роди Фареса и Зара от

---

82 „Родословието на Исуса Христа, син на Давида, син на Авраама. Авраам роди Исаака; Исаак роди Якова; Яков роди Юда и братята му; ... (16) а Яков роди Иосифа, мъжа на Мария, от която се роди Исус, Който се нарича Христос.“ (Матей 1:1-16)

83 Генеалогия- родословие.

84 Виж Матей 1:6 „а Есей роди цар Давида. Давид роди Соломона от Уриевата жена;“

85 Виж Лука 3:31 „Елиаким, Мелеев; Мелеа, Менев; Мена, Мататов; Матата, Натанов; Натан, Давидов;“

Тамар; ... Салмон роди Вооза от Рахав; ... Давид роди Соломона от Уриевата жена;“

Хората, като цяло се приписват на имената на бащите си, а не на техните майки, така авторът на това Евангелие споменава родословието на Исус, простиращо се през линията на бащите- мъже.Обаче, каква е целта на писателя от това да вмъкне и спомене в родословието на Исус имената на тези жени прелюбодейки „Тамар“, „Рахав“ и жената, която била **съпруга на Урия- Уриевата жена**?!

За историята на прелюбодейката Тамар, извършила прелюбодейнието с тъста си и заченала от него, вижте (Битие 38: 6-18).

За историята на прелюбодейката Рахаб вижте (Исус Навин 2: 1)

За историята на съпругата на Урия (хетееца Урия), чието име е Витсавее вижте (Царе II 11: 1-27). Витсавее е изменила на съпругът ѝ с цар Давид, докато съпругът ѝ бил искрен и лоялен лидер в армията на цар Давид във войната. А след като тя изневерила с цар Давид и заченала, цар Давид извършил заговор срещу съпруга ѝ да бъде убит във войната. След като съпруга и бил убит, цар Давид я завел в двореца си и се оженил за нея. –Всичко това е според Библията, ако изобщо е истина -?!

Също така писателят на Евангелието от Матей, споменава жена на име Рут в родословието на Исус: „*Вооз роди Овида от Рут;*“ (Матей 1:5)

За историята на Рут с Вооз (Боаз) погледнете (Библия, Рут 3:1-18), но историята е спомената с много неяснота в думите!! Не се знае с такава неяснота какво се е случило между Вооз и Рут преди брака им. Ето защо ние откриваме, че много критици обвиняват Рут за изневяра с Вооз преди брака им,

докато други отричат това обвинение и я описват като светица. Това е така, защото контекстът на думите не показва какво точно се е случило.

Но след като писателят на Евангелието от Матей споменава името на тази жена в родословието на Исус, с останалите три жени прелюбодейки, той най-вероятно е вярвал, че тя е извършила изневяра с Вооз. Така той най-вероятно споменава името ѝ, за да оклевети и опетни потеклото на Исус!!!

Сред критиците, които обвиняват Рут в изневяра с Вооз преди брака им е американският автор Джонатан Кирш⁸⁶ в книгата си „Блудницата край пътя: Забранени приказки от Библията“, той казва:

„Някои откъси от Библията са по-страшни, отколкото предполагаме, защото идиоматичните изрази в текста се превеждат буквално за да прикрият истинското им значение. Най-добрият пример за това откриваме в познатата история за Рут, където младата вдовица е изпратена от свекърва си към гумното⁸⁷ на богат собственик на име Вооз, която и казала: „Умий се, прочее, и помажи се, и облечи се с дрехите си и слез на гумното;...“, след това коварната свекърва ѝ казала: „...И като си ляга, забележи мястото гдето ляга, и иди та подигни покривката из към нозете му и легни; и той ще ти каже що трябва да направиш.“ (Рут 3: 3- 4). Сцената е малко смуцаваща, в края на краищата каква е причината тя да разкрие краката му? Докато не открием провала на преводачите, ние няма да

---

⁸⁶ Джонатан Кирш е американски адвокат, писател, журналист за вестник Los Angeles Times. Той е автор на най продаваните религиозни книги за Библията и юдаизма.

⁸⁷ Гумно- Равно и утъпкано кръгло място, където се вършее с рогат добитък, впрегнат в диканя, или само с коне; харман.

разберем какво искат да ни кажат: думата „крака“ (или „нозе“) в библейският иврит понякога е евфемизъм⁸⁸ за мъжкия полов орган. Сега ние разбираме какво Наоми казва на Рут да направи с Вооз, а именно да извади половия му орган, докато спи - и виж какво ще направи мъжът, когато се събуди: „... той ще ти каже що трябва да направиш." Това, което всъщност се случва между Вооз и Рут, е в пълна тъмнина, заради непереведен евфемизъм. Вооз се събужда и намира половия си орган открит, а до него прекрасната млада Рут!⁸⁹ „И рече: Коя си ти? И тя отговори: Аз съм слугинята ти Рут; простири, прочее, полата си над слугинята си,...“ (Рут 3: 9). Тук отново, за втори път преводачът пренебрегва да ни каже, че „простирането на полата на определен човек [над друг]“ е библейски евфемизъм за „сексуален контакт,, защото да простре мъжът „полата си“ над жена “, според библейския учен Марвин Х. Поуп⁹⁰ „не означава просто предпазване от студ“.“⁹¹

7- Писателят на Евангелието от Лука не знае за съществуването на Евангелие, написано от ученик на име Матей:

---

⁸⁸ Евфемизъм- дума или фраза, чрез която говорещият или пишещият възнамерява да избегне дума или фраза, която за слушателя или читателя звучи обидно, раздразнително или обезпокоително.

⁸⁹ Погледни Рут 3:8, но както споменава Джонатан Кирш, превода е различен.

⁹⁰ Marvin H. Pope.

⁹¹ Блудницата край пътя: Забранени приказки от Библията“, Глава 1, Джонатан Кирш

Както споменахме преди, както Евангелието от Матей, така и Евангелието от Лука споменават родословието на Исус, но с много различни и противоречиви имена. Ако Матей, ученикът на Исус, е бил този, който е написал Евангелието от Матей и споменава родословието на Исус, не би ли трябвало Лука (който не е бил ученик на Исус) да следва споменатото от ученикът Матей написвайки същото родословие за Исус?

Това потвърждава, че Лука не е знаел да има Евангелие написано от Матей бирникът, ученикът на Исус!!

8- Споменаването на митове в Евангелието от Матей:

„50 А Исус, като извика пак със силен глас, издъхна.

51 И, ето, завесата на храма се раздра на две от горе до долу, земята се разтресе, скалите се разпукаха,

52 гробовете се разтвориха и много тела на починалите светии бяха възкресени,

53 (които, като излязоха от гробовете след Неговото възкресение, влязоха в светия град, и се явиха на мнозина).

54 А стотникът и ония, които заедно с него пазеха Исуса, като видяха земетресението и всичко що стана, уплашиха се твърде много, и думаша: Наистина тоя беше Син на Бога.“ (Матей 27: 50- 54)

Тази вълнуваща история, която казва, че гробовете са били отворени и разложените тела на светците излезли от гробовете и влезли в града, и се явили на хората, ни кара да се чувстваме сякаш гледаме филма „Властелинът на пръстените“ или някой от научно- фантастичните филми. Няма доказателства, че тази история се е случила. Освен това тази история не е спомената в никое от другите Евангелия,

споменава се само в Евангелието от Матей, единствено в него!!

Също така, вълнуващата история за раздирането на завесата на храма, въпреки че тя е спомената в трите Евангелия - Матей, Марк и Лука, тя не се споменава в Евангелието от Йоан. Ако тази история не е научна фантастика, тогава как е възможно Евангелието от Йоан да не я споменава?!!

Глава десета

Кой е написал Евангелието от Йоан?

По отношение на Евангелието според преданията на Йоан, то не е написано от Йоан Зеведеев, ученикът на Исус, поради следните причини:

1- Датата на написване на Евангелието от Йоан:

Християнските богослови твърдят, че Евангелието от Йоан е написано през стотната година⁹², те твърдят също, че Исус починал на 33-годишна възраст и неговата смъртта е била през 30-та година, което означава, че Евангелието от Йоан е написано 70 години след Исус. Следователно, ако ученикът Йоан е писателят на Евангелието от Йоан, на колко години трябва да е бил при писането му? Ако приемем, че ученикът Йоан е бил на възрастта на Исус - с малко повече или по-малко години - когато се срещали, тогава неговата възраст към момента на писането на това евангелие трябва да е била приблизително 100 години. Изключително неразумно е да се твърди, че стогодишен човек е написал Евангелие!!!

2- Писателят говори в отсъстваща форма, трето лице за Йоан и учениците на Исус:

Това е ясен довод, че писателят на това Евангелие не е един от учениците на Исус.

92

http://www.bc.edu/schools/stm/crossroads/resources/birthofjesus/intro/the_dating_of_thegospels.html

„И тъй, когато биде възкресен от мъртвите, учениците Му си спомниха, че беше казал това; и повярваха на писаното, и словото, което Исус беше говорил.“ (Йоан 2:22)

3- Изповед на писателя на Евангелието от Йоан, че той не е един от учениците на Исус:

*„²⁰ Петър обръщайки се вижда, **че иде подире му ученикът, когото обичаше Исус**, този, който на вечерята се обърна на гърдите Му и каза: Господи, кой е този, който ще Те предаде?*

²¹ Него, прочее, като видя, Петър казва на Исуса, Господи, а на този какво ще стане?

²² Исус му каза: Ако искам да остане той докле дойда, тебе що ти е? Ти върви след Мене.

*²³ И така, разнесе се между братята тази дума, **че този ученик нямаше да умре**. Исус, обаче, не му рече, че няма да умре, но: Ако искам да остане той докле дойда, тебе що ти е?*

*²⁴ **Този е ученикът, който свидетелствува за тия неща, който и написа тия неща;** и знаем, че неговото свидетелство е истинно.*

²⁵ Има още и много други дела, които извърши Исус; но ако се напишеха едно по едно, струва ми се, че цял свят не щеше да побере написаните книги. [Амин].“ (Йоан 21: 20- 25)

По-рано във втора глава на тази наша книга ние споменахме, че Църквата твърди, че писателят на Евангелието от Йоан идентифицира себе си като споменава себе си като „*ученикът, когото обичаше Исус*”, обаче, това твърдение е невалидно, защото писателят на това Евангелието говори за ученика, когото Исус обичал в форма

на отсъстващ човек, трето лице. Освен това къде е името на Йоан в тази фраза: „*Ученикът, когото обичаше Исус*“?!!

Изразът „...и знаем, че неговото свидетелство е истинно.“ е ясно доказателство, че писателят на това евангелие не е ученикът, когото Исус обичаше, а по-скоро друг непознат човек. Въз основа на това, как бихме могли да повярваме на написаното от неизвестен човек, който не е бил дори очевидец на събитията и ние не знаем нищо за него?!!

Обърнете внимание какво е казал Исус на Петър: „*22 Исус му каза: Ако искам да остане той докле дойда, тебе що ти е? Ти върви след Мене. 23 И така, разнесе се между братята тази дума, че този ученик нямаше да умре. Исус, обаче, не му рече, че няма да умре, но: Ако искам да остане той докле дойда, тебе що ти е?*“

Тази фраза доказва, че онзи ученик, когото Исус обичал, вече е бил умрял и писателят на това Евангелие се опитва да оправдае смъртта му, поради това, че те са вярвали, че той няма да умре. Това потвърждава, че този ученик не е бил лицето, което е написало това Евангелие, защото той не може да оправдае смъртта си след като вече е мъртъв!!

4- Името на писателя не е споменато в евангелието:

Никъде в това Евангелие не се споменава името на човека, който го е написал, липсва дори намек. В реалността това Евангелие е само една книга с анонимен писател, също като десетки други книги които са били широко разпространени в средата на II век, и всички те се наричали Евангелия. По-късно някои от тези книги с анонимни писатели, наричани Евангелия, били избрани за да бъдат канонични Евангелия, а останалите били наречени Апокрифи. Що се отнася до фразата "Евангелието според Йоан" или „Евангелието от

Йоан“, това е измислена и добавена фраза през втори век от Иринеи, за която няма абсолютно никакви доказателства, с изключение на твърдението на Иринеи!!!

5- Не се споменава историята за възкръсването към небето след фантастиката на разпятието и възкресението от мъртвите:

Едно от най- неоспоримите доказателства, които ясно доказват, че Евангелието от Матей и Евангелието от Йоан, не са написани от Матей митарят и Йоан Зеведеевият син, двамата ученици на Исус, е, че и двете Евангелия не споменават историята за възкръсването на Исус към небето след фантастичните разкази на разпятието и възкресението от мъртвите!!!

Тази история е спомената в Евангелието от Лука и Евангелието от Марк. В тях се споменава, че всички ученици на Исус стояли, за да се сбогуват с Исус, когато се възкачвал към небето. Ако Евангелието от Матей и Евангелието от Йоан са написани от двамата ученици на Исус, Матей и Йоан, как тогава те не споменат в техните евангелия толкова важна случка с Исус?!!

„51 И като ги благославяше, отдели се от тях, и се възнесе на небето.52 И те Му се поклониха, и върнаха се в Ерусалим с голяма радост;“ (Лука 24:51-52)

„19 И тъй, след като им говори, Господ Исус се възнесе на небето, и седна отдясно на Бога.

20 А те излязоха и проповядваха на всякъде, като им съдействуваше Господ, и потвърждаваше словото със знаменията, които го придружаваха. Амин.“ (Марк 16:19-20)

6- Не се споменава за чудото от съживяването на мъртвото момиче:

„³⁵ Докато Той още говореше, дохождат от къщата на началника на синагогата и казват: Дъщеря ти умря; защо вече затрудняваш Учителя?

36 А Исус, като дочу думата, която говореха, каза на началника на синагогата: Не бой се, само вярвай.

*37 И никому не позволи да Го придружи, освен на Петра, Якова и Якововия брат **Иоан**.*

38 И като дохождат до къщата на началника на синагогата, Той вижда вълнение и мнозина, които плачеха и пищяха много.

39 И като влезе, каза им: Защо правите вълнение и плачете? Детето не е умряло, а спи.

40 А те Му се присмиваха. Но Той като изкара навън всичките, взема бащата и майката на детето, и ония, които бяха с Него, и влиза там гдето беше детето.

*41 И като хвана детето за ръка, каза му: **Талита куми;** което значи - **Момиче, тебе казвам: Стани.***

42 И момичето веднага стана и ходеше, защото беше на дванадесет години. И внезапно те се смаяха твърде много.“
(Марк 5:35-42)

*49 Докато той още говореше, дохожда някой си от къщата на началника на синагогата и казва: **Дъщеря ти умря; не затруднявай Учителя.***

50 А Исус като дочу това, отговори му: Не бой се; само вярвай, и тя ще се избави.

51 *И когато дойде в къщата, не остави никой да влезе с Него, освен Петра, Иоана, Якова и бащата и майката на момичето.*

52 *И всички плачеха и го оплакваха. А Той им рече: Не плачете; защото не е умряло, а спи.*

53 *А те Му се присмиваха, понеже знаеха, че е умряло.*

54 *Но Той го хвана за ръката, и извика: **Момиче, стани!***

55 *И върна се духът му и то на часа стана; и Той заповяда да му дадат нещо да яде. (Лука 8:49-55)*

23 *И когато дойде Исус в къщата на началника, и видя свирачите и народа разтревожен, рече:*

24 *Идете си, защото момичето не е умряло, но спи. А те Му се присмиваха.*

25 *А като изпъдиха народа, Той влезе и я хвана за ръката; и момичето стана. (Матей 9:23-25)*

Ако Йоан Зеведеевият син е очевиден на това уникално чудо, тогава защо не го споменава в Евангелието си, след като се твърди, че той го е писал?! Защо се споменава в останалите три Евангелия, а в неговото не?! Защо не се споменава след като Марк, Лука и Матей я споменават в Евангелията си, въпреки, че не са очевидци и въпреки, че Марк и Лука не са ученици на Исус?!!

7- Не се споменава случката с преобразяването:

1 *И след шест дни Исус взема Петра, Якова и брата му Иоана, и ги завежда на една висока планина на саме.*

2 *И **преобрази се** пред тях; лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината.*

3 *И, ето, явиха им се Моисей и Илия, които се разговаряха с Него.*

4 *И Петър проговори, казвайки на Исуса: Господи, добре е да сме тука; ако искаш, аз ще направя тука три скинии, за Тебе една, за Моисея една и една за Илия.*

5 *А когато той още говореше, ето, светъл облак ги засени; и ето из облака глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, Него слушайте. (Матей 17:1-5)*

28 *И около осем дни след като каза това, Той взе със себе си Петра, **Иоана** и Якова, и се качи на планината да се моли.*

29 *И като се молеше, **видът на лицето Му се измени** и облеклото Му стана бяло и бляскаво.*

30 *И, ето двама мъже се разговаряха с Него; те бяха Моисей и Илия,*

31 *които се явиха в слава и говореха за смъртта Му, която Му предстоеше да изпълни в Ерусалим.*

32 *А Петър и ония, които бяха с него, ги беше налегнал сън; но когато се разбудиха, видяха славата Му и двамата мъже, които стояха с Него.*

33 *И когато те се разделиха с Него, Петър рече на Исуса: Наставниче, добре е да сме тука: и нека направим три шатри, за Тебе една за Моисея една, и една за Илия без да знае какво дума.*

34 *И докато казваше това, дойде облак та ги засени; и учениците се уплашиха като влязоха в облака.*

35 И дойде из облака глас който каза: Този е Моят Син, Избраник Мой; Него слушайте. (Лука 9:28-35)

Ако Йоан Зеведеевият син е очевидец на това уникално чудо, защо тогава то не се споменава в Евангелието му, а се споменава в Евангелието на Матей и Лука?! Това е категорично доказателство, че писателят на Евангелието от Йоан не е Йоан, Зеведеевият син!! Споменава се, че ученикът Йоан е бил очевидец на тази важна случка, как е възможно да пропусне да я спомене в Евангелието си?!!

8- Не се споменава историята как Исус се срещнал за първи път с Йоан, Зеведеевият син и брат му Яков:

Тази история е спомената в Евангелията от Матей, Марк и Лука, но не е спомената в Евангелието от Йоан!! Ако Йоан Зеведеев, ученикът на Исус е този, който е написал Евангелието от Йоан, не би ли споменал как се е срещнал с Исус за първи път?!!

9- Рязка разлика между Евангелието от Йоан и другите три Евангелия в изложението на срещата на Исус със Симон (Петър), Андрей, Яков и Йоан:

„18 И като ходеше край галилейското езеро, видя двамата братя, Симона, наречен Петър и брат му Андрея, че хвърляха мрежа в езерото, понеже бяха рибари.

19 И казва им: Дойдете след Мене и аз ще ви направя ловци на човеци.

20 И те веднага оставиха мрежите и отидоха след Него.

21 И като отмина от там, видя други двама братя, Якова Зеведеев и брат му Иоана, че кърпеха мрежите си в ладията с баща си Заведей; и ги повика.

22 *И те на часа оставиха ладията и баща си, и отидоха след Него.*“ (Матей 4:18-22)

„¹⁶ *А когато минаваше край галилейското езеро, видя Симона и брата на Симона, Андрея, че хвърляха мрежи в езерото, понеже бяха рибари.*

17 *И рече им Исус: Вървете след Мене, и аз ще ви направя да станете ловци на човеци.*

18 *И те веднага оставиха мрежите и отидоха след Него.*

19 *И като отмина малко, видя Якова Заведеев и брата му Йоана, които също бяха в ладията си и кърпеха мрежите.*

20 *И веднага ги повика; и те оставиха баща си Заведеев в ладията с надничарите, и отидоха след Него.*“ (Марк 1:16-20)

„² *И видя две ладии⁹³ спрени край езерото; а рибарите бяха излезли от тях и изпираха мрежите си.*

3 *И като, влезе в една от ладията, която беше Сиимова, помоли го да я отдалечи малко от сушата; и седна та поучаваше народа от ладията.*

4 *И като престана да говори рече на Симона: Оттегли ладията към дълбокото и хвърлете мрежите за ловитба.*

5 *А Симон в отговор рече: Учителю, цяла нощ се трудихме, и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежите.*

6 *И като сториха това, уловиха твърде много риба, така щото се прокъсваха мрежите им.*

7 *И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии, до толкова, щото щяха да потънат.*

---

⁹³ Ладия- лодка с гребла или платна.

8 *А Симон Петър, като видя това, падна пред Исусовите колене и каза: Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек.*

9 *Понеже той и всички, които бяха с него, се учудиха на ловитбата на рибите що уловиха,*

10 *също и Яков и Иоан, синовете на Заведей, които бяха Симонови съдружници. А Исус рече на Симона: Не бой се; отсега човеци ще ловиш.*

11 *И когато извлякоха ладите на сушата, оставиха всичко и отидоха след Него.*“ (Лука 5:2-11)

„35 *На следния ден Иоан пак стоеше с двама от учениците си.*

36 *И като съгледа Исуса когато минаваше каза: Ето Божият Агнец!*

37 *И двамата ученика го чуха да говори така, и отидоха подир Исуса.*

38 *И като се обърна Исус и видя, че идат подире Му, казва им: Що търсите? А те Му рекоха: Равви, (което значи, Учителю), где живееш?*

39 *Казва им: Дойдете и ще видите. Дойдоха, прочее, и видяха где живее, и останаха при Него тоя ден. Беше около десетият час.*

40 *Единият от двамата, които чуха от Иоана за Него и Го последваха, беше Андрей, брат на Симона Петра.*

41 *Той първо намира своя брат Симона и му казва: Намерихме Месия (което значи Христос).*

42 *Като го заведе при Исуса, Исус се вгледа в него и рече: Ти си Симон, син Ионов; ти ще се наричаш Кифа, (което значи Петър).*“ (Йоан 1:35-42)

Така Евангелието от Йоан е единственото Евангелие, което не е споменато

истинската история, за която са единодушни останалите три Евангелия, а именно

че Симон (Петър) и брат му Андрей и двамата Йоан и Яков, Зеведеевите синове били рибари, с които Исус се срещнал при брега на галилейското езерото (според Евангелието от Матей и Евангелието от Марк) или вътре в ладията на Симон, в морето (според Евангелието от Лука)!!

Както виждаме, Евангелието от Йоан е единственото, което не спомена историята за срещата на Исус с Йоан и Яков, синовете на Зеведей. Следователно, как бихме могли да приемем, че писателят на Евангелието от Йоан е Йоан, синът на Зеведей, ученикът на Исус? Не трябва ли, след като той е писателят да спомене най-важния момент в своя живот, който променил целия му живот, а именно как се е срещнал и как е протекла тази среща?!!

10- Не се споменават имената на Исусовите ученици:

Останалите три евангелия споменават имената на учениците на Исус в детайли. Що се отнася до Евангелието от Йоан, то е единственото, което не споменава имената на дванадесетте ученици, с изключение на Андрей, Петър и Филип! А въпросът за споменаването на имената на учениците е от решаващо важно значение и за това няма оправдание за неспоменаването им, освен ако писателят на това Евангелие не е знаел добре техните имена!! Нещо повече, той добавя ново име, което не е споменато в което и да е друго Евангелие, а именно „Натанаил“!!

11-Яков, брат на Йоан, синът на Зеведей, никъде не се споменава в Евангелието от Йоан:

Йоан и Яков, Зеведеевите синове, са били двама от учениците на Исус. Ако Йоан Зеведеевият син е бил този, който написал това Евангелие от Йоан, не би ли споменавал името на брат си в своето Евангелие?!! Да не говорим за това как брат му се е срещнал с Исус и последователите му?!!

12-Писателят на Евангелието от Йоан не е познавал Саломия⁹⁴, майката на Йоан, Зеведеевият син:

Ако Йоан Зеведеев е писателят на Евангелието от Йоан, той нямаше ли да знае какво прави майка му Саломия в услуга на Исус и не би ли споменал това в своето Евангелие?!!

Въпреки че Саломия, майката на Йоан, Зеведеевият син, отишла до гроба на Исус, за да го помаже със сладки подправки заедно с Мария Магдалина и Мария, майката на Яков, ние сме свидетели, че Йоан, писателят на Евангелието от Йоан изобщо не споменава това, докато Евангелието на Марк го спомена?!!

„1 А когато се мина съботата, Мария Магдалина, Мария Якововата майка, и Саломия купиха аромати за да дойдат и го помажат.

2 И в първия ден на седмицата дохождат на гроба много рано, когато изгря слънцето.

3 И думаха помежду си: Кой ще ни отвали камъка от гробната врата? - защото беше твърде голям,

---

⁹⁴ <https://www.biblegateway.com/resources/all-women-bible/Salome-No-2>

4 А като повдигнаха очи, **видяха, че камъкът бе отвален.**

5 И като влязоха в гроба, **видяха, че един юноша седеше отдясно, облечен в бяла одежда; и много се зачудиха.**

6 А той им казва: **Недейте се учудва; вие търсите Исуса Назарянина, разпнатия. Той възкръсна; няма Го тука; ето мястото гдето Го положиха.**

7 Но идете, кажете на учениците Му и **на Петра, че отива преди вас в Галилея; там ще Го видите, както ви каза.** “
(Марк 16:1-7)

„1 В първия ден на седмицата **Мария Магдалина** дохожда на гроба сутринта, като беше още тъмно, и вижда, че камъкът е дигнат от гроба.

2 Затова се затича и дохожда при Симона Петра и при другия ученик, когото обичаше Исус, и им казва: **Дигнали Господа от гроба, и не знаем где са Го положили.**

3 **И тъй, Петър и другият ученик излязоха и отиваха на гроба;...**

...

11 А Мария стоеше до гроба отвън и плачеше; и така, като плачеше надникна в гроба,

12 **и вижда два ангела в бели дрехи седнали там гдето бе лежало Исусовото тяло, един откъм главата, и един откъм нозете.**

13 И те ѝ казват: **Жено, защо плачеш? Казва им: Защото дигнали Господа мой, и не знам где са Го положили.**

14 Като рече това, тя се обърна назад **и видя Исуса, че стои, но не позна, че беше Исус.** “ (Йоан 20: 1-3, 11-14)

„1 А като се мина съботата, на първия ден от седмицата, дойдоха **Мария Магдалина и другата Мария** да видят гроба.

2 А, ето, стана голям трус; защото ангел от Господа слезе от небето и пристъпи, отвали камъка, и седна на него.

3 Изгледът му беше като блескавица, и облеклото му бяло като сняг.

4 И в страха си от него стражарите трепереха, и станаха като мъртви.“ (Матей 28:1-4)

„55 **И жените, които бяха дошли с Него от Галилея, вървяха изподире и видяха гроба и как беше положено тялото Му.**

56 И като се върнаха, приготвиха аромати и миро; и в съботата си почиваха според заповедта.“

...

„1 А в първия ден на седмицата, сутринта рано, жените дойдоха на гроба, **носещи ароматите, които бяха приготвили.**

2 И намериха камъка отвален от гроба.

3 И като влязоха, не намериха тялото на Господа Исуса.“

....

„9 И като се върнаха от гроба, известиха всичко това на единадесетте и на всичките други.

10 А бяха **Магдалина Мария, и Иоанна, и Мария Якововата майка и другите жени с тях**, които казаха тия неща на апостолите.

11 А тия думи им се видяха като празни приказки, и не вярваха.

12 А Петър стана и изтича на гроба, и, като надникна, видя саваните сложени отделно; и отиде у дома си, чудейки се за станалото.“ (Лука 23:55-56, 24:1-3, 9-12)

Сред неоспоримите доказателства, че всички писатели на Евангелията нито са били ученици на Исус, нито са очевидци, са техните огромни противоречия във всяка история, която предават. Ето, писателят на Евангелието от Марк споменава, че три жени са отишли при гроба на Исус, включително Саломия, майката на Йоан, син на Зеведей, а писателят на Евангелието от Йоан, не знаел, че майката на Йоан, Зеведевият син, отишла при гроба, така той споменава, че само една жена отишла на гроба, а именно Мария Магдалена!! Що се отнася до Евангелието от Лука, то споменава, че мнозина жени отишли при гроба, включително Мария Магдалена, Йоанна, и Мария, майката на Яков. Така евангелието на Лука споменава три имена от имената на жените, които отишли при гроба, но различни от Евангелието на Марк, което спомена името на Саломия вместо името на Йоанна!! Тази Йоанна е съпругата на управителя на Хуза, чието име е споменато в (Лука 8: 3). Що се отнася до Евангелието от Матей, то споменава, че само две жени отишли на гроба, а именно Мария Магдалина и другата Мария.

Според Евангелието на Марк те открили, че камъкът бил отстранен и вътре в гроба имало ангел под формата на младеж, който им казал, че Исус не е там „*няма го тука*“, вътре в гробницата и те трябвало да кажат на учениците да отидат в Галилея, за да се срещнат с него. Що се отнася до Евангелието от Йоан, камъкът също бил отстранен, но и двамата ученика, Петър и другият ученик също отишли в гробницата, и Мария Магдалина видяла два ангела вътре в гроба след това Исус ѝ се явил пред гроба! Що се отнася до Евангелието на Лука, камъкът също е отстранен, но по-късно

само Петър отишъл там, и не се споменава за друг ученик с него. Колкото до Евангелието от Матей, камъкът не бил отстранен, но когато двете жени отишли там се случило голямо земетресение, защото ангел слязъл от небето и камъка се отвалял пред очите на всички, и от страх от гледката стражарите се разтреперели и станали като мъртви мъже.

13-Писателят на Евангелието от Йоан не споменава родословието на Исус, неговото чудно раждане от девица и случката за изкушенията на Исус от сатаната:

Това са изключително важни истории и случки, които са споменати в другите три Евангелия!! Следователно, как писателят на Евангелието от Йоан не ги споменава, ако той наистина е бил Йоан, ученикът?!! Нима това е възможно?!! Вижте случката с „Изкушението на Исус“ (Матей 4: 1-11), (Марк 1: 12-13), (Лука 4: 1-13).

14-Писателят на това Евангелие говори на гръцки език свободно:

Теолозите са единодушни, че това евангелие е било написано на красноречив гръцки език на високо ниво. Следователно, как е възможно Йоан, Зеведеевият син, простият рибар, да бъде този, който е написал това Евангелие на това високо ниво на красноречив гръцки език с изискан стил- стил и език на който великите гръцки поети

можели да му завидят?!! Как би могъл прост рибар да цитира от гръцката философия?!!

Християнските богослови признават, че учениците не са знаели гръцки език. Например, Петър се нуждаел от Марк

като преводач. Вижте как се описват Йоан, Зеведевият син и Петър в Деяния на апостолите глава 4, стих 13: *„А те, като гледаха дързостта на Петра и Иоана и бяха вече забележили, че са неграмотни и неучени човеци, чудеха се; и познаха, че са били с Исуса.“* „неграмотен и неук“, това е описанието за Йоан Зеведеев в книгата Деяния. Такова описание е достатъчно за поясняване на невъзможността той да е писателя на Евангелието, което му се приписва-евангелието, което започва с цитирана фраза от думите на Филон, Александрийският еврейски философ!!

15-Не се споменава за чудото изразяващо се в ходене по вода от Петър:

„²⁶ И учениците, като Го видяха да ходи по езерото, смутиха се и думаха, че е призрак, и от страх извикаха.

27 А Исус веднага им проговори, казвайки: Дерзайте! Аз съм; не бойте се.

28 И Петър в отговор Му рече: Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе по водата.

*29 А Той рече: Дойди. И Петър слезе от ладията и **ходеше по водата да иде при Исуса.**“ (Матей 14:26-29)*

16-Споменават се митове и измислици в Евангелието от Йоан:

„³ В тях лежаха множество болни, слепи, куци и изсъхнали, [които чакаха да се раздвижи водата.

4 Защото от време на време ангел слизаше в къпалнята и размътваше водата; а който пръв влизаше след раздвижването на водата оздравяваше от каквато болест и да беше болен].“ (Йоан 5:3-4)

Обаче Евангелието от Йоан не ни казва дали този ангел все още е слизал в къпалнята по време на писането на това Евангелие или е спрял да го направи? Изразът *"от време на време"* показва, че ангелът не е слизал в къпалнята по време на писане на това евангелие. Този ангел все още ли го прави това в наши дни, или това е било за определен период от време, който вече е приключил?!

Глава единадесета

Светият Дух вдъхнови ли четирите Евангелия?

1- Църквата изпитва силна нужда да твърди, че Новият Завет е бил вдъхновен от Светия Дух:

Винаги намираме в представянето от Църквата на всяко Евангелие следната

фраза: „*Под вдъхновението на Светия Дух, той го написа*“! Въпреки, че няма доказателства за това, като се повтаря тази фраза навсякъде и непрекъснато обикновения християнски народ свиква с нея и бива подмамен да вярва в нея и съответно да я повтаря без да проверява нейната достоверност. Причината, поради която Църквата приписва тези четири Евангелия на Светия Дух, е, че трябва да прикрепят характера на свещеността за тях, и така те да придобият статут на божествени книги, написани от божествено вдъхновение, а не исторически книги, написани от хора!! Друга причина те да се приписват на Светия Дух е, че по този начин тези Евангелия придобиват власт над християните и тогава те биха се придържали към тях и техните учения, странейки от всеки, който ги отрича или им се противопоставя.

2- Нито едно от четирите Евангелия не споменава, че е вдъхновено от Светия Дух:

Как Църквата може да твърди при всеки удобен случай, че четирите Евангелия са били вдъхновени от Светия Дух, след като самите евангелия не твърдят това?!

3- Защо са били вдъхновени на четирима човека?

Неразумно е Светият Дух да вдъхновява на четирима души, четири пъти, да напишат една и съща книга! Дори странното в това е, че първото написано Евангелие е Евангелието на Марк. Следователно как е възможно Светият Дух да вдъхнови първо на човек на име Марк, който не е един от учениците на Исус, предпочитайки го пред учениците, които са били очевидци на случките?!

4- Противоречията между четирите евангелия:

Ако Светият Дух е този, който е вдъхновил четирите Евангелия, тогава как е възможно да са на лице всички тези противоречия?! Във всяка история, спомената в две или повече Евангелия, откриваме остри противоречия!! Разумно ли е да се мисли, че Светият Дух е вдъхновил невярна информация?! Или Светият Дух забравял какво е вдъхновявал отпреди и съответно по-късно вдъхновявал други подробности истории и неща, различни от първите? Ако Светият Дух е този, който наистина е вдъхновил тези Евангелия, тогава защо те не са идентични, без разлика в броя на главите, стиховете или дори във формулировките и подредбата им?!!

„54 А стотникът и ония, които заедно с него пазеха Исуса, като видяха земетресението и всичко що стана, уплашиха се твърде много, и думаша: Наистина тоя беше Син на Бога.“ (Матей 27:54)

„⁴⁷ И стотникът като видя станалото, прослави Бога, като каза: Наистина Този човек бе праведен.“ (Лука 23:47)

5- Евангелието от Лука признава, че не е написано с откровение от Светия Дух:

В началото на Евангелието от Лука има критична изповед, която напълно унищожава твърдението, че Евангелията са били вдъхновени от Светия Дух и потвърждава, че тези Евангелия всъщност не са никакви Евангелия, а по-скоро писма, декларации и исторически записи. Това ще разгледаме подробно в следващата глава, ако Бог е пожелал.

Глава дванадесета

Признанията на Евангелието от Лука

*„1 Понеже мнозина предприеха да съчинят повест за свършено потвърдените между нас събития,
2 както ни ги предадоха **ония**, които отначало са били **очевидци** и служители на евангелското слово,
3 **видя се добре и на мене**, който изследвах подробно всичко от началото, да ти пиша наред за това, почтени Теофиле,
4 **за да познаеш достоверността на това**, в което си бил поучаван.“ (Лука 1:1-4)*

Сега, нека анализираме изповедта на Лука, която той написал в това въведение, за да видим какво е казал сам Лука за себе си, а не това, което Църквата казва за него:

1- „1 Понеже мнозина предприеха да съчинят повест за свършено потвърдените между нас събития,“:

Това означава, че много хора са писали Евангелия **сами, по собствено желание, без да имат вдъхновение от Светия Дух**. Думата **"мнозина"** означава наличието на много Евангелия, а не само на четири Евангелия! Нещо повече, Лука не критикува многото евангелия появили се преди него и по негово време, той не каза: „Обаче, само три от тях са канонични и моето евангелие е четвъртото канонично, а останалите не са канонични Евангелия, те са Апокрифа.“!“

2- Изповедта на Лука потвърждава, че няма Евангелия, написани от учениците на Исус:

Изненадващо е, че Лука не се позова на името на нито един писател от онези много евангелия, които били широко разпространени!! Следователно това означава, че тези Евангелия са писани от непознати, неизвестни хора, дори и за самият Лука. Ако е имало евангелие, написано от някой от учениците, Лука не би посмял да напише Евангелие след него. Той по-скоро би споменал за съществуването на Евангелие, написано от един от учениците на Исус, или би изпратил на своя приятел Теофил копие от това Евангелие, което е написано от един от учениците вместо да пише друго и да му го праща!!

3- Изповедта на Лука говори, че той пише сам от само себе си, а не вдъхновен от Светия Дух:

Изразът „*видя се добре и на мене*,“ потвърждава изцяло, като не оставя никакво място за съмнение, че Лука е написал това писмо до своя приятел Теофил без каквото и да е откровение от Светия Дух.

4- Изповедта на Лука потвърждава факта, че той пише само писмо, а не Евангелие:

Самият той не казва: „Това е евангелието от Лука“, нито пък е придал на писмото си някакъв свещен характер. Вместо това, той ясно заявява, че пише само писмо до приятеля си Теофил, в което той му разказва за информацията, която достигна до него по отношение на живота на Исус.

Глава тринадесета

Църквата признава, че в новия завет има допълнения и фалшификации

Когато вие, скъпи читателю, четете едно от четирите Евангелия, ще намерите на много места наличието на звездичка (*)⁹⁵, или бележка между скоби, или бележка под линия на тази фраза, която четете. Въпреки това, много от нас могат да преминат този знак или скоби без да им обръщат внимание и без да се замислят какво може да означават и защо са вътре в тази Библия! Обърнете внимание, че тези маркировки може да не присъстват в някои издания, защото издателят е искал да се прикрият проблемите, свързани с определените фрази!

Тази маркировка или тези скоби означават, че има проблем в определената дума, или фраза, или абзац, които четете. Например, думата, която четете на английски или български може да е неправилно преведена от еврейския Стар завет, но Църквата е решила да я пази и да не я променя към правилния ѝ превод. Нещо повече, определените дума или фраза или абзац, които четете, може дори да бъдат фалшификация добавена през късните векове, за която няма произход от старите ръкописи от ранните векове!

---

⁹⁵ Забележка: Тази звездичка е налична в част от преводите, а в други умишлено или не тя бива изтрита и липсва.

1- „Дева“ или „Девица“ е подправен превод на еврейската дума „Алмах“⁹⁶:

„22 А всичко това стана за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка който казва:

*23 "Ето **девицата** (*) ще зачне и ще роди син; И ще го нарекат Емануил" (което значи, Бог с нас). " (Матей 1:22-23)*

*„14 Затова сам Господ ще ви даде знамение: Ето, **девица** ще зачне и ще роди син, И ще го нарече Емануил. " (Исая 7:14)*

Реално думата „**девица**“ в различните преводи на Книгата на Исая е фалшив превод на думата „Алмах“, спомената в Книгата на Исая на еврейски език, което означава „*младо момиче в юношеска възраст*“, без значение дали е омъжена или не,

и няма нищо общо с девствеността. Например човек може да каже на определено семейство: „Ето, малката ви дъщеря порасна и роди син.“ Това означава, че тя вече се е омъжила и е била забременяла! Въпреки това, писателят на Евангелието от Матей, за да потвърди, че пророчеството на пророк Исая, споменат в Книгата на Исая, се отнася изцяло за Исус; той превежда думата „Алмах“ с думата „**девицата**“. Така той чрез грешния си превод се опитва да ни внуши, че Исус се е наричал „Емануил“, но всъщност Исус никога не е бил наричан „Емануил“!!!

Освен това в Книгата Песен на песните думата „Алмах“ е спомената, но в множествено число „Алмот.“ Въпреки това, като се има предвид, че английският превод „Международна стандартна версия (ISV)“ го превежда „**млади жени**“, версията на крал Джеймс (KJV) ”го превежда „ **девици** ”.

---

⁹⁶ Алмах- на английски “Almah”.

„3 Твоите масла са благоуханни; Името ти е ароматно като изляно масло; Затова те обичат *девиците*.“ (Песен на песните 1:3, превод според версията на крал Джеймс (KJV))⁹⁷

„3 Твоите масла са благоуханни; Името ти е ароматно като изляно масло; Затова те обичат *младите жени*.“ (Песен на песните 1:3, превод на Международната стандартна версия (ISV))⁹⁸

2- Краят на Евангелието на Марк, глава 16 от стих 9 до стих 20 са ковани стихове:

Глава 16 от Евангелието на Марк започва с първия си стих, който гласи: „1 *А когато се мина съботата, Мария Магдалина, Мария Якововата майка, и Саломия купиха аромати за да дойдат и го помажат.*“ Църквата признава, че тази 16-та

глава завършва при стих 8, който гласи: „8 *И те излязоха и побягнаха от гроба, понеже трепет и ужас бяха ги обзели; и никому не казаха нищо, защото се бояха.*“ Според този стих Мария Магдалина не казала нищо на никой, защото се страхувала!

Въпреки това Църквата в късните векове не се задоволила тази история да завършва тук, без да се подчертае появата на Исус пред учениците му. По този начин, тя добавя към тази глава дванадесет допълнителни стиха, така краят на главата става плод на изковани стихове от въображението на

---

⁹⁷

<https://www.biblegateway.com/passage/?search=Song%20of%20Song%20s+1&version=KJV>

⁹⁸

<https://www.biblegateway.com/passage/?search=Song%20of%20Song%20s+1&version=ISV>

определени хора, а не откровение от вдъхновението на Светия Дух!!

Така Църквата твърди, че Мария Магдалина е казала на учениците какво се е случило, и твърди, че Исус се явил на учениците си, и че той възкръснал към небето и седнал отдясно на Господа, и че Исус им заповядал да проповядват Евангелието по целия свят!!

Доказателствата, че тези дванадесет стиха са измислени и изковани, са:

- 1- Тези дванадесет стиха не съществуват в нито един от най-ранните и най-добрите ръкописи.
- 2- Техният стил на писане е различен от останалата част от Евангелието на Марк.
- 3- Има несъответствия между този завършек и предхождащите стихове.

Ето кованите дванадесет стиха, които Църквата добавила към Евангелието на Марк и все още ги пази там:

„9 И като възкръсна рано в първия ден на седмицата, Исус се яви първо на Мария Магдалина, от която бе изгонил седем беса.

10 Тя отиде и извести на тия, които бяха Го придружавали, и които Го жалееха и плачеха.

11 Но те, като чуха, че бил жив, и че тя Го видяла, не повярваха.

12 Подир това се яви в друг образ на двама от тях, когато вървяха, отивайки в село.

13 И те отидоха и известиха на другите; но нито на тях повярваха.

14 После се яви на самите единадесет ученика, когато бяха на трапезата, и смъра ги за неверието и жестокосърдечие то им, дето не поварваха на тия, които Го бяха видели възкръснал.

15 И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар.

16 Който поварва и се кръсти ще бъде спасен; а който не поварва ще бъде осъден.

17 И тия знамения ще придружават поварвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят;

18 змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще възлагат ръце, и те ще оздравяват.

19 И тъй, след като им говори, Господ Исус се възнесе на небето, и седна отдясно на Бога.

20 А те излязоха и проповядваха на всякъде, като им съдействуваше Господ, и потвърждаваше словото със знаменията, които го придружаваха. Амин.“ (Марк 16:9-20)

Въпросът, който възниква сега е: Защо църквата все още пази тези ковани стихове в Евангелието на Марк въпреки, че знаят истината т.е., че те са изковани и не са божествено вдъхновение?!

3- Стихът, на който Църквата разчита, за да установи и затвърди учението за Троицата, е изкован:

„7 Защото трима са които свидетелствуват [на небеса, Отец, Слово и Дух Светий; и тия тримата са едно.“ (1 Йоаново 5:7- Виж: Цариградския превод)

Този стих не е споменат в нито един от древногръцките ръкописи от първото послание на Йоан, а по-скоро той е бил само коментар като записка, написан встрани на страницата в латинския превод водещ началото си от пети век. Но с течение на времето Католическата църква счела за добро да добави този коментар в Библията и да му придаде характера на сакралността⁹⁹, за да може да убеждава хората в учението за Троицата.

През 1502 г., Кардинал Франсиско Хименес де Сиснерос възложил на група испански преводачи да съставят Библия на четири езика, гръцки, иврит, арамейски и латински, така че всяка страница да има четири езика в четири паралелни колони, за да може да се създаде това, което е известно като „*Комплутензийска полиглотна библия*“¹⁰⁰. Дезидерий Еразъм Ротердамски бил ръководител на гръцкото издание, което всъщност е първото издание на Библията на гръцки език. **Първото и второто издание на гръцката Библия на Еразъм са издадени без да се съдържа в тях този стих (глава 5 стих 7) в 1-то Йоаново послание.** Обаче католическата църква упражнила натиск върху Еразъм, за да го добави в третото си издание, но той отказал това като заявил, че не намира този стих в никой от гръцките ръкописи. След продължителен натиск върху него от страна на католическата църква, той бил принуден да се съгласни, следователно е издадено третото издание, съдържащо в себе си този стих!

Тъй като версията на Библията на Крал Джеймс се основава на превод на английски език, който е базиран на третото издание на „Еразъм“, това я прави да съдържа този стих. Що се отнася до немския превод на Мартин Лутер,

---

⁹⁹ Сакралността- свещеността.

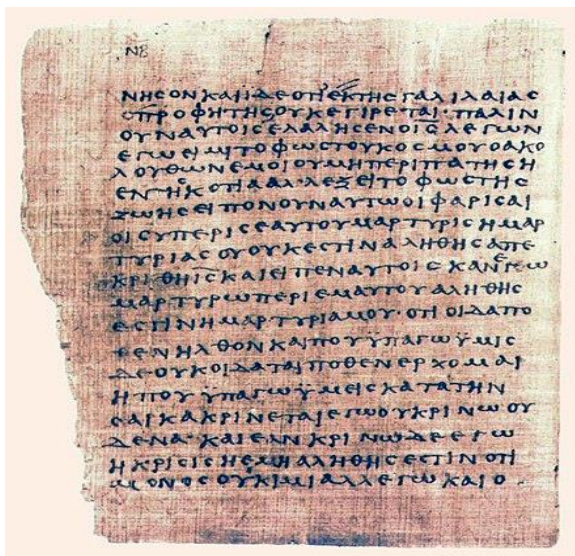
¹⁰⁰ "Complutensian Polyglot Bible."

който се основава на второто издание на „Еразъм“, в него не се съдържа този стих. Този стих все още присъства в повечето издания на Библията по света, въпреки знанието на Църквата, че е изкована фраза, която няма основа в нито един от най-ранните ръкописи!!

4- Историята на прелюбодейката е кована история:

Всички издания на Евангелието от Йоан в днешно време съдържат в глава 8 стих 3 историята на прелюбодействащата жена,но тази история не е спомената в нито един от най-ранните гръцки папири, които Църквата цитира. Не е спомената нито в папируса (P66), нито в папируса (P75), нито в Codex Sinaiticus, нито в Codex Vaticanus.

Нещо повече, стилът на писане на тази история се различава от стила на който е написано останалото Евангелие от Йоан! По-долу е папируса (P66), на изображението се вижда, че тази кована история я няма в него!!

Ето я и изкованата история:

„3 И книжниците и фарисеите доведоха [при Него] една жена уловена в прелюбодейство и, като я поставиха наред, казаха Му:

4 Учителю, тази жена биде уловена в самото дело на прелюбодейство.

5 А Моисей ни е заповядал в закона да убиваме такива с камъни; Ти, прочее, що казваш за нея?

6 И това казаха да Го изпитват, за да имат за какво да Го обвиняват. А Исус се наведе на долу и пишеше с пръст на земята.

7 Но като постоянствуваха да Го питат, Той се изправи и рече им: Който от вас е безгрешен нека пръв хвърли камък на нея.

8 И пак се наведе на долу, и пишеше с пръст на земята.

9 А те, като чуха това разотидоха се един по един, като почнаха от по-старите и следваха до последните; и Исус остана сам, и жената, гдето си беше, наред.

10 И когато се изправи, Исус ѝ рече: Жено, къде са тези, [които те обвиняваха]? Никой ли не те осъди?

11 И тя отговори: Никой Господи. Исус рече: Нито Аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече.“ (Йоан 8:3-11)

Глава четирнадесета

Евангелието на Исус

Евангелието на мюсюлманите (Ел- Инджил):

Мюсюлманите вярват, че Всемогъщият Бог е изпратил Евангелие посредством своя Пророк Исус /мир нему/, за да напъти Израилевия род към правия път на Бог, след като вече се заблудили и се отклонили от учението низпослано от Бог на Мойсей /мир нему/ и от ученията низпослани на пророците, които Бог изпратил след Мойсей.

Всемогъщият и Превелик Бог казва в Свещения Коран, сура № 5 – „Трапезата“ [Ел- Майде], знамение 46: *„И изпратихме по следите им Иса [Исус], сина на Мариам [Мария], да потвърди Тората, която бе преди него, и му дарихме Евангелието, в което има напътствие и светлина, и е потвърждение на Тората, която бе преди него, и напътствие, и поучение за богобоязливите.“*

Също така Всемогъщият Бог казва в Свещения Коран, сура № 48 – „Победата“ [Ел- Фетх], знамение 29: *„Такова е описанието им и в Тората, и в Евангелието - като посеви, който подава кълн и го укрепва, и той наедрява, и се възправя върху стеблото си за радост на сеячите, за да гневи Той чрез това неверниците. Аллах обеща на онези, които вярват и вършат праведни дела, опрощение и велика награда.“*

Мюсюлманите вярват, че всеки мюсюлманин е задължен да повярва в Евангелието, което е било спуснато на пророка Исус /мир нему/. **Точката на несъгласието и спора между мюсюлманите и християните** е около Евангелието. То идва от там, че християните призовават мюсюлманите да вярват в четирите Евангелия, но мюсюлманите им отговарят:

„Как искате ние да вярваме в анонимни евангелия, които са според преданията на анонимни хора, след като вие не вярвате в Евангелието , което е от Исус, Евангелието, което Всемогъщият Бог му разкри чрез откровение?!“

Къде е сега Евангелието на Исус?:

Що се отнася до Евангелието, което Бог е вдъхновил на своя пророк Исус /мир нему/, няма категорично доказателство как е изчезнало. Следователно, има вероятност да е било написано и да е било изгубено от ръцете на християните или може би да е било изгорено от евреите?! Или може би е било устно Евангелие, на което Исус учел хората устно?! Сега идва другият въпрос: „След като Бог спасил Исус от ръцете на евреите и го въздигнал към небето, - без да бъде разпнат или да умре -, това Евангелие дали е изчезнало, защото е било устно Евангелие?!“

Добрата новина обаче е, че много от ученията на Исус /мир нему/, сега са между нашите ръце и можем да ги четем. Всемогъщият Бог, който изпратил Исус като Пратеник ни е разкрил в Свещения Коран истината за Исус, истината за неговото послание, истината за неговите думи, които е казал на хората и истината за Пророческите чудеса, с които го дарил. Нещо повече, Всемогъщият Бог е разкрил в Корана истината за Мария, майката на Исус.

Всевишният Бог казва в Свещения Коран, сура № 5 – „Трапезата“ [Ел- Майде], знамение 75: *„Месията, синът на Мариам [Мария], е само пратеник, преди когото отминаха пратеници, а майка му е всеправдива. И двамата приемаха храна. Виж как им разясняваме знаменията, после виж как лъжат!“*

Всевишният Бог казва в Свещения Коран, сура № 5 – „Трапезата“ [Ел- Майде], знамения 116-118: „ *И когато Аллах рече: “О, Иса [Исус], сине на Мариам [Мария], ти ли каза на хората: “Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!” Рече: “Пречист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш това. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещият неведомите неща. Казах им единствено това, което Ти ми повели: “Служете на Аллах моя Господ и вашия Господ!” И бях им свидетел, докато живеях сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел. Ако ги измъчваш - те са Твои раби, а ако ги опростиш Ти си Всемогъщия, Премъдрия.”*”

Четири Евангелия признават съществуването на Евангелието от Исус:

Евангелието на Исус е ясно споменато в четирите Евангелия. Също така, много свещеници признават, че е имало Евангелие с Исус, но не знаят как е изгубено или изчезнало -, но има и други свещеници, които отричат това, казвайки: „Не е имало Евангелие с Исус и фразата,, Евангелието с Исус“, споменато в четирите Евангелия не означава, че той носел в ръце книга, наречена „Евангелието“, той носел „благие вести“ за хората, тъй като думата „Евангелие (евангел)“ е превод на гръцката дума (εὐαγγέλιον), а тя означава „блага вест“ или иначе казано „благовестие“.

Обаче, това, което е споменато от свещениците, които отричат съществуването на Евангелието от Исус, е неправилно според гръцкия език!! Така е защото гръцката дума (εὐαγγέλιον) означава "блага вест", но в буквалния си смисъл обаче, нейното истинско значение е само и

единствено „Евангелието“, тази дума никога не е използвана в смисъла на „благовестие.“!!

Например, ако гръцки баща каже на сина си, донеси ми (Ευαγγέλιο), той ще му донесе Библията и никога няма да разбере, че баща му го е помолил да му донесе „блага вест“. Също така, ако един грък иска да каже, че има добри новини, той никога не би използвал думата (Ευαγγέλιο), а вместо това той ще използва други две думи, а именно „Кала Неа“ (на гръцки Καλά Νέα).

Сега, нека да видим как четирите Евангелия са споменали това съществуване на Евангелието с Исус, и нека да видим дали думата „Евангелие“ тук в следните фрази означава „Евангелието“, което е било разкрито на Исус или означава „благовестие“:

1- В писмото на Павел към галатяните се споменава:

*„6 Чудя се как вие оставяте Онзи, Който ви призова чрез Христовата благодат, и така скоро преминавате към **друго благовестие**;*

*7 което не е друго благовестие, но е дело на неколцината, които ви смущават и искат да изопачат **Христовото благовестие**.*

*8 Но ако и сами ние, или ангел от небето ви **проповядва друго благовестие** освен онова, което ви **проповядвахме**, нека бъде проклет.*

*9 Както ей сега казахме, така пък го казвам: Ако някой ви проповядва **друго благовестие** освен онова, което приехте, нека бъде проклет.“ (Галатяни 1:6-9)*

[Бележка на преводача: „Тук счетох за редно да споделя и Цариградския превод на тези стихове, защото има разлика

между превода на български направен през 1940 год.и Цариградския превод. Ето и Цариградския превод на (Галатяни 1:6-9):

„6 Чудя се как вие от оногова който ви призова чрез благодатта Христова така скоро преминавате в друго благовестуване;

7 което не е друго; но има някои които ви смуцават и искат да превърнат **евангелието** **Христово**.

8 Но ако би и сами ние или ангел от небето да ви проповеда **друго евангелие** освен онова което ви проповедахме, да бъде анатема.

9 *Както по-горе рекохме, и сега пак казвам: Ако некой ви проповедва **друго евангелие** освен онова което приехте, да бъде анатема.]“* Тук превода е съвсем различен, думата (εὐαγγέλιον) е преведена като Евангелие, за разлика от превода от 1940 г.!! Тази разлика в превода се забелязва и при следващите стихове, които се цитират от тук нанатък]“¹⁰¹

Когато Павел казва тук: „Чудя се как вие оставяте Онзи, Който ви призова чрез Христовата благодат, и така скоро преминавате към **друго благовестие**;“, какво всъщност е искал да каже, че те изоставили благовестието от Христос и отишли при друго благовестие или че са преминали от Евангелието на Христос към друго Евангелие? Защото ако са преминали от едното благовестие към друго благовестие, тогава какво не е наред с това? И двете са благи вести!!! Освен това, ако има предвид под гръцката дума (εὐαγγέλιον) „благовестие“, тогава той трябва да каже, че те са преминали от благовестието на Христос към лоши вести, защото ако те са изоставили благовестието от Христос, тогава със

---

101 <https://biblia.bg/index.php?k=55&g=1&tr2=1>

сигурност са преминали към лоши вести, а не към „благовестие“!

[Бел. на преводача: „На български има два превода на Библията, Цариградски и от 1940 г. В цариградския превод думата (εὐαγγέλιον) често се превежда като Евангелие, а в превода от 1940 г. се превежда като „благовестие“!! В английския превод намирам, че се превежда както е при част от превода и в Цариградския превод, а именно „Евангелие“. За повече информация разгледайте споменатите по-долу стихове на следния линк: <https://biblia.bg/index.php?k=1&g=1&tr1=1&tr2=1&tr3=1> и сами се убедете, след като сравните преводите.“]

Освен това, когато той казва, „но е дело на неколцината, които ви смущават и искат да изопачат Христовото благовестие.“, дали той има предвид думата "Евангелие" или иска да каже „добра вест“?!!

Въпреки, че в повечето библейски версии на повечето езици по света превода на гръцката дума (εὐαγγέλιον) е „Евангелие“, някои версии, за да скрият, че е имало Евангелие с Исус, са превели гръцката дума с „благовестие“. Ако Вие четете тези версии (някои от които са на английски език), бихте почувствали, че преводът е неразумен и смешен!!

2- „10 Обаче, трябва първо да се проповядва благовестието на всичките народи.“ (Марк 13:10)

[Бележка на преводача: „Тук отново има разлика между превода на стиха от 1940 г. и Цариградския превод. Забележете, в Цариградския превод думата (εὐαγγέλιον) е преведена като „Евангелието“, а в превода от 1940 г. като „благовестието“: „10 И трябва първом да се проповеда евангелието на всичките народи.““]

Както виждаме тук, Исус заповядал на учениците си да проповядват Евангелието му сред дванадесетте израилеви племена. Това, което се разбира под „*всичките народи*“ тук, е „дванадесетте племена на Израел“, а не всички народи по света. Някои преводи са манипулирали превода на думата „*всички народи*“, за да заблудят читателя, че посланието на Исус е интернационално, за цял свят, а всъщност той е изпратен от Бог само към заблудените овце от израилевия род, (както е споменато в Матей 15:24)¹⁰²!! Така се внушава на хората, че той е заповядал на учениците си да разпространят Евангелието му по целия свят!!

Със сигурност Исус не им е заповядал по онова време да проповядват Евангелието според разказа на Матей, Марк, Лука или Йоан, но той ги инструктирал да проповядват оригиналното Евангелие, което Бог му вдъхновил, и което било проповядвано от Израилевите племена.

3- „*11 Известявам ви, братие, че проповеданото от мене евангелие не е човеческо;*

12 защото нито аз от човек съм го приел, нито съм го научил освен с откровение Исус Христово“. (Галатяни 1:11-12, Цариградски превод)

4- „*13 на когото и вие уповахте като чухте словото на истината, сиреч, благовестуването [Бел. на преводача: „Тук в други версии превода не е „благовестуването“, а е „Евангелието“] на вашето спасение, в когото и като повервахте бидохте*

---

¹⁰² „24 А Той в отговор каза: *Аз не съм пратен, освен до загубените овце от Израилевия дом.*“ (Матей 13:10)

запечатани с обещания Свети Дух. (Ефестяни 1:13, Цариградски превод)

- 5- *„10 а която се откри нине¹⁰³ чрез явлението на Спася нашего Исуса Христа, който унищожил смъртта, и осия живота и безсмъртието чрез **евангелието**;“* (2 Тимотей 1:10, Цариградски превод)

Ето, дали Исус премахнал смъртта и вкарал живот чрез „благовестието“ или чрез „Евангелието“?

- 6- *„17 а другите от любов, като знаят че съм настанен да защитавам **евангелието**.“* (Филипяни 1:17, Цариградски превод)

- 7- *„15 И как ще проповедат ако се не проведат? както е писано: "Колко са прекрасни нозете на тези които **благовестуват** мир, на тези които **благовестуват доброто!**"*

*16 Но всички не беха послушни на **благовестуването**¹⁰⁴; защото Исаия казва: "Господи, кой поверва на онова което е чул от нас?"*

*17 И тъй, верата е от слушане, а **слушането от словото Божие**.“* (Римляни 10:15-17)

Тук фразата „**благовестуват мир**“ в други преводи, на други езици, като например в превода на Крал Джеймс, е преведена като: „*проповядват евангелието на мира и носят*

---

¹⁰³ Нине- сега

¹⁰⁴ Тук всъщност думата (εὐαγγέλιον) означава „Евангелие“, както е в не малко версии на Библията, а не благовестуване.

Във версията на Крал Джеймс тук на мястото на „благовестие“ е „Евангелие“.

12- „³⁵ *Защото, който иска да упази живота си ще го изгуби; и който изгуби животът си заради мене и за **евангелието**, той ще го упази.*“ (Марк 8:35, Цариградски превод)

13- „²⁹ *А Исус отговори и рече: Истина ви казвам: Нема ни един който да е оставил къща, или братя, или сестра, или баща, или майка, или жена, или чада, или нивя, заради мене и за **евангелието**,*

30 и да не вземе стократно сега на това време къщи и братя и сестри и майки и чада и нивя наедно с гонения, и в идущия век живот вечен.“ (Марк 10:29-30, Цариградски превод)

14- „¹ *А веднъж когато народът го притискаше да слуша **словото Божие**, той стоеше при езерото Генисаретско,*“ (Лука 5:1, Цариградски превод)

15- „² *И тутакси се събраха мнозина, така щото не ги побираше вече нито пред вратата местото; и говореше им **словото**.*“ (Марк 2:2, Цариградски превод) Що се отнася до копието на Библията при йезуитските отци, при тях се споменава: „**словото божие**.“

16- „⁴⁹ *Защото аз от себе си не говорих; но Отец който ме провади, той ми даде заповед какво да река и що да говоря.*

50 И знам че неговата заповед е живот вечен. И тъй, това що говоря, както ми е Отец рекъл така говоря.“
(Йоан 12:49-50, Цариградски превод)

17- „³¹ *Който иде от горе над всички е отгоре: който е от земята от земята е, и от земята говори. Който иде от небето, над всички е отгоре:*

32 и това което е видел и чул, него свидетелствува; и никой не приема свидетелството му.

33 Който приеме свидетелството негово запечатал е че Бог е истинен.

34 Защото този когото е Бог пратил думите Божии говори: понеже Бог не дава нему Духа с мерка.“ (Йоан 3:31-34, Цариградски превод)

18- „⁶ *Изяхвих името ти на тия човеци, които ми даде от света. Твои беха, и даде ги на мене, и твое слово удържаха.*

7 Сега познаха ,че всичко що ми си дал от тебе е;

8 защото словесата които ми даде ти, дадох ги на тех; и те приеха, и познаха наистина че от тебе излезох, и поверваха че ти си ме провадил.

...

14 Аз им дадох словото твое; и светът ги възненавиде защото не са от света, както аз не съм от света.“
(Йоан 17:6-8, 14, Цариградски превод)

- 19- „²¹ А той отговори и рече им: Мен са майка и братя тези които слушат словото Божие и го изпълняват.“
(Лука 8:21, Цариградски превод)
- 20- „²² И тъй, когато възкръсна от мъртвите, спомниха си учениците му че това им бе казвал; и поверваха писанието, и словото което им рече Исус.“ (Йоан 2:22, Цариградски превод)
- 21- „²⁴ Който не люби мене моите думи не държи; и словото което слушате не е мое, но на Отца който ме е проводит.“ (Йоан 14:24, Цариградски превод)
- 22- „⁷ И след много разискване стана Петър и рече им: Мъже братие, вие знаете как Бог от първите дни избра между нас чрез моите уста да чуят езичниците словото на евангелието и да поверват..“ (Деяния 15:7, Цариградски превод)
- 23- „⁵ зарад надеждата която се пази за вас на небеса; за която сте чули от по-напред в истинното слово на евангелието.“ (Колосяни 1:5, Цариградски превод)
- 24- „²³ ако пребъдете основани и твърди във верата, и неподвижни от надеждата на евангелието което сте чули, проповеданото на всека твар която е под небесата, на което аз Павел станах служител.“ (Колосяни 1:23, Цариградски превод)

25- „8 Така, като имахме гореща любов към вас, имахме благодарение да ви предадем не току евангелието Божие, но и душите си, защото станавте любезни нам.“ (1 Солунци 2:8, Цариградски превод)

26- „2 и проводихме Тимотея, брата нашего и служителя Божия и сътрудника нашего в евангелието Христово, да ви утвърди и да ви утеши от към верата ви,“ (1 Солунци 3:2, Цариградски превод)

27- „15 и нозете ви да бъдат обути в приготвяне за благовестие на мир.“ (Ефесяни 6:15, Цариградски превод)

28- „7 а на вас оскърбяемите да даде отрада наедно с нас когато се яви Господ Исус от небето с ангелите на своята сила,

8 в огън пламенен да даде отмъщение на тези които не познават Бога, и които се не покоряват на евангелието на Господа нашего Исуса Христа;“ (2 Солунци 1:7-8, Цариградски превод)

Ето, какво ли е искал да каже, че те не се подчиняват на „благовестието на Господа“, както е в превода от 1940 г. или не се подчиняват на Христовото Евангелие, както е в Цариградския превод?! Дали благата вест, „благовестието“ е нещо на което се покорява човек или по- скоро нещо, което той проповядва?! Със сигурност тук писателят е имал предвид Евангелието на Исус, което трябва да се спазва.

- 29-** „11 по славното евангелие на блажената Божията която ми бе поверено.“ (1 Тимотей 1:11, Цариградски превод)
- 30-** „4 но както бехме удобрени от Божията да ни повери благовестуването, така говорим, не като че угоджаваме на човеци, но на Божията който изпитва сърдцата ни.“ (1 Солунци 2:4, Цариградски превод)
- 31-** „8 в огън пламенен да даде отмъщение на тези които не познават Божията, и които се не покоряват на евангелието на Господата нашего Исуса Христа;“ (2 Солунци 1:8, Цариградски превод)
- 32-** „12 ... но търпим всичко, за да не причиним некое прекратение на благовестуването Христово....“
„14 Така и Господ заповеда, проповедниците на евангелието да живеят от благовестуването..“
„18 ... Тая, с проповедването си да положи евангелието Христово без иждивение, така щото да не злоупотребя моята власт в благовестуването....“
„23 И това го правя за евангелието, да бъда на него съучастник.“ (1 Коринтяни 9:12,14,18,23)
- 33-** „2 И то възлезох по откровение та им предложих евангелието което проповедвам между езичниците, особно пред знаменитите, да не би напраздно да тичам или да съм тичал.“ (Галатяни 2:2, Цариградски превод)

Дали Павел им изложил Евангелието, проповядвано само сред народите „но *частно пред по-именитите от тях*“, или им изложил „благата вест“?

34- „5 на тех ни на час не отстъпихме да им се покорим, и то за да пребъде във вас *евангелската истина*..“ (Галатяни 2:5, Цариградски превод)

35- „14 Но аз, като видех че не постъпват право по *истината евангелска*, рекох на Петра пред всичките: Ако ти който си Юдеин, живееш езически, а не Юдейски, защо принуждаваш езичниците да юдействуват?“ (Галатяни 2:14, Цариградски превод)

Какво ли е искал да каже писателя:, „*истината на благовестието*“ или по- скоро: „*истината на Евангелието*“?

36- „19 и за мене, да ми се даде израз да отворя устата си, за да оповестя дръзновено тайната на *благовестието*,“ (Ефестяни 6:19)

Подходящо ли е тук да кажа, тайната на „*благата вест*“ или е по- подходящо да кажа: „*тайнството на Евангелието*“?

37- „7 както е и праведно за мене да мисля това за всинца ви, понеже ви имам на сърдце, и в оковите ми и в оправданието и в потвърдяването на *благовестуването*, всички вие сте съучастници мои на *благодатта*.“ (Филипяни 1:7, Цариградски превод)

- 38- „12 Искам още, братие, да знаете че всичко що ми се случи спомогна повече за преуспеване на евангелието.“ (Филипяни 1:12 Цариградски превод)
- 39- „27 Обхождайте се само достойно на евангелието Христово, да би, или кога дойда и ви видя, или като не съм при вас, да чуя за вас че стоите в един дух и сподвизавате се единомушно за верата евангелска.“ (Филипяни 1:27, Цариградски превод)
- 40- „22 а вие знаете неговата верност че, както чадо с отца си слугува с мене в благовестуването.“ (Филипяни 2:22, Цариградски превод)
- 41- „1 Павел, раб Исус Христов, призван апостол, избран да пропеда евангелието Божие,“ (Римляни 1:1, Цариградски превод)
- 42- „9 Понеже свидетел ми е Бог, комуто служа с духа си в благовестуването на Сина му, че непрестанно ви споменвам,“ (Римляни 1:9, Цариградски превод)
- 43- „29 И знам че кога дойда при вас ще дойда с изобилно благословение от Христовото благовестуване.“ (Римляни 15:29, Цариградски превод)

44- „¹² И когато аз дойдох в Трояда да проповедвам евангелието Христово, и ми се отвориха врата в делото Господне,“ (2 Коринтияни 2:12, Цариградски превод)

45- „¹⁴ Защото ние не се простираме вън от мерката си, като че не сме достигнали до вас; понеже досегнахме даже и до вас с благовестуването Христово.“ (2 Коринтияни 10:14, Цариградски превод)

Сега, скъпи читателю, след всички тези свидетелства за Евангелието на Исус, какво мислиш? Дали Исус имал при себе си Евангелие или е говорел за Евангелието според разказите на Матей, Марк, Лука или Йоан, които все още не били написани?!

Скъпи читателю, какво искате, да вярвате в Евангелието на Исус и да го следвате или да следвате някое от другите анонимни Евангелия?! Ако искате да следвате Евангелието на Исус, тогава трябва да повярвате в Свещения Коран, за да научите чрез него истината за Исус, неговия призив, какво е казал на хората, и какви са били неговите чудеса. Трябва да започнете с четенето на сура [глава] Аали-Имран (№ 3), след това сура Мерйем (№ 19), след това сура Ел-Майда (№ 5). Искрено се надявам Бог да разтвори сърцето Ви, озарявайки го със светлината на Напътствието Му, и да ви напътства, така че да прочетете целия Свещен Коран¹⁰⁵, Божията книга, която Всемогъщия, спусна на хората като откровение от Него след Тората и Инджиля (Евангелието вдъхновено на Исус).

---

¹⁰⁵ На български: <https://koranbg.com/>

На английски: <https://www.noblequran.com/translation/>

Глава петнадесета

Кой написа Стария Завет?

Петокнижието, петте книги приписвани на Мойсей:

Църквата твърди, че първите пет книги от Стария Завет (Битие, Изход, Левит, Числа и Второзаконие) са написани от Божия пророк Мойсей. Това твърдение обаче е неправилно и отхвърлено, тъй като в тези пет книги се споменават стихове, които го отхвърлят и доказват, че то е лъжа. Пример за това са следните стихове:

- 1- „5 И умря там Мойсей рабът Господен, в Моавовата земя, според думата Господня.
6 И погребе го в дола в Моавовата земя срещу Вет-Фегор; и никой не знае гроба му дори до днес.
7 И Мойсей беше на сто и двадесет години когато умря: очите му не запряха, и силата му не намаля.
8 И плакаха Израилевите синове за Мойсея в Моавовите полета тридесет дни; и свършиха се дните на плача и жаленето за Мойсей.
...
10 И не се въздигна вече в Израил пророк като Мойсея, когото позна Господ лице с лице“ (Второзаконие 34:5-8, 10, Цариградски превод)

Как може Мойсей да е този, който е написал Книгата Второзаконие след като в Книгата Второзаконие се говори за смъртта на Мойсей и мястото на неговото погребение? Дори се споменава за смъртта му по начин, който показва, че е минало дълго време между смъртта

на Мойсей и времето на писане на Книгата Второзаконие.

Фразите „И умря там Мойсей“, „никой не знае гроба му дори до днес.“, „И Мойсей беше на сто и двадесет години когато умря:“ и „И не се въздигна вече в Израил пророк като Мойсея,“ , сочат, че писателят говори за събитие, което се е случило отдавна в миналото!!

2- „1 Тези са думите които говори Мойсей на всички Израил отсам Иордан, в пустинята, на полето срещу Суф, ..

...

3 И на четиридесетото лето, на единадесетия месец, в първия ден на месеца, говори Мойсей на Израилевите синове по всичко що му заповяда Господ за тях,

...

5 Отсам Иордан, в Моавската земя, почна Мойсей да изяснява този закон,...“ (Второзаконие 1:1,3,5, Цариградски превод)

3- „1 И говори Мариам и Аарон против Мойсея за Етиопянката която взе, (защото бе взел жена Етиопянка,)

2 и рекоха: Само чрез Мойсея ли говори Господ? не говори ли чрез нас? И чу това Господ.

3 А Мойсей беше човек много кротък, повече от всичките човеци които бяха на земята.

4 И рече Господ тутакси **на Моисея** и на Аарона и на Мариам: Излезте вий трима към скинията на събранието. **И излязоха** тримата.

5 Тогаз слезе Господ в облачен стълп, и застана при дверите на скинията, и повика Аарона и Мариам; и излязоха те двамата.

6 И рече: Слушайте сега думите ми. Ако има между вас пророк, аз Господ чрез видение ще се опозная нему: на сън ще му говоря.

7 Но с раба ми Моисея не е така: той е верен в всичкия ми дом.

8 Уста с уста ще говоря аз с него, явно, а не с гадания; и той ще гледа образа Господен. И как вие не се убояхте да говорите против раба ми Моисея?

9 И разпали се гневът Господен против тях; и отиде си.

10 И облакът се оттегли от скинията; и, ето, Мариам стана прокажена и като сняг бяла; и погледна Аарон на Мариам, и, ето, тя беше прокажена. “ (Числа 12:1-10)

Както виждаме писателят говори за Мойсей под формата на отсъстващ човек, съответно писателят не може да бъде Мойсей!! Тогава как Църквата приписва тези пет книги на Мойсей, без да предоставя никакви достоверни доказателства за това?!? Как може Църквата да каже, че тези непознати книги, с неизвестен произход са божествено откровение и свещени книги?

Останалите книги от Стария Завет:

Същият е случаят с всички книги на Стария Завет, без изключение. Всички те са книги с неизвестен произход,

никой не знае кой ги е написал, откъде са дошли или датата и мястото на тяхното писане!

Скъпи читателю, опитайте се днес да изберете някоя от книгите на Стария Завет и потърсете името на нейния писател. Винаги ще откривате, че той е неизвестен!! Как са дръзнали християните без никакви доказателства да приписват тези книги на Всемогъщия Бог, твърдейки, че те са Божието вдъхновение разкрито на пророците?!! Един от най-тежките грехове е да се приписват несправедливо думи на Всемогъщия Бог, без никакви доказателства!! Уважаеми читателю, ако някой Ви приписва думи, които не сте казали, или книга, която не сте написали, много ще се ядосате на него и ще кажете, че той е лъжец, нали така?!!

Глава шестнадесета

Загубата на Тората (Стария Завет)

Тората на мюсюлманите:

Мюсюлманите вярват, че Всемогъщият Бог е изпратил книга, наречена „Тора“, на Неговия пророк Мойсей /мир нему/, за да насочи Израилевия род към правия път на Бог и към заповедите на Неговата праведна, правоверна религия. Мюсюлманите вярват, че всеки мюсюлманин е задължен да повярва в тази Тора, която е била разкрита на Божия пророк Мойсей /мир нему/.

Мюсюлманите също вярват, че тази Тора е изгубена и изчезнала след като Израилевия род я променили и изопачили във времето според техните интереси и лични капризи. Точката на несъгласие и разногласие между мюсюлманите и християните относно Тората е следната: *Като се има предвид, че християните призовават мюсюлманите да вярват в Библията включително в Тората (Стария Завет), мюсюлманите им отговарят: „Как искате да повярваме в изкривена, променена и изопачена Тора, която е от анонимен източник, след като вие самите не вярвате в Тората на Мойсей /мир нему/ и в неговите учения и заповеди?!!“*

Всемогъщият Бог казва в Свещения Коран, сура Ел-Исра¹⁰⁶ (17:2): *„И дадохме на Мойсей Писанието, и го сторихме напътствие за синовете на Израил: „Да не приемате друг покровител освен Мен,...“*

---

¹⁰⁶ Ел- Исра- сура № 17, „Нощното пътешествие“.

Всемогъщият Бог казва в Свещения Коран, сура Ел-Бакара (2:53): „И когато дадохме на Моисей Писанието и Разграничението, за да се напътите!“

Всемогъщият Бог казва в Свещения Коран, сура Ел-Маиде (5:44): „Ние низпослахме Тората с напътствие в нея и със светлина. Пророците, които се отдадоха, съдят юдеите според нея; също така равините и правниците - според онова от Писанието на Аллах, което им бе поверено да го пазят, и му бяха свидетели. И не се страхувайте от хората, а се страхувайте от Мен! И не продавайте Моите знамения на никаква цена! А който не съди според онова, което Аллах е низпослал - тези са неверниците.“

Всемогъщият Бог казва в Свещения Коран, сура Ел-Бакара (2:75): „Месията, синът на Мариам /Мария/, е само пратеник, преди когото отминаха пратеници, а майка му е всеправдива. И двамата приемаха храна. Виж как им разясняваме знаменията, после виж как лъжат!“

Всемогъщият Бог казва в Свещения Коран, сура Ен-Ниса (4:46): „Някои от юдеите променят местата на думите и казват: “Чухме и не се подчинихме!” и “Чуй, глух да си!”, и: “Зачети ни!”, като кривят език и хулят религията. А ако кажеха: “Чухме и се покорихме!” и “Чуй”, и “Погледни ни!”, щеше да е по-добре за тях и по-право. Но Аллах ги прокле за тяхното неверие и не вярват освен малцина.“

Всемогъщият Бог казва в Свещения Коран, сура Аали Имран (3:77): „Онези, които продават на нищожна цена обета към Аллах и своите клетви, те нямат дял в отвъдния живот и Аллах не ще им проговори, и не ще ги погледне в Деня на възкресението, и не ще ги пречисти, и ще има за тях болезнено мъчение.“

Важността и значението на Тората в християнството и юдаизма:

Християните наричат Тората също "книгата на Господния закон" или "книгата на закона" или "книгата на завета." Християни вярват, че Тората от времето на Мойсей, /мир нему/ не е била променяна, изкривявана или изгубвана, по което и да било време, до ден днешен!! Тората е от голямо значение както за християните, така и за евреите, защото вярват, че това е Светата книга написана от Мойсей.

„7 А в третото лето от царуването си проводи началниците си Венхаила, и Авдия, и Захария, и Натанаила, и Михаия за да поучават в Юдините градове,

*8 и с тях Левитите Семаия, и Натанаия, и Зевадия, и Асаила, и Семирамота, и Ионатана, и Адония, и Товия, и Товадония, Левитите, и с тях Елисама и Иорама свещениците.9 И те поучаваха в Юда, като имаха със себе си **книгата на Господния закон**; и обхождаха всичките Юдови градове та поучаваха людете.“ (2 Летописи 17:9)*

*„7 После взе **книгата на завета** и прочете я в слушането на людете; и те рекоха: **Ще правим всичко щото рече Господ, и ще бъдем послушни.**“ (Изход 24:7)*

Старият Завет признава за загубата и изчезването на Тората:

Въпреки изключително важното значение на Тората, Библията съдържа в себе си изложението на болезнен факт, а именно загубата на Тората.

*„14 А като изнесоха среброто внесено в дома Господен **намери Хелкия свещеникът книгата на закона Господен дадената с Моисеева ръка.***

15 И отговори Хелкия та рече на Сафана писеца: Намерих книгата на закона в дома Господен. И даде Хелкия книгата на Сафана.

16 А Сафан донесе **книгата** на царя, и занесе още дума на царя и рече: Рабите ти правят всичко що е определено тям;

17 и събраха среброто което се намери в дома Господен, и предадоха го в ръката на настоятелите и в ръката на онези които правят делото.

18 И извести Сафан писецът на царя и рече: Хелкия свещеникът ми даде **книга**. И прочете я Сафан пред царя.

19 И като чу царят думите на закона, раздра дрехите си.

20 И заповяда царят на Хелкия, и на Ахикама Сафановия син, и на Авдона Михеевия син, и на Сафана писеца, и на Асаия царския слуга и рече:

21 Идете, попитайте Господа за мене и за останалите в Израила и в Юда за думите на намерената книга; защото е голям **гневът Господен** който се изля на нас, **понеже отците ни не упазиха словото Господне да правят според всичко що е написано в тази книга.**“ (2 Летописи 34:14-21, Цариградски превод)

Както виждаме тук, това е изрично и ясно признание, че Тората, „книгата на Господния закон“ или „петте книги на Мойсей“, били загубени и липсвали дълго време, може би стотици години!! Царят силно се зарадвал, че са намерили тази Тора и си разкъсал дрехите си от страх от Божия гняв, защото отците им не са опазили словото на Господа и не постъпвали според написаното в Тората!!

„8 И рече Хелкия великият свещеник на Сафана писеца: Намерих книгата на закона в дома Господен. И даде Хелкия **книгата** на Сафана, та я прочете.

9 И отиде Сафан писецът при царя, и занесе дума на царя и рече: Рабите ти събраха среброто което намериха в дома, и го предадоха в ръката на онези които правят работата, които настояват в дома Господен.

10 И извести Сафан писецът на царя и рече: Хелкия свещеникът ми даде **книга**. И прочете я Сафан през царя.

11 И като чу царят думите **на книгата на закона раздра дрехите си**.

12 И заповяда царят на Хелкия свещеника, и на Ахикама Сафановия син, и на Аховора Михеиния син, и на Сафана писеца, и на Асаия царския слуга и рече:

13 Идете, попитайте Господа за мене, и за людете, и за всичкия Юда заради **думите на тази книга която се намери, защото е голям гневът Господен разпаленият против нас, понеже отците ни не послушаха думите на тази книга та да правят според всичкото що е писано заради нас**.

14 Тогаз Хелкия свещеникът, и Ахикам, и Аховор, и Сафан, и Асаия **отидоха при Олда пророчицата**, жената на Селума сина на Текуя, сина Арасова одеждохранителя, (и тя живееше в Ерусалим, в Масена,) та говориха с нея.

15 И рече им: Така говори Господ Бог Израилев: Кажете на човека който ви е проводил при мене:

16 **Така говори Господ: Ето, аз докарам зло на това място и на жителите му по всичките думи на книгата която Юдинът цар прочете.**

17 **Понеже ме оставиха та кадиха на други богове, за да ме прогневят с всичките дела на ръцете си, за това ще се разпали гневът ми върх това място, и няма да угасне.**

18 Но на Юдиния цар който ви води да попитате Господа, така ще му кажете: Така говори Господ Бог Израилев: За думите които чу ти,

19 понеже сърдцето ти омекна, и ти си се смирил пред Господа когато чу ти което говорих против това място и против жителите му че ще станат запустение и проклетия, и раздра ти дрехите си и плака пред мене, заради това и аз послушах, говори Господ.

20 Ето, прочее, аз ще те прибера при отците ти, и ще се прибереш в гроба си с мир; и няма да видят очите ти всичкото зло което аз ще докарам на това място. И донесоха ответ на царя.“ (4 Царе 22:8-20)

Казва пасторът Антъни Фикри в своето разяснение на книгата Кралете:

„Книгата на закона, т.е. „петте книги на Мойсей“ са били няколко копия от закона, много малко на брой. По времето на злите царе хората ги пренебрегнали и никой не питал за тях. Преди да открият Книгата на Закона, те следвали инструкциите на равините.“¹⁰⁷

Първосвещеникът Хелкия:

Що се отнася до първосвещеника Хелкия, изобщо не е разумно и логично той да намери Тората вдъхновена на Мойсей, след като тя е била изгубена в продължение на стотици години. Твърде вероятно е той да е измислил тази Тора и да я е скрил, а след това да е започнал да твърди, че я намерил! Направил всичко това, за да може да върне хората

---

¹⁰⁷ Тълкуването на Стария Завет от Библията, глава: Тълкуването на книгата на Кралете, Антъни Фикри.

към религиозните учения на техните бащи, след като хората са се обърнали към почитането на други богове.

Що се отнася до съдържанието на тази Тора, написана от Хелкия, тя съдържа малка част от истината, която е била предавана на поколенията устно, малка част смесена с много лъжи, неверни неща и измислени истории.

Поради тази причина откриваме, че много от събитията, случили се през времето на пророк Моисей и написани в Тората, която е написал Хелкия, са споменати в Свещения Коран, но със значителна разлика в детайлите. Всемогъщият Бог е разкрил истината в последната Негова книга, която е дал на хората посредством последния пратеник, и тя е Свещения Коран. Той вдъхновил тази свещена книга на Мухаммед */Бог да го благослови и с мир да го даде/*, за да се изясни степента на заблудата, налична в така наречения Стар завет, така че да можем да узнаем истината и да я различаваме от лъжата, следвайки тази истина и благословения Божия път.

Признанието на Царя за безразсъдното пренебрежение на техните родители към Тората:

Фразата, която царят казал: *„защото е голям гневът Господен който се изля на нас, понеже отците ни не упазиха словото Господне“*, показва степента на безразсъдство на родителите им и умишленото им неопазване на словото Господне. Също така, той разкрива с думите си укриването и унищожаването на светите книги, които не отговарят на техните интереси и капризи!!

Къде е Тората на Моисей сега?

Много от първоначалните учения на Тората сега са между нашите ръце и можем да ги четем. Всемогъщият Бог е споменал в Свещения Коран истината за Мойсей /мир нему/, истината за неговото послание и пратеничество, истината за това, което е казал на хората и им заповядал, и истината за неговите чудеса. Скъпи читателю, може да започнете да четете сура Ел- Бакара, [втората сура от Корана] и Бог да Ви отвори пътя към напътствието, така че да прочетете цялата книга на Всемогъщия и Превелик Бог, т.е. да прочетете Корана, без да почувствате каквото и да е бреме.

Глава седемнадесета

Загубата на голям брой книги от Библията

Самата Библия свидетелства, че много от книгите ѝ са изгубени, но въпреки това Църквата все още придава характер на сакралност на Библията, твърдейки, че тя е вдъхновеното слово от Бога! Ако Библията е непълна и части от нея са изгубени, не е ли логично Бог да ни изпрати тези липсващи части, така че Светото писание в нашите ръце да бъде пълно?! Или може би пък да е изпратил друга Свещена книга, която е пълна, без никакви липсващи части от Божието слово?!!

1- Посланието на Павел до Лаодикия: „*15 Поздравете братята които са в Лаодикия, и Нимфана и домашната му църква. 16 И като прочетете писмото помежду си, сторете да се прочете и в църквата на Лаодикийците; и онова което е из Лаодикия да го прочетете и вие.*“ (Колосяни 4:15-16)

2- Книгата на живота: „*3 още и тебе моля, искренни мой съдружнице, помагай им които наедно с мене се подвизаваха в благовестуването, наедно и с Климента и другите мои сътрудници, на които имената са в книгата на живота.*“ (Филипяни 4:3)

3- Книгата за войните на Господа: „*14 За това е казано в книгата на Господните войни: - Ваев в Суфа И потоците на Арнон,*“ (Числа 21:14)

4- Книгата на Праведния- Яшер: „¹³ И слънцето застана и луната се спря, Догдето мъздовъздадоха людете на неприятелите си. Това не е ли записано в **Книгата на Праведния?** Слънцето застана всред небето, и не побърза да дойде почти цял ден.“ (Исус Навин 10:13)

„¹⁷ Тогава Давид оплака Саула и сина му Ионатана с тоя плач;¹⁸ (и заръча да научат юдейците тая Песен на лъка; ето, **написана е в Книгата на Праведния**): -¹⁹ Славата ти, о Израилю, е застреляна на опасните места на полето ти! Как паднаха силните.“ (2 Царе 1:17-19)

5- Книгата на пророка Натан:

6- Пророчеството на силонеца Ахия:

7- Виденията на гледача Идо : „²⁹ А останалите дела на Соломона, първите и последните, не са ли написани в **Книгата на пророк Натана, и в пророчеството на силонеца Ахия, и във Виденията на гледача Идо, които изрече против Еровоама, Наватовия син?** (2 Летописи 9:29)

8- Книгата на гледача Самуил:

9- Книгата на гледача Гад: „²⁹ А делата на цар Давида, първите и последните, ето написани са в **Книгата на гледача Самуил, и в Книгата на пророка Натан, и в Книгата на гледача Гад,**“ (1 Летописи 29:29)

10-Книгата на пророк Семая:

11-Книгата на гледача Идо относно родословията: „¹⁵ *А делата на Ровоама, първите и последните, не са ли написани в книгите на пророка Семаия и на гледача Идо за архивите? А между Ровоама и Еровоама имаше постоянни войни.*“ (2 Летописи 12:15)

12-Повестите на пророк Идо: „²² *А останалите дела на Авия, и постъпките му, и изреченията му са написани в повестите на пророк Идо.*“ (2 Летописи 13:22)

13-Книгата на Соломоновите дела: „⁴¹ *А останалите дела на Соломона, всичко, което той извърши и мъдростта му, не са ли записани в книгата на Соломоновите дела?*“ (3 Царе 11:41)

14-Историята на гледачите: „¹⁹ *И молитвите му, и как Бог го послуша, и всичките му грехове, и престъплението му, местностите, гдето устрои високи места и постави ашерите и леяните идоли, преди да се смири, ето, написани са в историята на гледачите.*“ (2 Летописи 33:19)

Ценно е да се спомене, че много свещеници признават загубата на тези

книги, но те твърдят, че това е било изтрито от Библията, защото това са били апокрифни книги и невярна информация!!

Ако приемем твърдението им за валидно и правилно, защо тогава имената на тези книги се цитират в други канонични книги споменати като канонични, свещени или достоверни книги?!!

Например в Посланието на Павел към Колосяните, той им е повелил те също да четат посланието, което е изпратил до лаодикийците!! Дали е разумно е да се каже, че той им е повелил да четат апокрифно послание, което е изпратил и не е вярно?!!

За книгата: Кой написа Библията?

Тази книга опровергава твърденията на Църквата за четирите Евангелия и приписването им на учениците на Исус, мир нему.

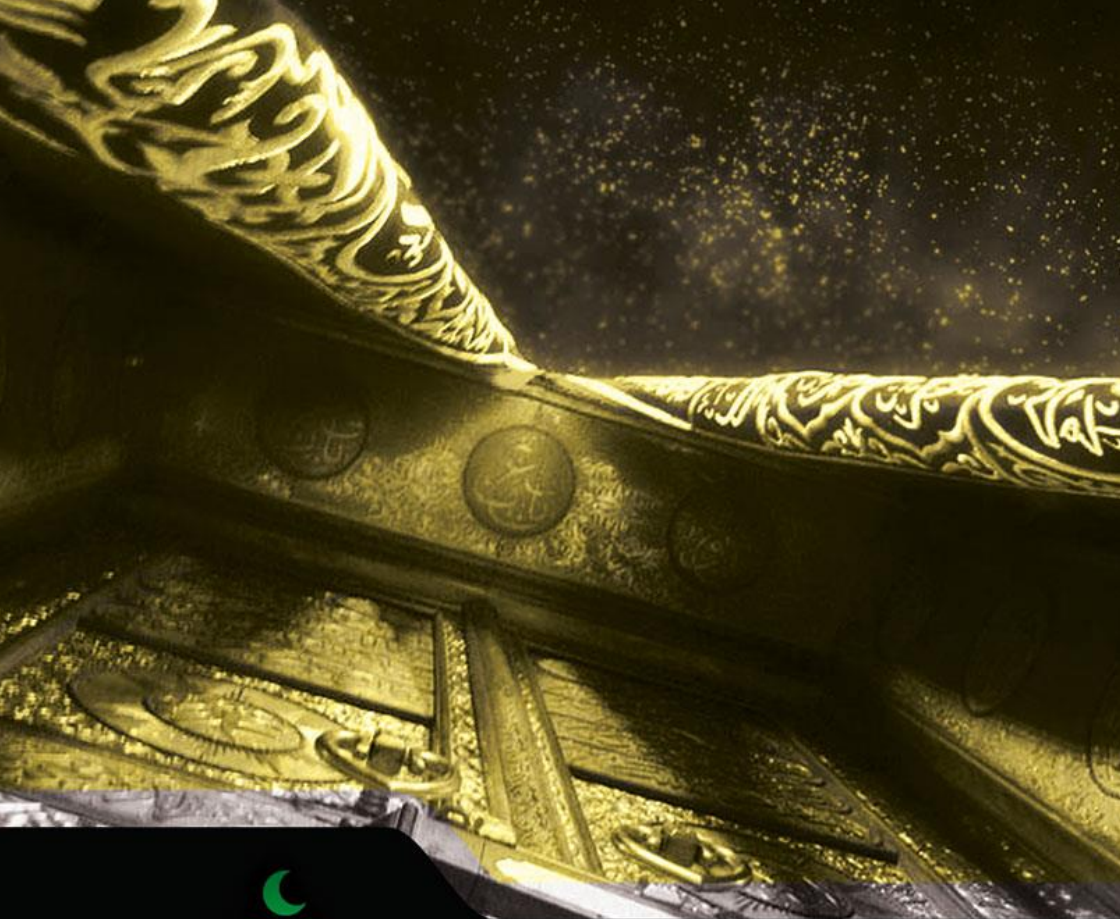
Тази книга обсъжда няколко точки, включително:

- Бърза обиколка в историята на Новия Завет.
- Били ли са книжниците /писателите/ на четирите Евангелия, ученици на Исус?
  - Имената на учениците на Исус са споменати в четирите Евангелия, но няма нито името на Лука, нито името на Марк между тях. Кой са те?
  - Авторът на Евангелието от Йоан не е познавал Саломия майката на Йоан, Зеведеевият син, ученикът на Исус.
  - Изповедта на Евангелието от Лука.
  - Няма така нареченото първоначално Евангелие от Четирите Евангелия.
  - Дали четирите Евангелия са били вдъхновени от Светия Дух? Защо Църквата трябва да твърди това?
  - Четирите Евангелия признават за съществуването на Евангелието от Исус -Евангелието на мюсюлманите.
  - Десетки анонимни евангелия се появили през втори век и са били използвани в борбата между вярванията на ранните църковни отци.

- Иринея е този, който именува тези четири Евангелия, (че те са на Матей, Марк, Лука и Йоан).
- Поликарп и Папий са образни фигури, които са плод на въображението на Иринея, те не са съществували в действителност.
- Десетте папири от втори век не могат да бъдат доказателство.
- Определянето на папирите чрез палеография е измама.
- Църквата признава, че в Новия Завет има ковани допълнения.
- Ранните църковни отци са повлияни от гръцката философия и те я смесили с християнската вяра.
- Авторът на Евангелието от Йоан цитира от гръцки философи, както и от Филон, Александрийският еврейски философ.
- Кой написа Стария Завет?
- Тайната на загубата на Тората (Стария Завет).
- Църквата не знае кой е написал писмото до евреите, но го е добавила в Библията, защото ѝ хареса.
- Изчезването и загубата на много книги от Библията.

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM